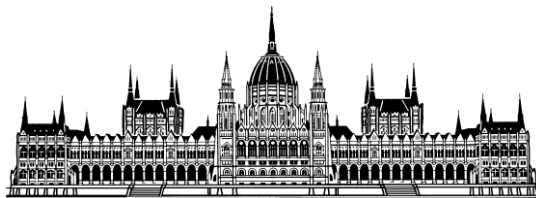




Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Mirkóczki Ádám, dr. Tiba István*



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22457

Napirend előtti felszólalók:

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	22457
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22459
Ikotity István (LMP).....	22460
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22462
Farkas Gergely (Jobbik)	22463
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22465
Harrach Péter (KDNP)	22467
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22468
Dunai Mónika (Fidesz)	22469
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22471
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	22473

Kérdések

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tényleg nincs elég idő a felvételizőknek?” címmel	22473
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22474
Bana Tibor (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miért büntetik a körmen díeket és a szentgott-hárdiakat?” címmel	22475
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	22475
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a belügyminiszterhez - „Miért hazárdíroznak az emberek alapvető biztonságával?” címmel.....	22476
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	22477
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Szolnok és Budapest összekötése” címmel	22478
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22479
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Hogyan kívánja segíteni a kormány a határ menti egészségügyi intézményeket és a kárpátaljai magyar közösség egészségügyi ellátását?” címmel	22480
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	22481
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A jövő a tét! Azonnal állítsák le az állami földek privatizációját!” címmel	22482
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	22482
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért fontosabb a GMO-multi profitja a magyarok egészségénél?” címmel	22483
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22484
Salacz László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen eredményeket láthatunk a felsőfokú duális képzés területén?” címmel	22485
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22486
Teleki László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit kíván tenni azért a kormány, hogy a Zala megyei úthálózat és járdák járhatók lehessenek Dél-Zalában is?” címmel.....	22487
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22488

Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Lesz-e kormányzati következménye annak, hogy a népességfogyás a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezer főre nőtt Magyarországon?” címmel	22489
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	22490
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez. - „Az oroszoknál befuccsolt, a magyaroknak még jó lesz” címmel.....	22491
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22492
Tukacs István (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor teljesíti a Kormány az ígéretét a szabolcsi utak ügyében?” címmel.....	22493
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22493
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egy komoly cél meghatározása után komoly visszalépések a drogpolitika területén. Feladja a harcot a kormány?” címmel.....	22494
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22495
Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért szigeteli el a kormány a vidéket?” címmel	22496
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22497
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz a betegekkel, ha működésképtelenné teszik az egri kórházat?” címmel.....	22498
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22498
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Nagytakarítás a MÁV-nál is. Kinek az érdekében söpörtek ki 15 milliárdot?” címmel.....	22499
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22500
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Meddig pöffeszkedik az Agrárkamara a helyi földbizottságokon?” címmel.....	22501
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	22502
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Végül cserben hagyják a több évtizedet leszolgált hivatásos katonákat?” címmel.....	22503
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	22504
Egyed Zsolt (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért tette tönkre a háziorvosi ellátást is a kormány?” címmel.....	22505
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22505
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „A propaganda minisztérium mindenről gondoskodik? Avagy miért hiszik azt, hogy ha óriásbetűkkel hirdetik, hogy 'A Magyar Reformok Működnek Otthonteremtési Program', akkor attól működni fog ez a program?” címmel.....	22506
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	22507
Dúró Dóra (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen sorsot szán a kormány a kisbéri Batthyány-kastélynak?” címmel.....	22508
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22509

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	22510
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig nézi tétlenül a fideszes önkormányzatoknál a törvénytelenégeket?” címmel	22511
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	22512

Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	22513
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	22513
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök környezete? 3.” címmel	22514
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	22514
Viszonzválasz:	
Vona Gábor (Jobbik)	22515
Orbán Viktor miniszterelnök	22515
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	22516
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hány közszolgálati állást váltanak ki olcsóbb közmunkával?” címmel	22516
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	22517
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	22518
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	22519
Szatmáry Kristóf (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mennyire átlátható a Magyar Szocialista Párt?” címmel	22519
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	22520
Viszonzválasz:	
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	22521
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	22521
Tukacs István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mi az eredménye a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányságnál elrendelt vizsgálatnak?” címmel	22522
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	22522
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	22523
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	22523
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért építheti állami pénzből a Fidesz média-birodalmát a kétkarú rablóként harácsoló Andrew G. Vajna?” címmel	22524
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	22525
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik)	22525
Orbán Viktor miniszterelnök	22525
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen segítségre számíthatnak a kárpátaljai magyarok?” címmel	22526
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22527
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	22528
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22528
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az egészségügy nem lehet szerencsejáték?” címmel	22529
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22530
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	22531
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22531
Font Sándor (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mégis kinek az érdekeit képviseli a baloldali ellenzék?” címmel	22532
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	22533
Viszonzválasz:	

<i>Font Sándor</i> (Fidesz).....	22533
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	22534

Napirend utáni felszólalók:

<i>Varju László</i> (független).....	22534
<i>Kész Zoltán</i> (független).....	22536
<i>Bana Tibor</i> (Jobbik).....	22537
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	22539
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	22540
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik).....	22542
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	22544
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	22546
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	22548
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	22549
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	22551
<i>Szávay István</i> (Jobbik).....	22553

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	22556
--	-------

Az ülésnap bezárása	22556
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ŐRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNING ÁGNES ANNA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
10. ülésnapja
2016. március 21-én, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok mindenkinek! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseben Tiba István és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszak egyes közéleti eseményei egyre világosabban rajzolják elénk azt a tényt, hogy a Fidesz fél. Félti ebül szerzett hatalmát, és fél attól, hogy az emberek fontos ügyekben véleményt nyilvánítsanak.

Az ma már egyre világosabban látszik, hogy 2014-ben a kétharmados többségüket választási csalások sorozatával szerezték meg. A csalásokról nemcsak az EBESZ választások tisztaságát felügyelő bizottsága beszél, hanem lassan nyomozati iratok is. Egy tavalyi írásbeli kérdés alapján, amelyet képviselőtársam Polt Péter legfőbb ügyészhez tett fel, több mint 30 ügyben van folyamatban nyomozás választási csalás miatt.

A legkirívóbb ezek közül talán az a Budapest VI. kerületi ügy, amely szerint a Fidesz aláírásgyűjtő ívéen szereplő közel 150 ember adatai egy magát egyébként baloldalinak nevező párt aláírásgyűjtő ívein szintén változatlan tartalommal szerepelnek. A nyomozás során meghallgatták ezeket az embereket, mindegyiket, és mindegyikük nyilatkozata szerint ők csak a Fidesznek adták meg az adataikat az aláírásgyűjtő íven.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, két dolog biztosan következik ebből. Az egyik, hogy a Fidesz konkrét választási csalást követett el, a másik pedig, hogy a választási törvény megalkotásakor szándékosan azért tették lehetővé kamupártok indulását, hogy azzal torzítsák a választásokat. Ezek a pártok, nyilván emlékeznek rá önök is, nagyjából annyi vagy annál kevesebb szavazatot kaptak a választáskor, mint amennyi ajánlást szereztek be, ami önmagában

is a választási csalás tényét bizonyítja. Mára tényként állapíthatjuk meg, hogy a Fidesz ellopta a kétharmadot és a választási törvény lopott kétharmaddal való átírásával ellopta Budapestet is. Olyan torz rendszert hozott létre, amely alapján hiába kaptak az ellenzéki pártok szám szerint lényegesen több szavazatot, mint a Fidesz, annak ellenére kétharmados többséget szerzett az Országgyűlésben.

De, tisztelt képviselőtársaim, bármit is mutatnak a közvélemény-kutatások, a 16 időközi választásból 2014 óta a Fidesz 14-et elvesztett: a négy legfontosabb mindegyikét, mind a három országgyűlési képviselő-választást, és az egy megyei jogú polgármester-választást, méghozzá csúfosan. A választók elvették önöktől a kétharmadot.

A hatalom azonban nem csak az országgyűlési választásokkor fél. A félelem biztos jele, amikor verőlegényeket, kopasz huligánokat küld a választási irodához, hogy azok akár erőszakkal is, de akadályozzák meg a vasárnapi boltzárról való népszavazást, ahol az emberek ismételt elmondhatnák a véleményüket.

Fél, amikor úgy érzi, propagandaminisztériumot állít fel, hogy az adófizetők milliárdjaiból hazug kormánypropagandát folytasson. Fél, amikor a két legnagyobb kereskedelmi tévéadó egyikét adminisztratív úton próbálja tönkretenni, a másikat pedig átjátssza az egyik oligarchája kezére, s mindezt állami pénzből finanszírozza. Fél, amikor az MTI-vel és a közmédiával híreket hamisítat, sőt, újabban Habony „magánember” Árpád most már a kormányzat által megszállt TV2-n is ezt csináltatja egy botrányhősnőből hírigazgatóvá megtett bulvárújságíró által. Az interneten az a módszer, amit önök ezzel követnek, már nevetség és a cinikus megjegyzések tárgya.

S mindezt hogy tudják elérni, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim? Egyrészt törvényesített és nem törvényesített lopással, gengszterizmussal, maffiaállami módszerekkel. Másrészt az alkotmányos intézményrendszer megszállásával, a fékek és ellen-súlyok rendszerének lebontásával. Az elmúlt ciklusban még kevesebben érték ezt tetten, de ma már működik a rendszer. Ma az alkotmánybírák többsége pártszimpátia alapján hozza meg a döntését. Ma a Nemzeti Választási Bizottság leszavazza, hogy egyáltalán megnézhesse a testület azokat a külső videofelvételeket, amelyeken a napnál is világosabban látszik, hogy a kopasz verőemberek erőszakkal akadályozták meg Nyakó Istvánt abban, hogy beadhassa a népszavazási kérdését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma, amikor az MTI híreket hamisít, és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság nem vizsgálja ezt ki, ma már a bíróság mondja ki azt helyettük, hogy ezt köteles kivizsgálni, erről jogerős bírósági végzést tartok a kezemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma látszik az, hogy minden alkotmányos intézményrendszer egy kézből irányítanak, gyakorlatilag Orbán Viktor mondja meg, hogy melyik és mit tegyen. Hitvány az a hatalom, amelyik kizárólag a megszállt intézményrendszeren

és helyzetbe hozott oligarcháin keresztül tudja megőrizni hatalmát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek lesz vége 2018-ban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni. *(Jelzés-re:)* Dömötör Csaba államtitkár urat illeti a szó öt percben. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy röviden reagáljak. Ami a választással kapcsolatos észrevételeit illeti, rendkívül hiteltelennek és megalapozatlannak tartom őket, mert amikor Salgótarjánban és mondjuk, Veszprémben olyan eredmények születnek, amelyeknek talán önök jobban örülnek, akkor egyáltalán nem vetik fel ezeket a vonatkozásokat *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*, úgy-hogy a magyar választási rendszerrel kapcsolatos felvetéseket szeretném elutasítani.

Ami a csalásokot illeti, rendkívül hiteltelennek tartom, hogy egy olyan párt veszi ezeket a szájára, amelyik maga is tele van korrupciós ügyekkel. *(Dr. Bárándy Gergely: Mi köze ennek a választási csalásokhoz? Magyarázd már el!)* Elég csak arra gondolni, hogy a mai napig nem lehet tudni azt, hogy Simon Gábornak honnan volt 200 millió forintja és hamis útlevele. Az MSZP volt elnökhelyettese ellen különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás *(Dr. Staudt Gábor: Olvasni kell, Csaba?)* - ön említette a „csalás” szót, tehát ezért fontos megemlíteni - és más bűncselekmények miatt emeltek vádat.

A szocialisták többek között azt sem tisztázták, hogy ha már kerületi ügyekről van szó, hogy a józsefvárosihoz hasonló feketekasszát miért működtettek, és egyáltalán hány helyen van még hasonló feketekassza az országban. *(Dr. Staudt Gábor: Például Miskolcon!)*

Továbbra is büntetőeljárás folyik az egyik országgyűlési képviselőjük, Hiszékeny Dezső ellen. Szégyen, hogy már hat éve nincsenek hatalmon, de ezzel együtt is az önköri korrupciós ügyeitől hangos az ország. Mindent elmond ugyanakkor pártjukról, hogy olyan bukott politikusok is pályáznak *(Dr. Bárándy Gergely: Vigyázz, mert nem lesz időd válaszolni! A választ még meg se kezdted!)* sajtóhírek szerint a párt élére, mint mondjuk, Molnár Gyula.

Ön a felszólalásának azt a címet adta, hogy „Aktuális ügyekről”, engedje meg, hogy elmondjam, hogy szerintünk melyek az aktuális ügyek. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak válaszolj!)* Aktuális ügy például az, hogy a magyar gazdaság nemzetközi összehasonlításban is jól teljesít, nem állnak fenn egyensúlyi problémák, és ezeket az eredményeket most már az Európai Bizottság is elismeri. Talán önök is örülhetnek annak, hogy a reálkeresetek januárban 6,4 százalékkal nőttek, három éve folyamatosan nőnek a reálbérek, ennél kiugróbb adat 11 éve nem volt. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem ezt kérdezte a képviselő úr!)*

Az infláció szerencsére szinte teljesen eltűnt, 0,3 százalékos, csökkenő pályán van az államadósság *(Bangóné Borbély Ildikó: Melyik államadósság?)*, és továbbra is 3 százalék alatti a költségvetési hiány.

Azt gondolom, hogy amikor aktuális ügyekről beszélünk, ezeket a kérdéseket is jó lenne felvetni. *(Korózs Lajos: Elcsaltátok a választásokat...! - Dr. Bárándy Gergely: Ennyire jó egy propagandaminisztérium! - Demeter Márta: Hol a válasz?!)* Azt szeretném kérni, képviselő úr, hogy ne vitassa el ezeket az eredményeket. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Legalább kommunikációban lennétek jók, ha már egy külön minisztérium van erre! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP: „A pedagógusoknak is joguk van sztrájkolni” címmel. A képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(11.10)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az elmúlt hét bebizonyította, hogy a kormány továbbra sem állt a megoldás pártjára, továbbra sem érdekelt a változtatásban, a 21. századi oktatási rendszer kialakításában. A miniszterelnök szerint a pedagógusok március 15-ei felhívása - idézem a miniszterelnököt - viccesen hangzott. Úgy vélte, hogy csupán tréfa az egész. Úgy látszik, hogy Orbán Viktor még mindig nem érti, hogy miről szól az oktatás szereplőinek közös kiállása.

Az ország egyik legsúlyosabb problémáját, az oktatás válságát elhumorizáló miniszterelnöknél már sokkal agresszívebben nyilatkozott a kormánypárt alelnöke, Németh Szilárd, aki bolsevik diktátumhoz hasonlította a pedagógusok március 15-ei üzenetét, kommunista vezetőkről és saját alsónadrágjáról is értekezett, amikor ezzel kapcsolatban szégyenteljesen nyilatkozott.

Tisztelt Ház! Az LMP szerint hiába úz nekünk gúnyt a pedagógusokból vagy becsmérik őket otrombán, most már nem söpörhetik szőnyeg alá azokat a problémákat, nem maszatolhatnak tovább a kormány részéről. Ezt a tiltakozást nem lehet a szokásos hatalmi eszközökkel megtörni vagy habonyi kommunikációval leszerelni. A felháborodás az emberek mindennapi életét befolyásoló, kézzelfogható döntések miatt erősödött fel. Ugyanakkor a pedagógusok kiállása nem csupán az oktatás javításáról szól. A pedagógusok és a hozzájuk csatlakozók az alapvető munkavállalói, alkotmányos jogaikért állnak ki.

A Fidesz-KDNP korábban azt hirdette magáról, hogy a munkavállalók pártján áll. 2008-ban még maga Orbán Viktor is arról beszélt, hogy többek között sztrájkokkal kell nyomás alá helyezni a kormányt, és rávenni arra, hogy 180 fokos fordulatot hajtson végre, a sztrájk joga és lehetősége mindenkit megillet. Aztán 2010-ben a kormánytöbbség eltörölte a

sztrájkhoz való jogot, olyan jogi helyzetet teremtett, amely lehetetlenné teszi azóta is, hogy a munkavállalók beszüntessék a munkát, és ezzel kifejezzék a tiltakozásukat.

Tisztelt Ház! Az LMP visszaállítaná a munkavállalók sztrájkhoz való jogát. Az Országgyűlés Vállalkozásfejlesztési bizottsága holnap végre megtárgyalja az LMP egyik, egy hónapja benyújtott javaslatát. Mi a sztrájktörvény módosításával lehetővé tennénk, hogy szabályozott keretek között a sztrájk megtartható legyen. Ha a kormánypárti többség leszavazza a javaslatot, akkor a Fidesz-KDNP-kormány egyértelműen magára vállalja annak felelősségét, hogy a pedagógusok és más munkavállalók a polgári engedetlenség legitím eszközével élve beszüntetik a munkát. Az LMP javaslatával lehetővé válna, hogy ugyanezt alkotmányos alapjogukkal élve, jogszerű keretek között tegyék meg. Ha nem fogadják el a javaslatot, akkor a kormány polgári elégedetlenségre (*sic!*), a jogszabályok átlépésére kényszerít több tízezer vagy akár százezer munkavállalót. Palkovics László korábban már megüzente, hogy a jegybeírást megtagadó, majd végül - érettségiző osztályról lévén szó - mindenkinek ötöst adó zuglói tanárnő munkaviszonyát meg kell szüntetni, pedig a tanárnő csak kitalált egy igazságtalan helyzetben a körülményekhez képest méltányos megoldást. A korábbiak fényében így mi várható attól a kormánytól, amely bár tárgyalóasztalhoz hívja a szereplőket, a másik oldalról kineveti, sérti, fenyegeti őket? Megzsarolnak közel 200 ezer, oktatásban dolgozó munkavállalót, hogy amennyiben a polgári engedetlenség korábban a Fidesz-KDNP által is igazságosnak vélt eszközhöz nyúlnak, akkor kirúgják őket.

Tisztelt Ház! Ahogy Orbán Viktor fogalmazott 2008-ban, ma is nyomás alá kell helyezni a kormányt, ha máshogy nem megy, a sztrájk eszközével kell rávenni arra, hogy változtasson a politikáján. Félreértés ne essék, a valódi változás nem a kerekasztalon fog megszületni, ahol a kormány diktálja a feltételeket, és semmilyen garancia nincs arra, hogy mit és hogyan változtatnak. A valódi változtatást az oktatás szereplői fogják elindítani, ahol a kormány nem a mindent uralni akaró, agresszív fél szerepét játssza, hanem egy a szereplők között, aki elfogadja a felek konszenzusos célkitűzéseit, és változási szándékait is látja.

Tisztelt Ház! Amennyiben leszavazzák az LMP sztrájktörvényjavaslatát, akkor a kormánynak se joga, se hitelessége nem lesz többé támadni a pedagógusok által meghirdetett polgári elégedetlenséget (*sic!*). Ha a jogszabályok igazságtalanok és korlátozzák az alapvető alkotmányos jogokat, akkor a munkavállalóknak igenis más békés eszközökkel kell kiállniuk magukért, az oktatás, vagyis Magyarország jövőjéért. Köszönöm a figyelmet. (*Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki reagálni. (*Jelzésre:*) Rétvári államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Olyan időszak után vagyunk, amikor a pedagógusok voltak azok, akik a legnagyobb mértékű béremelést kapták Magyarországon, ezért sokak számára Magyarországon érthetetlen, hogy miért pont azok készülnek nemcsak sztrájkra, hanem akár polgári engedetlenségre is, akik részére a legnagyobb béremelést biztosította a kormány, és akikkel egyébként a köznevelési kerekasztalon folyamatos tárgyalásban van az egyéb kérdések megjavítása kapcsán.

Nagyon sokan vannak, akik szintén örömmel vették volna a 40 százalékos béremelkedést, és ezt sztrájk nélkül, polgári engedetlenség nélkül is tették volna. Ezért meglepő sokak számára az, hogy miért pont a legnagyobb béremelkedést kapók nevében szólalnak föl páran, hiszen itt azért ne mossunk össze mindenkit, mert mint kiderült, akkor, amikor meghirdették ezt az akciót, hogy 30-án egyórás munkabeszünetést tartanának - ami jogszerűen nem minősül sztrájkknak, hanem polgári engedetlenségnek, mint az ott is elhangzott -, akik nevében ezt meghirdették, azokkal nem egyeztettek, hiszen az a 700 szervezet, amely ezt a mozgalmat elvileg alkotná, ők is ott a színpadról értesültek, hogy mit mondanak a nevükben. Így látjuk, hogy az egyeztetések, úgy látszik, nemcsak a kormánnyal haladnak dőcögve a Tanítanék mozgalom vezetői részéről, mégpedig azért, mert nem jönnek el a kormánnyal tárgyalni, hanem úgy látszik, hogy a saját maguk által mögójük sorolt szervezetekkel sem egyeztetették le azt, amit utána meghirdettek.

Ami a sztrájk meghirdetését és annak az értelmezését illeti: tudjuk, hogy ez nem sztrájk, annak megvannak a törvényi követelményei, például a Pedagógusok Szakszervezetével és más szakszervezetekkel kollektív szerződéses viszonyban van a kormányzat, ahol a szakszervezetek le is mondták a sztrájk hirdetésének a lehetőségéről, pontosan azért, mert tárgyalóasztalnál kívánják megoldani a problémákat, és az elmúlt héten a 25 pontjukból 18 esetében már eredményre is jutottak, és folytatódnak a tárgyalások a maradék pontok esetében. De itt azért nem lehet törvényesen sztrájkot hirdetni, hiszen a kollektív szerződés érvényben van.

De ugyanilyen nyomvonalon haladt a hétvégén a Nemzeti Pedagógus Kar is, amely szintén a törvénytelen megmozdulásoktól óvta a tagjait, és azt mondta, hogy csak tárgyalással születhet megoldás a pedagógusok problémájára, ennek a köznevelési kerekasztalt látták a legjobb formájának, és sürgették, hogy ott minél gyorsabban haladjanak a tárgyalások. De a szakszervezetek is azt nyilatkozták a hétvégén közösen többen is, hogy nem bátorítják törvényellenes lépésre a tagjaikat, ezt Czövek János mondta, a Liga Szakszervezetek elnöke. A törvényesség határain belül kell maradni, „azt nem szabad átlépni” - szó szerint ezt mondta a szakszervezeti vezető. Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke szintén azt nyilatkozta, hogy semmilyen jogszerűtlen

döntésre nem bátorítják a szakszervezet tagjait. Földiák András, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának vezetője, túl azon, hogy mindnyájan kritikáikat megfogalmazták, de azt egyértelművé tették, hogy a szakszervezet nem biztatja törvényellenes lépésre a tagjait, azt javasolják, hogy amilyen célt el akarnak érni - amikkel egyébként részben a szakszervezet is egyetért -, azokat törvényes eszközökkel próbálják elérni a szakszervezet tagjai.

Mondanék egy idézetet szintén sztrájkügyben. Bár támogatják a sztrájk céljait - írják a nyilatkozat megfogalmazói -, azaz elégedetlenek a nevelési-oktatási intézmények helyzetével, a pedagógusok élet- és munkakörülményeivel, viszont a munkabeszüntést olyan felelőtlen akciónak tartják, amely nem eredményekhez, hanem a munkavállalók elmarasztalásához vezethet - mondta a Pedagógusok Szakszervezete 2006-ban, amikor a Gyurcsány-kormány volt Magyarországon hatalmon. Ott akkor felelőtlen akciónak nevezték a munkabeszüntést, és nem javasolták a tagjaiknak, nem is csatlakoztak hozzá, holott ott is részletesen kifejtették, hogy mekkora problémák vannak szerintük akkor a köznevelés rendszerében. Teszem hozzá, akkor volt is, mert akkor éppen 17 ezer pedagógust bocsátott el az akkori kormányzat, 381 helyen szüntette meg a köznevelési közszolgáltatást, és ekkor volt, aki sztrájkot hirdetett, de ehhez akkor a Pedagógusok Szakszervezete egyértelműen nem csatlakozott. Szintén sokak megmosolyogták, hogy lesz, ahol tavaszi szünet lesz ez a nap, tehát ahhoz be kéne menni, hogy valaki munkát tudjon beszüntetni.

Nagyon fontos szerintem, hogy ha a megoldást keressük itt, akkor a tárgyalásokon keresse és kutassa mindenki azt. Ahogy a hétvégén - ahogy néztem - Hiller volt miniszter úrral le tudtak ülni egy tárgyalóasztalhoz, nem kellene mást tenni most sem, csak nem a volt miniszterrel kellene leülni, hanem a mostani államtitkárral kellene leülni, a mostani oktatási vezetéssel kellene leülni, és akkor lehet eredményeket elérni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Hogy egy régi, veterán szocialista politikust idézzek, nemcsak függetlennek kell lenni, annak is kell látszani - hogy parafrázáljak. Erre kellene törekedni, és a tárgyalóasztalnál lehetne megoldást találni.

Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérek mindenkit a Hárszabály betartására, még ha az elnöklőt név szerint említi is. Nagyon köszönöm.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik: „A valóságtól elrugaszkodva” címmel. Képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! „A valóságtól elrugaszkodva” címet adtam a napirend előtti felszó-

lalásomnak. Gondolom, komoly gondolkodást idézett ez elő a kormánypárt soraiban, hogy mégis milyen területről szeretnék beszélni, mert számtalan szektorra, területre igaz ez a megfogalmazás, ugyanis az önök kommunikációs paneljei köszönőviszonyban sincsenek a valósággal.

De segíték: a kivándorlás, az elvándorlás kérdéséről szeretnék beszélni, már csak azért is, mert miniszterelnök úr nemrégiben a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara gazdasági évadnyitóján egy rövid gondolatmenetében nyilatkozott arról, hogy az elvándorlás témakörében mégis mit gondol ő ezekről a fiatalokról. Engedjék meg, hogy ezt idézzem. „A legmozgékonyabb és legbátrabb fiatalokat nem lehet megakadályozni, hogy ne menjenek külföldre. A magyar fiatalokban működik az a vágy, hogy a világot meg kell ismerni. Menni kell, ez benne van a magyar fiatalokban. Ennek megakadályozása dőreség.” - fogalmazott Orbán Viktor miniszterelnök úr.

Úgy gondolom, csúcsot döntött a miniszterelnök úr, hiszen ebben a rövid gondolatmenetben három abszolút valótlan, a valóságtól távol álló gondolatot is sikerült megfogalmaznia. De menjünk sorjában!

A legbátrabb fiatalokról beszél e problémakör kapcsán. De engedjék meg, hogy emlékeztessen önöket és felhívjam a figyelmüket arra, hogy manapság a legbátrabb fiatalok pont azok, akik az önök által teremtett országban ilyen körülmények között itthon maradnak, és itthon próbálnak boldogulni. Abban az országban, ahol nap mint nap a köznevelési rendszer problémáiról, káoszáról beszélünk, tünetek vannak, és a fiatalok egész egyszerűen nem tudnak tervezni, nem tudnak tanulni, az oktatási rendszer a bukással egyenértékű, az összeomlás szélén van. Abban az országban, ahol önökben már nem bíznak a fiatalok, ahol a fiatal pályakezdők leginkább a közmunka és a multik kiszolgáltatottsága között tudnak választani.

De folytassuk tovább a miniszterelnök úr mondatait: menni kell, ez benne van a magyar fiatalokban, mondta ő. Biztos, hogy vannak ilyen fiatalok, de az is biztos, hogy sokkal, de sokkal többen vannak azok, akik itthon szeretnének maradni, akik itthon szeretnének boldogulni, itthon szeretnének családot alapítani, gyermeket vállalni. Azonban az önök által teremtett ország ezt nem teszi lehetővé. S ilyenkor abszolút érzéketlenséget mutat az, amit önök nyilatkoznak, ugyanis elfeledkeznek azokról a szétszakított családokról - s tízezerszámra vannak ilyen családok -, akiket ez a problémakör szakított szét, s ahol az unokát nagyon sok esetben már csak Skype-on láthatja a nagyszülő, ahol a vasárnapi családi ebédeknel hiányoznak a fiatalok, mert ezek a fiatalok külföldön kényszerülnek dolgozni. Ezeknek az embereknek az esetében nem igaz az, amit önök mondanak, hogy benne van ez a magyar fiatalokban. Ezek a fiatalok kényszerből mentek külföldre, azért, mert itt nem láttak lehetőséget arra, hogy tudjanak boldogulni.

Orbán Viktor azt is mondta, hogy ennek megakadályozása dőreség. Senki sem akarja megakadá-

lyozni abban ezeket a fiatalokat, hogy akár fél évre, akár egy évre a nyelvtudásuk, a szakmai tudásuk gyarapítása céljából külföldre menjenek. Ha valakiben ilyen vágy van, azt a Jobbik mindig is támogatta. Jónak tartjuk az erre vonatkozó ösztöndíjprogramokat, fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok kipróbálják magukat külföldön; senki nem akarja őket megakadályozni ebben. Ez tehát egy olyan problémafelvetés, amely esetében olyan gondolatokat ad az ellenzék szájába a miniszterelnök úr, amely sohasem hangzott el.

S engedjék meg, hogy szintén az itt, ezen az évadnyitón elhangzott miniszterelnöki mondanivalót idézzem tovább. Szintén Orbán Viktor mondta: ahhoz kell sütnivaló és ahhoz kell gazdaságpolitikát csinálni, hogy hazahozzuk ezeket a fiatalokat. Orbán Viktor jó politikai gondolatokat szokott felvetni, de úgy gondolom, hogy hatalmas öngólt lőtt ezzel a mondatával, ugyanis ennél jobban semmi sem világít rá arra, hogy önök nem tudtak egy olyan országot teremteni, amely vonzó lenne a külföldre vándorolt, a külföldre kényszerült fiatalok számára. Ugyanis szinte nincs olyan fiatal, illetve csak elenyésző számú fiatal van, aki ma haza akarna jönni. Jól mutatja ezt, hogy önök beindították a „Gyere haza, fiatal!” programot, és 100 millió forintot szántak erre. Manapság mindenre vannak milliárdok, de önök erre csak 100 millió forintot szántak. Manapság még egy NB III-as focicsapat is több pénzt kap a focistadionjára. Önök 100 millió forintot szántak erre, és mindösszesen 57 fiatalt tudtak hazahozni; lehet, hogy már hatvanegyházy ez a szám, majd kijavítanak, ha államtitkár úr úgy gondolja. Úgy gondolom tehát, hogy Orbán Viktor hatalmas öngólt lőtt ezzel, a saját maguk bizonyítványát sikerült kiállítani azzal, hogy elmondta, olyan országot szeretnének teremteni, azért dolgoznak, hogy hazahozzák a fiatalokat.

Jelentem, önöknek ez nem sikerült, önök megbuktak ebben is, a fiatalok nem jönnek haza az önök által teremtett országba. Szemléletmódváltásra van szükség, és kérem, hogy nagyon gyorsan tegyék ezt meg, mert hazánk jövőjére nézve katasztrofális következményekkel fog járni az, ha önök nem kezelik jelentőségének, súlyának megfelelően ezt a kérdést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt államtitkár úrnak megadom a válaszadás lehetőségét, az önök nevében is barátsággal és tisztelettel köszöntöm a Székács József Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium diákjait és pedagógusait Orosházáról *(Taps.)*, Dunaujvárosból pedig a Szabolcs Vezér Gimnázium és Szakközépiskola diákjait. Örülök, hogy itt vannak és figyelemmel kísérik munkánkat.

Most pedig államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinet államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Nem szeretnénk abban partnerek lenni, hogy a külföldön dolgozó magyarokat egyfajta gazdasági menekültnek állítsák

be. Valójában köszönettel tartozunk nekik azért, mert hazautalásaikkal segítik a családjukat. Ettől függetlenül a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar fiatalok idehaza is megtalálják a számításukat. Ennek szerintem három alapfeltétele van: stabil gazdaság, jó munkahely és saját otthon.

Ami a gazdasági eredményeket illeti: erről pár perccel ezelőtt már szóltunk, de mégiscsak fontos elmondani, hogy több mint 3 százalékkal gyarapodik a magyar gazdaság, növekednek a reálkeresetek, és a többi makrogazdasági mutató is rendben van.

Ami a munkahelyteremtést illeti: ön sem tudja elvitatni azt, hogy 2010-hez képest 550 ezer emberrel több dolgozik ma Magyarországon, s ez azt is jelenti, hogy több fiatalnak van munkája. Európa-szerte az az általános tendencia, hogy növekszik a fiatalkori munkanélküliség, míg a magyarországi trend ezzel ellentétes, több fiatalnak van munkája. Azt hiszem, hogy ennek ön is örülhet, mert ez elősegíti azt, hogy itthon találják meg a számításukat.

Ami az otthonteremtést illeti: a kormány azért is indította el az új otthonteremtési programot, mert bízik abban, hogy ez a fiatalok lakhatási helyzetét is elősegíti. Egyébként a kormány számára végzett felmérés alátámasztja azt, hogy a magyar lakosság négyötöde szerint jó segítség a fiataloknak az, hogyha otthonteremtési program segítségével kapnak támogatást.

Ami a részleteket illeti: 10 millió forintot kaphat egy három gyermeket nevelő fiatal család. Az önök soraiban is találni ilyen családokat, ez számukra is jó segítség. 10 millió forintos kedvezményes hitelt kaphatnak, szemben a korábbi időszakokkal, amikor devizahitelek csapdájába kerültek; és indirekt módon az áfacsökkentés is segíti őket abban, hogy könnyebben jussanak lakáshoz. Fontos körülmény az, hogy a vidéken élő fiataloknak is jó megoldás az otthonteremtési program, ők is megtalálhatják a számításukat.

Engedje meg, hogy végezetül azt mondjam, rendkívül képmutató, hogy pont a Jobbik frakciója riogat az elvándorlás kapcsán a külföldi munkavállalás ügyében, hiszen ismeretes, hogy az ön egyik képviselőtársának volt részesedése egy olyan cégben, amely magyar orvosokat közvetített külföldre. Az ön képviselőtársa egy külföldi hírportálnak még azzal is eldicsekedett, hogy fél év alatt több tucat orvost sikerült külföldön elhelyeznie. Éppen ezért a külföldi munkavállalással kapcsolatban a jobbikos riogatást elutasítjuk. Ettől függetlenül a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar fiatalok idehaza is megtalálják a számításukat.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Van még idő, Kovács Béláról is mondj valamit!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harach Péter frakcióvezető úr, KDNP: „Az európai kultúra gyökerei” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kezdődik a nagyhét, közeledik húsvét, a kereszténység legnagyobb ünnepe. Természetesen nem ennek a vallási tartalmáról szeretnék most beszélni, hanem a keresztény tanítás üzenetéről a társadalom és bizonyos értelemben a politika részére is.

Huntington hívta fel a figyelmünket arra, hogy a hidegháború korszaka után, amely kétpólusú világot jelentett, mára kialakult egy többpólusú világ: a törésvonalak a kultúrák mentén vannak, és ezek átjárhatatlanok. Azt hiszem, ezt a tételt nem kell ma igazolnunk a népvándorlás korában. De feltehetjük a kérdést, hogy a nyugati kultúra pozíciója hogy áll ebben a küzdelemben.

(11.30)

És itt megint csak egy idézethez folyamodok, ami így szól: „Az ázsiai civilizációk növelik gazdasági, katonai és politikai erejüket, az iszlám robbanásszerű demográfiai növekedésének vagyunk tanúi. És azt látjuk, különösen az utóbbi száz évben, hogy a nyugati kultúra pozíciója romlik.” Mi lehet vajon ennek az oka? Engedjenek meg egy példát: aki szereti az ökölvívást, az nagyon jól tudja, hogy nem csupán a felkészülés és nem csupán az ütőerő az, ami fontos, hanem az önbizalom. Valahogy így van ez a kultúrák harcában is. Annak a közösségnek a tagjai, akik egy kultúrához tartoznak, kell hogy identitástudattal, méghozzá erős identitástudattal rendelkezzenek. És ez talán fontosabb még a gazdasági és katonai erőnél is.

Azt is tudjuk, hogy egy kultúra gyökerei mélyre nyúlnak, hiszen nem évtizedek, hanem hosszú évszázadok, sőt évezredek kellenek a kialakulásához. Csak ezek tiszteletben tartásával őrizhetjük meg az önazonosságunkat. Európa gyökerei keresztény múltjába nyúlnak vissza. Hadd utaljak Antall József sokszor ismételt mondására, amit természetesen kulturális és nem vallási értelemben értünk, hogy Európában mindenki keresztény. Ma divatos vélekedések vannak Európában, amelyek elvetik ezeket a gyökereket. A nyugati kultúra körében élők nem rendelkeznek olyan biztos identitástudattal, mint más kultúrák, az előbb említett ázsiaiak vagy az iszlám körébe tartozók.

És most szeretnék hangsúlyt adni egy olyan kérdésnek, ami ebből táplálkozik. A gyökereink megtagadásának látványos példája a közel-keleti keresztény közösségek üldözésére adott uniós válasz. Valahogy így hangzik ez: mi nem teszünk különbséget a vallások között, ezért nem nyújtunk fokozott védelmet nekik. Így egy kétezres éves, helyben élő közösséget nyugodtan semmisítenek meg egy másik kultúra nevében. Az Unió vezetőinek szavai a vesztesek magatartását mutatják. Véleményünk szerint a felelőségünk koncentrikus körökben érvényesül, legbelül azok vannak, akik hozzánk a legközelebb állnak. Így gondolkodunk a közel-keleti keresztény közösségek üldözéséről, megsemmisítési szándékukról.

Húsvét üzenete kulturális értelemben mindenkinek szól a nyugati világban. Ha a civilizációnk hanyatlását meg akarjuk állítani, akkor nem feledkez-

hetünk meg a gyökereinkről. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr reagál a kormány nevében. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ha az üldözött keresztényekről beszélünk, fontos a nagyságrendjüket is - így húsvét előtt és minden más időszakban is - tudnunk. Évente több mint százezer keresztény veszíti életét vallási meggyőződése következtében, ebben vannak katolikusok, protestánsok egyaránt. A világon minden öt, vallása miatt meggyilkolt emberből sajnos négy keresztény, és szinte az alatt az idő alatt, ami alatt ez a napirend előtti hozzászólás is elhangzik, egy keresztény valahol a hitéért mártíromságot szenved.

Világszerte több mint 60 országban körülbelül 200 millió ember szenved üldöztetést keresztény hite miatt. Ezek csak a keresztények, 60 országban, 200 millióan, akiket üldöznek hitük miatt. Általában, ahol a vallást üldözik, ott a többségi társadalom vagy a társadalom többi részének szabadságjogait igencsak megnyirbálják. Látható ebből tehát, hogy a legnagyobb, vallása miatt üldözött csoport ma a világon a kereszténység. Azt hiszem, hogy azok az emberek, akik akár az életüket is adják, de a hitüket nem tagadják meg, a szüleik, nagyszüleik hitétől vagy a saját maguk által elfogadott, felismert és vállalt hittől nem tántorodnak el, ők mutatják igazán, hogy mekkora értéke van valójában a hitnek.

Hiszen, ahogy arra képviselő úr is utalt, Európa elképzelhetetlen lenne kereszténység nélkül. Az európai népekben nagyon sokféle tulajdonság van, nagyon sokféle megkülönböztető jel van, ami elválasztja ezeket a nemzeteket, de ami összeköti őket, azoknak mind-mind keresztény gyökere, keresztény alapja van. Gondolhatunk nemcsak a vallási építményekre, a templomokra, hanem akár a misékhez írt zenei művekre, akár képzőművészeti alkotásokra, amelyek szintén egyházi ihlettségűek, vagy mindarra az emberiméltóság-tiszteletre, ami más, mint más világvallásokban.

A húsvét pedig a legnagyobb ünnepe a kereszténységnek, bár a fogyasztási szokások a karácsonyra tevődnek leginkább, de az egyház számára a valódi örömhírt a húsvét üzenete hordozza. Mindnyájunk számára hordozza az önfeláldozás üzenetét, az Úr Jézus példája nyomán, aki saját életét adta az emberek bűneiért, holott nem saját bűnei miatt kellett szenvedni, mert azok nem voltak, hanem az emberiség bűnei miatt ő büntelenként föláldozta önmagát, túllépett önmagán. Mindemellett pedig az igazán jó hír az a feltámadás örömhíre, hogy itt a földi létünk nem pusztán erre az anyagi, 50-70-80-100 évre, kinek mennyit mér az idő, kárhoztatott, hanem ergenis az a szellem, ami az emberben lapul, az az erkölcsiség, amit megér az életében, annak az élete után is folytatása következik.

Ezért nagyon fontos az emberi méltóság tisztelete és az emberi élet értéke, azt is mondhatnánk: az élet civilizációja. Ezt talán a legutóbbi időkhöz teljesen természetesnek is vettük, de miután azt látjuk, hogy valakik vallási fanatizmusból akár másokat, akár önmagukat is hajlandóak megölni, felrobbantani, meggyilkolni, akkor láthatjuk, hogy öngyilkos merénylet mint olyan, abszolút idegen mindenfajta keresztény gondolatkörtől; persze a valós más vallási alapoktól is távol áll. Ugyanakkor más világszemléletek, más meggyőződések szélsőséges változatukban akár ezt is használható eszköznek tartják, ami mind a saját, mind mások emberi értékét kioltja.

Eppen ezért fontos, hogy becsüljük meg ezt az európai hagyományt. Azt látjuk, és az ember számára egy ürességet jelent az, amikor európai vezető politikusok Brüsszelből vagy máshonnan egész egyszerűen ezeket az értékeket nem tisztelik, nem kezelik helyi értékén, amikor úgy gondolják, hogy egyik pillanatról a másikra a karácsony, a húsvét, a felebaráti szeretet szavai kiűzendők a politikai szóhasználatból, vagy az erkölcsi morális kereszténységgel kapcsolatos kérdések szintén tabutémák az európai politikusok számára.

Évszázadok, évezredek örökségét tagadja meg az, aki nem értékeli azt a teljesítményt, amit egy keresztény Európa egy keresztény kultúrában hozott létre. Azok, akik mindenkit rögtön a maga világnézetű, keresztény világnézetű hovatartozásával kapcsolatban visszalépésre intenek, ha más vallások követői jelennek meg, nem tisztelik kellőképpen a keresztény hagyományt, a keresztény gyökereket, a keresztény teljesítményt, az európai emberek teljesítményét, munkáját, ha a jövőt nem az itt lévő emberekre, az itt lévő hagyományokra és az itt lévő vallásra akarják alapozni, hanem más importeszmékre, importemberekre kívánják Európa jövőjét építeni.

Büszkének kell lennünk erre az ezeréves, kétezer éves hagyományra, büszkének kell lennünk a teljesítményre, mert Európában a kereszténységnek nemcsak gyökere, hanem jövője is van. Sőt, csak a kereszténységnek van jövője, különben Európa sem lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz: „Kinek a nevében, kinek az érdekében?” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nekünk, a Fidesz politikusainak az a meggyőződésünk, hogy az iskolában a gyermek a legelső. Az iskolában mindennek és mindenkinek a gyermekért kell tevékenykednie. A mi érdekünk, a Fidesz érdeke és célja az, hogy a gyermekek versenyképes tudást szerezzenek, a pedagógusok pedig mind erkölcsi, mind anyagi megbecsülést szerezhessenek. Mi ehhez nyújtunk segítő kezet, partneri kezet a pedagógusoknak. Ezért

kérdeztük meg az ország összes pedagógusát, hogy hogyan fejlesszük tovább oktatási rendszerünket.

Miközben folyik az oktatásügy intenzív továbbfejlesztése ezekben a hetekben, hónapokban, az oktatásügy terén mind kevésbé érthető az ellenzék és az úgymond a pedagógusokat képviselő egyes önjelölt civil vezetők magatartása. Az utcán egyre inkább elhomályosulnak azok a szakmai szempontok, amelyeket a pedagógusok megfogalmaztak, és amelyek megalapozott szakmai igényeket jelentenek.

(11.40)

Ezek helyébe kétes követelések léptek. Mind kevésbé látható, hogy azokat kinek a nevében fogalmazzák meg, azokat kinek az érdekében fogalmazzák meg. Az ellenzék és a pedagógusok állítólagos képviselői felvetik, hogy a kormány adja vissza az iskolákat az önkormányzatoknak. Nem tudjuk, hogy ezt a pedagógusok mikor kérték. És mikor kérték ennek az ügynek a képviselőjét az önjelölt szószólóktól. Azt tudjuk, hogy az idők folyamán hatalmas különbségek alakultak ki az iskolák között. A gyermekek tudásában, a pedagógusok bérében, juttatásaiban, a pedagógusok elismerésében, sőt járandóságuk megfizetésében, az önkormányzatok igen eltérő pénzügyi helyzete és hozzáállása miatt, amit csak az állami finanszírozás normatív magatartása tud kiegyenlíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azon kell dolgoznunk, hogy ez a finanszírozás a pedagógusok jövedelmi viszonyainak egységes rendszerű kezelése mellett mind hathatósabban szolgálja az egyéb feltételek kiegyenlítését, az oktatás színvonalának javítását. Arról azonban nem tudunk, hogy a korábbi indokolatlan bérkülönbségeket, a bérlemaradást a pedagógusok visszasírják, vagy hogy önkormányzatok szövetségének képviselői kiálltak volna az iskola-fenntartás akár erővel is végrehajtandó visszaadása mellett azok után, hogy sokuk megfelelő lehetőségek híján nem oly rég nyilatkozott arról, hogy a feladatot ellátni nem tudja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az oktatási kormányzat meghallotta a pedagógusok, szülők, diákok igényét a KLIK átszervezésére, a tananyagcsökkentésre, a minősítési rendszer korrekciójára, igazságosabbá tételére, a munkaterhelés, az adminisztráció csökkentésére és több más egyéb kérdésben. A szaktarca a pedagógusok megaláztatására azonnali és rövid határidős intézkedéseket jelentett be, többek közt a kerekasztal-tárgyalások eredményeként. A tanárok látják, hogy elvárásaiknak megfelelő változásokról születnek döntések, illetve vannak azok kilátásban, és ezt szakmai képviselőik érték el. Mindezek fényében nehezen érthető, hogy a pedagógustársadalom mikor fogalmazta meg azt az igényét, hogy szakmai szervezeteivel ellentétben a szakszervezetek ne vegyenek részt a kerekasztal-tárgyalásokon, vagy önjelölt civil képviselőik kezdeményezzenek a szakszervezetek szerint is törvénytörően egyórás munkabeszüntetést, illetve helyezzenek kilátásba törvénytelen sztrájkot. A pedagógusok tudják azt is, hogy furcsa

volna a köztársasági elnöktől azt követelni, hogy kérjen tőlük bocsánatot, mert a köztársasági elnöki intézmény, amióta csak Magyarországon létezik, önálló hatalmi ágat testesít meg, amely nem ártja, nem is árthatja magát az Országgyűlés vagy a végrehajtó hatalom, a kormány döntéseibe. *(Dr. Bárándy Gergely: Soha nem önálló hatalmi ág a köztársasági elnöki intézmény.)*

Azt látjuk, hogy a pedagógusok szakmai törekvéseivel, szakmai felhatalmazásával ellentétben mind több prókátora akad olyan kérdéseknek, amelyek messze állnak a pedagógustársadalom valódi igényeitől. Messze állnak a gyermekek valódi érdekeitől, messze állnak a szakmaiságtól. Kérdezem én, költői kérdés, de remélem, mindenki elgondolkodik rajta, hogy vajon kinek az érdeke, és mi a célja annak *(Az elnök csenget.)*, hogy az iskolában ne a gyermek legyen az első, hanem a politika. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételten tisztelettel felhívok mindenkit a Házsabály betartására az időkeret dolgában is. Államtitkár úr é a szó, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A tárgyalásokra a kormányzat mindig mindenkiel nyitott volt, így a Tanítanék mozgalom egyik-másik vezetőjével is. Palkovics államtitkár úr elment Miskolcra, és három-négy órát töltött ott, hiszen onnan indult ez a kezdeményezés, az ottani Herman Ottó iskolában, és ott beszélt a tanárokkal a köznevelés aktuális kérdéseiről. Szívesen elment volna a zuglói iskolába is, de sajnos az igazgató úr nem tudott neki időpontot adni - az oktatási államtitkárnak az iskola igazgatója -, utána a meghívásnak sem tudtak eleget tenni, hogy a köznevelési kerekasztalon részt vegyenek. Azt hiszem, ez enyhén szólva furcsa; nem tudom, máshol mások ezt hogy engedhetnék meg maguknak, hogy először elfogadjanak időpontot, három perccel később visszahívják a titkárságot, azt lemondják, majd egy héttel későbbre halasztják, és lényegében elkerülik annak a lehetőségét, hogy érdemben lehessen egyeztetni. Magyarországon pedig bárki, aki azt mondja, hogy a sztrájkjoggal nem lehet élni a mostani törvény alapján, akkor kérdezem én, hogy március 28-ától öt napon keresztül hogy lesz Volán-dolgozói sztrájk, ha azt mondják, hogy Magyarországon lehetetlen törvényesen sztrájkot tartani. Ha az egyik esetben sikerült, nyilván a másikban is sikerülhetne. Valószínűleg más a célja azoknak az embereknek.

Ugyanakkor nagyon fontos, hogy az, amit megfogalmaznak, az igazából kritika vagy önkritika. Mire gondolok? Arra gondolok, hogy azok az emberek, akik a lehangosabban szólalnak fel, és kritizálják, mondjuk, az alternatív kerekasztalról, az úgynevezett Civil Közoktatási Platformról a mostani köznevelési rendszert, azok maguk alakították ki részben ennek

egy-egy szegmensét, ráadásul nem is ingyen tették. Ha megnézzük az egyik fő kritikust, Radó Pétert, aki azt mondja, hogy egyetlen kormányzati cikluson belül ilyen tömegű rendszerszintű változtatást még soha nem erőszakoltak át oktatási rendszeren, ő az, aki azt mondja, hogy minden ízében vállalhatatlan a mostani köznevelési rendszer: nos, hát saját maga is része volt ezen rendszer építésének, hiszen ő az Expanzió Humán Tanácsadó Kft.-nek a vezető elemzője. Ez a kft. 2011 óta, mióta az új köznevelés rendszere épül föl, 200 millió forint, 200 millió forintnyi megbízást adott, és engedje meg, hogy pár témát elmondjak, hogy miben vett részt a köznevelési rendszer építésében, amit ő teljes mértékben minden ízében vállalhatatlannak tart.

Például 2012-ben az Oktatási Hivatal megbízásából 48 millió 260 ezer forintért az intézményi minőségirányítási programok helyzetfelmérésével foglalkozott, miközben pont most ezeket a minőségbiztosítással kapcsolatos, pedagógusminősítési rendszerrel kapcsolatos problémákat vetik fel egyik fő problémaként. 2014-ben, tehát az első ciklus utolsó esztendejében 5,3 millió forintért változásmenedzsmentről tartottak képzést. Nyilván a köznevelésben 2013-ban megtörtént egy nagyon nagy mértékű változás, és ez a cég, amelynek Radó Péter a vezető elemzője, pontosan ennek a változásmenedzsmentnek a lebonyolításával kapcsolatban vett részt az új rendszer kialakításában.

De említhetném 42 millió 925 ezer forintért a pedagógusminősítési rendszer projektje keretében a kutatás-fejlesztési, innovációs tevékenységet, amit elsőként követeltek, hogy szüntessen meg a kormányzat: abban 42 millió 925 ezer forintért ők is részt vettek, hogy úgy fejlődjön ki, ahogy kifejlődött. De vannak itt természetesen további szerződések is: ha nézem az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetnél például 2013-ban az oktatás finanszírozásának hatékonyabbá tételével kapcsolatos kérdéseket, most pedig arról beszélnek, hogy mennyire alulfinanszírozott az oktatásügy, lehetséges, hogy akkor nem egészen ugyanezt írták le. 2014-ben pedig újabb 2,5 millió forintért ez a kft., aminek a Civil Közoktatási Platform vezetője a szakmai vezetője, a változásoknak, a beavatkozásoknak intézményi szintű elemzését hajtotta végre. De 2015-ben is vizsgálták a tartalmi fejlesztéseknek a jövőjét például a kilenc évfolyamos iskola keretében.

De mehetünk tovább, Nahalka István szerint - aki a Hálózat a Tanszabadságért Oktatási Kerekasztal tagja - egy, a HVG-ben adott interjúban a pedagógusminősítést meg kellene szüntetni. Nos, a minőségbiztosítási rendszer kidolgozása kapcsán 2015-ben az ő cége, a Nahalka és Társa Oktatásszervező Bt. és a Qualitas Kft. közösen 31 millió forintért pontosan a minőségbiztosítási rendszer kidolgozásáról írt tanulmányt. Úgy látszik, hogy akkor ez a rendszer elfogadhatóbb volt számukra, akkor milliós, tízmilliós és százmilliós tanulmányokat készítettek, írtak, és amikor ezek elkészültek, akkor pedig ők lettek a fő kritikusai annak, amiket ők dolgoztak ki

részben, hiszen egyes részfeladatokat komoly milliókért és tízmilliókért ők maguk vitték. Arról ne is beszéljünk, hogy Puskás Aurél egyébként, aki ennek a Civil Közoktatási Platformnak a vezetője, ő ugye, mint azt a sajtóban is olvasni lehetett, egyébként 2002-ben még MSZP-SZDSZ-es politikus volt, az ő Tinta Tanácsadó Kft.-je szintén TÁMOP-projektben részt vett, utána pedig fő kritikusa és szóvivője a kritikusoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon **napi-rend utáni felszólalás**ra jelentkezett Varju László képviselő úr, független; Kész Zoltán képviselő úr, független; Bana Tibor képviselő úr, Jobbik; Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik; Lukács László György képviselő úr, Jobbik; Szávay István képviselő úr, Jobbik; Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik; Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik; Ander Balázs képviselő úr, Jobbik; Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP; Ikotity István képviselő úr, LMP; Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik; Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője.

(11.50)

Most, 11 óra 50 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását. Elsőként a kérdések jönnek.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tényleg nincs elég idő a felvételizőknek?”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy viszonylag aktuális szakmai kérdést szeretnék önnek feltenni. Az alapvető jogok biztosa szerint nincsenek összhangban az egyetemek és főiskolák oktatásszervezési ciklusaival azok a határidők, amelyekben belül el kell bírálni a felsőoktatási felvételi eljárással összefüggő jogorvoslati kérelmeket. Ez akadályozza, hogy egy sikeresen fellebbező diák még a képzési időszak kezdete előtt beiratkozhatson. A felvételi eljárás jogorvoslati kérelmeinek elbírálásához szükséges törvényi határidők meglehetősen szűkek. Mire ugyanis a jogorvoslati eljárásban megszületik a diák számára kedvező döntés, már az utólagos beiratkozás időszaka és a tárgyfelvétel is lezajlott, közben pedig eldőlt a tanév.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön szerint biztosítva van-e a felvételizők tisztességes eljáráshoz és jogorvoslatihoz való jogának érvényesülése? Ha úgy ítéli meg, hogy nem, akkor mikor kívánják megfelelően módosítani a jogszabályt, hogy a felsőoktatási felvételi eljárás jogorvoslati határidői mindenkinek az érdekeit szolgálják? Ön szerint, tisztelt államtitkár úr, biztosítottak-e a feltételek a jogorvoslati kérelmek hatékony elbírálásához?

Kérem, tisztelt államtitkár úr, hogy erre egy szakmai álláspontot mondjon, mert azt gondolom, ez nem politikai kérdés, hanem valóban a felvételizők érdekét szolgáló esetleges jogszabály-módosítás szükségességéről szól. Ha pedig nem, érdeklődve várom a válaszát, hogy miért nem jól látjuk és látják ezek az emberek ezt a helyzetet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Szerintem nem kell szabadkoznia, képviselő úr, sem akkor, ha politikai, sem ha szakmai hozzászólást tesz itt az Országgyűlésben. De én olyan választ adok, amilyen kérdést ön feltesz.

Ezzel kapcsolatban tudom arról tájékoztatni, hogy a másodfokú eljárásnál igyekeztünk az eljárások idejét rövidíteni. Itt a 40 napos eljárás meghosszabbítási határidőt, amely az Nftv.-ben is szerepel, 35 napra csökkentettük, pontosan azért, hogy a másodfokra vonatkozó eljárási határidő rövidebb legyen, és azok a problémák, amelyeket ön is említett, kevésbé merüljenek fel.

Két perc kevés arra, hogy pontosan kifejtjük, hogyan zajlik ez az eléggé összetett eljárás. A felsőoktatási törvény, illetve kormányrendelet rendelkezik erről. A jelentkezőnek a jogorvoslatihoz való joga a felsőoktatási felvételi eljárások teljes időszaka alatt biztosítva van, mivel nemcsak a besorolási döntéssel szemben, hanem bármilyen részlejárás cselekményével szemben is nyújthatnak be jogorvoslati kérelmet. A határidőket a törvény határozza meg a Ket. szabályai szerint, az Nftv.-ben leírt eltérésekkel. A kérelem elbírálása során az első fokon eljáró szervnek a kérelem beérkezésétől számított 30 nap áll rendelkezésre, amely során a döntését módosíthatja, kijavíthatja vagy kiegészítheti. A kérelem benyújtására a besorolási döntés közlésétől számított 15 nap áll rendelkezésre a jelentkezők részére, a besorolási döntés meghozatalára a rendelet szab határidőt, a keresztféléves felvételi eljárás esetén legkésőbb a képzés indítása szerinti év január 25. napja, általános eljárás esetén legkésőbb a képzés indítása előtti augusztus 5-e, a pótfelvételi eljárásban pedig augusztus 28-a a határidő. Mint ahogy mondtam, a másodfokú eljárásban az ügyintézési határidő a hatályos törvény szerint a korábbi 40 napról 35 napra, jelentősen csökkent a hosszabbítás lehetősége nélkül. A másodfokú döntésről az intézmény és a jelentkező is a döntés meghozatalát követően haladéktalanul értesítést kap. Ezzel tudtuk gyorsítani az eljárást. Bízunk benne, hogy ez csökkenteni fogja annak a lehetőségét, hogy bárki emiatt kellemetlen helyzetbe kerüljön. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez:

„Miért büntetik a körmendieket és a szentgotthárdiakat?” címmel. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik álláspontja egyértelmű és világos: nem akarunk bevándorlókat sem Körmenden, sem Szentgotthárdon. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Úgy van!)* Miközben a nagyfai menekülttábor bezárására közbiztonsági problémák miatt kerülhet során, addig Szentgotthárdon és Körmenden befogadóállomásokat létesít az Orbán-kormány. Két befogadóállomás marad, Körmend és Szentgotthárd, több nem kell - mondta múlt héten Kósa Lajos, a Fidesz frakcióvezetője. Önök ismét kettős játékot folytatnak. Szavakban kiállnak a bevándorlás ellen, de a valóságban éppen szeretett városainkban nyitnak menekülttáborokat, figyelmen kívül hagyva a helyiek véleményét. Lábodi Gábor szentgotthárdi és Auer Miklós körmendi önkormányzati képviselőnkkel közösen megfogalmaztuk aggályainkat azzal kapcsolatban, hogy mi lesz, ha a migránsok ezúttal hosszabb ideig maradnak a településeken. Én örülnék a legjobban, ha nem lenne igazam, de a dolgok sajnos ebbe az irányba mutatnak.

A szentgotthárdiak, a körmendiek és a térségben élők számíthatnak a Jobbikra. Minden lehetséges eszközzel fel fogunk lépni a táborok ellen, családjaink, szeretneink biztonsága érdekében. Sajnálatos, hogy a két város kormánypárti polgármesterei nem ezt teszik, hanem belemennek mindenféle zsarolásokba. Nem tudhatjuk, hogy a többi tábor bezárásának következtében hány bevándorló érkezik térségünkbe. Minden tiszteletünk a minket védő katonáké és rendőröké, de az ő lehetőségeik is korlátozottak. Ha a kormány megígérte, akkor védje meg a magyarokat, a fideszes polgármesterek pedig az emberekéért, ne pedig a pártjukért álljanak ki!

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha a többi menekülttábor közbiztonsági problémák miatt zárják be, akkor mi a garancia arra, hogy szeretett városainkban nem szembesülünk hasonló helyzettel? Miért büntetik a szentgotthárdiakat és a körmendieket? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kontrát Károly államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szögezzük le a tényeket: sem Körmend városába, sem Szentgotthárd városába a mai napig egyetlen migránst sem helyeztünk el. Tehát még egyszer mondom: sem Körmenden, sem Szentgotthárdon sincs egyetlen migráns sem. Ezt ön nagyon jól tudja, képviselő úr, hiszen ott él abban a térségben.

Nagyon sajnálom, hogy önök politikai haszon-szerzés céljára használják fel, riogatják az embereket, a menekültekké, migránsokká ijesztgetik a körmendieket és a szentgotthárdiakat. *(Kepli Lajos: Ezt ti mondjátok!)* A tények azt mutatják, hogy a mai napig egyik településen, sem Körmenden, sem

Szentgotthárdon nem helyeztünk el migránsokat. *(Bana Tibor: De mi lesz?)* A tényekhez még hozzátartozik, hogy Körmend városában a rendészeti szakközépiskola területén sátrakat hozott létre az OKF, de ott sem helyeztünk el egyetlen migránst sem. Szentgotthárdon pedig még sátrakat sem állítottunk fel. Tehát azt szeretnénk egyébként és ezt is szeretném elmondani a tisztelt Ház előtt, hogy nem is lesz erre szükség, de ha mégis szükség lenne, akkor arra készülünk fel, hogy a településen élők biztonságát szavatolva tegyük meg ezeket a lépéseket.

Egyébként szeretnék köszönetet mondani Körmend és Szentgotthárd városának az együttműködésért, azért, hogy ebben a helyzetben felelősen járnak el. Körmend képviselő-testületének kérésére a rendészeti szakközépiskola kerítését megerősítettük, együttműködünk, megerősítjük a közbiztonságot, a megyei rendőrfőkapitány olyan intézkedéseket hoz szükség esetén, ha mégis elhelyezésre kerülnének oda migránsok, amelyek a Körmenden élők biztonságát szolgálják.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem önöket, hogy önök felelősen járjanak el, ne riogassák, ne ijesztgessék az embereket, és ha bármilyen jogsértést tapasztal, kérem, tájékoztasson róla. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Miért hazardíroznak az emberek alapvető biztonságával?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kéményseprőipar átalakítása már eddig is több botrányos kormányzati intézkedést szült. Ebben az ágazatban is követte a kormány az energiaszolgáltatók és a hulladékkezelők esetében alkalmazott jól ismert algoritmust: először különadókkal és mindenféle közterhekkel megnövelik a költségeket, aztán mesterségesen, állami beavatkozással leszorítják az árakat, végül az ellehetetlenített vállalkozásoktól az állam átveszi a piacot, a veszteség pedig kinek másnak a nyakába szakadna, mint az adófizetőknek.

De úgy néz ki, nem volt elég, hogy a rezsicsökkenés miatt a kéményseprést végző, kizárólag magyar tulajdonban lévő kisvállalkozások árbevétele 50 százalékkal csökkent és emiatt sorozatban csődöt mondtak. Nem volt elég az sem, hogy a talpon maradt cégek jelentős bércsökkenésre kényszerültek, tehát az ott dolgozók látták ennek a kárát, de most már ott tartunk, hogy az emberek biztonsága szempontjából kiemelten fontos munkát fizikailag elvégző munkavállalók zsebéből veszik ki a súlyos összegeket.

(12.00)

Nem volt elég az, hogy az államosítás örve alatt az eddig szakemberek által végzett munkát szakképzetlenekekre bízta, tűzoltókat vettek rá arra, hogy

másodállásban seperjék a kéményeket, most már a ténylegesen elvégzendő szolgáltatásoknak is csökkeneni szeretnék a mértékét.

Mi azt látjuk, hogy a rezsicsökkentésnek hazudott intézkedés oltárán most az embereknek az alapvető biztonságát áldozzák fel, amikor olyan terveket szőnek, hogy ezek után majd csak két évente legyen kötelező a kéményeknek a vizsgálata.

A Lehet Más a Politika úgy gondolja, hogy ha az emberek biztonságáról van szó, ilyen intézkedést nem lehet megtenni. Azt kell látni, hogy normálisan meg kell fizetni azokat az intézkedéseket, azokat a közszolgáltatásokat, amelyek az emberek biztonságát szavatolják.

Az, hogy a háztartások számára súlyos terhet jelentenek az egyes rezsiköltségek, azért van, mert ebben az országban olyan alacsonyak a bérek, hogy az embereknek hó végén már kenyérré is alig telik. Nagyon rossz a bérszínvonal ebben az országban. Ezt nem lehet azzal kárpótolni, hogy egy ilyen intézkedést bevezetnek, mert ebben az országban körülbelül félmillió elhanyagolt és életveszélyes kémény van. Én úgy gondolom és az LMP úgy gondolja, hogy az emberek biztonsága érdekében nem szabad ritkítani az ellenőrzések számát.

Kérdezem tehát a tisztelt tárcát: tényleg úgy gondolják, hogy az emberek életével játszhatnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), tényleg így folytatják ezt a közveszélyes rezsicsökkentést? (*Szórványos taps az LMP sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A magyarországi kémények állapota, főleg a nagyvárosokban a régi bérházak kéményeinek az állapota valóban súlyos, és ezeknek a kéményeknek a felújítása, kiváltása szükséges lenne.

Az is látszik, hogy a kéményseprés szolgáltatása, amely eddig folyt, nem volt képes megoldani azt, hogy a rossz állapotú kémények felújításába a lakosság, az ingatlan tulajdonosok forrásokat vonjanak be. Ugyanakkor a tüzeléstechnikai berendezések folyamatosan átalakultak, korszerűsödtek; egy mai, modern turbókazán esetében a kémény maga a gázkészülék részeként működik, és egészen más funkciót lát el, mint a hagyományos égésterű kazánok vagy a hagyományos tüzeléstechnikai berendezések kéményei. Tehát egyértelmű, hogy ezen a technikán is változtatni kell, és egyértelmű az, hogy a kornak megfelelő színvonalú szolgáltatást kell nyújtani.

Felhívnam a képviselő asszony figyelmét arra, hogy a kéményseprést jelen pillanatban még nem az állami szolgáltató végzi, hanem magánszolgáltatók végzik, és amennyiben ezeknek a magánszolgáltatóknak a munkájával az adott önkormányzatok elégedettek, akkor továbbra is végezhetik, ugyanakkor

nagyon sok esetben az önkormányzatok egyébként felbontották a szerződést ezekkel a cégekkel.

Azt pedig egész egyszerűen nem tudom másképp minősíteni, mint badarságnak, amikor ön arról beszél, hogy tűzoltók végeznék ezt a tevékenységet. Hiszen egyrészt még nem végzi ezt a katasztrófavédelem, másrészt pedig a katasztrófavédelem tárgyalásban van a kéményseprőipari cégekkel, hogy a náluk dolgozók kerülhessenek átvételre, és ők végzik azt. Hiszen tisztában vagyunk azzal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy ez egy komoly szakma, amelyhez megfelelő képzettségre van szükség, megfelelő iskolával lehet ezt a tevékenységet elvégezni, nem pedig összevissza, ahogy ön beszél. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Szolnok és Budapest összekötése”** címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szolnokon és a környező településeken örömmel tapasztaljuk, hogy a kormány az önkormányzatokkal karöltve mindent megtesz annak érdekében, hogy megyénket intenzíven bekapcsolja az ország gazdasági vérkeringésébe.

Bevallom őszintén, a megyeszékhelyen és vonzáskörzetében bizony elég nehéz volt elfogadni, hogy a hazai autópályák, gyorsforgalmi utak építése eddig elkerülte a térségünket. Mély nyomot hagyott az emberekben az az időszak, amikor a Gyurcsány-kormány a közvélemény megnyugtatására uniós támogatást ígért a fejlesztéshez, de azon túl, hogy még az uniós döntéshozókat is félrevezették, valójában semmi sem történt térségünk gyorsforgalmi összeköttetéséért. (*Bangóné Borbély Ildikó: Az M4-es ki állította le, Ildikó?*) Elsősorban ez az oka annak, hogy az emberek már csak akkor hisznek, ha a saját szemükkel látják az útépítő gépeket.

Persze azt is látunk kell, hogy a valós munka a Fidesz kormányzásával indulhatott meg, ekkortól vált célá és nem csupán üres ígéretté a Budapestet Szolnokkal összekötő autót. A szolnoki önkormányzat és a kormány közötti megállapodásban a „Modern városok” program részeként megépülhet a várost és Budapestet összekötő M4-es autót. Szolnok és a térség közvetlen autópálya-kapcsolata Budapesttel hatalmas gazdasági fejlődés lehetőségét hozhatja magával, ugyanis a működő tőke rendkívül szívesen települ gyorsforgalmi utak mellé. Szolnok kedvező fekvése ezáltal még jelentősebbé válna, hiszen a főváros egy órán belül elérhető lenne biztonságosan. Pontosan emiatt nagyon várják a városban és a környéken élők a beruházás kezdetét, mivel ez jelentősen növeli Szolnok megtartó erejét. Emellett felgyorsíthat olyan munkahelyteremtő beruházásokat, pozitív irányba fordíthat olyan befektetői tárgyalásokat, amelyeknek alapfeltétele a gyorsforgalmi összeköttetés.

Szolnokon ugyancsak nagy érdeklődéssel figyeli a közvélemény, hogy a már elkezdett szolnoki elkezdülő, azaz az Abony és Fegyvernek közötti M4-es szakasz mikor folytatódhat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor kezdődhet az M4-es Budapest és Szolnok közötti szakaszának kivitelezése? Hol kezdődnek a munkálatok? Mikorra készülhet el a jelentős beruházás? És a már megkezdett Abony-Fegyvernek szakasz folytatására mikor számíthatunk? Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A 4-es számú főút az Alföld legfontosabb közlekedési tengelye, így az M4-es gyorsforgalmi út is kiemelten kezelt útja Magyarországnak. Ennek megfelelően a jelenlegi, kétszer egysávos útnak a bővítése fog megtörténni kétszer két sávra.

Mint ahogy kérdezte - és nyilvánvalóan tudja is -, Szolnok megyei jogú város megállapodása értelmében a magyar kormány világossá tette, hogy Szolnok bekötése legkésőbb 2018-ban meg fog történni, a gyorsforgalmi kapcsolat ki fog épülni, mint ahogy a kormányprogram ezt jelzi is.

A konkrét kérdésre: a Cegléd irányába az MO-stól tartó szakasznak éppen ma kérdeztem meg pontosan az állását. Ezen a héten be fog kerülni minőségbiztosításra, és biztos vagyok benne, hogy ebben az évben augusztusban a munkák is megkezdődhetnek, hiszen a hátralévő idő elegendő ahhoz, hogy a munka elinduljon. A következő szakasza pedig, amely Cegléd-Abony-Szolnokot jelenti, '17 tavaszán, remélem, egy év múlva elindulhat - szintén legkésőbb egyébként -, és teljesen biztos vagyok abban, hogy '18 végére be tudjuk fejezni ezt a szakaszt is, és ezáltal a kapcsolat megvalósul.

Amit kérdezett, és ami az úgynevezett Abony-Fegyvernek közti szakaszra szól, mint ahogy jól tudják, több alkalommal volt ezzel kapcsolatban kérdés: a vállalkozói igények felülvizsgálata most soron szerepel, a műszaki és az egyéb igényeiket megvizsgálják, és azt is tudja mindenki itt a teremben egyébként, hogy a Gazdasági Versenyhivatalnak van egy vizsgálata, amelynek a lefuttatása után tud a kormány dönteni abban, hogy mikor indul el ennek a szakasznak a kivitelezése. Ez a szakasz is, mint ahogy korábban szó volt róla, megváltozott műszaki tartalommal, de el fog indulni. Abban vagyunk érdekeltek, hogy a következő fél évben mindenképpen döntés születessen a pontos kezdésről.

Nekünk érdekünkben áll, hogy valamennyi megyei jogú város bekötése megtörténjen, és a hiányzó szakasz pedig minél hamarabb elkészüljön - ezért fogunk dolgozni a következő hónapokban is. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„Hogyan kívánja segíteni a kormány a határ menti egészségügyi intézményeket és a kárpátaljai magyar közösség egészségügyi ellátását?”** címmel. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Rétvári Bence államtitkár tájékoztatása szerint összesen 27 milliárd forint egészségügyi forrás érkezett Szabolcs-Szatmár-Bereg megyébe, ebből a megyei kórházak - az egyetemi oktatókórházakkal együtt - 23 milliárd forintot kaptak infrastrukturális fejlesztésre.

Az államtitkár tájékoztatójából az azonban nem derült ki, hogy milyen időszakra vetítve érkeztek ezek az összegek, és ehhez képest mennyi volt az egészségügyi intézmények tényleges forrásigénye. Tény azonban, hogy a megyei kórház az elmúlt néhány évben sokat romlott.

A beharangozott kórházfejlesztések ellenére nem javultak a kórházak tárgyi feltételei, épületei, közművei felújításra szorulnak. A kórtermek jelenlegi állapota hátráltatja néha az alapszintű betegellátást is. A 2007-ben az Év kórháza címet elnyerő, majd ugyanebben az évben pedig nemzeti minőségi díjas kórház nemcsak a megyében élő lakosság számára fontos, hanem az egyre nagyobb számban magyarországi egészségügyi szolgáltatást igénybe vevő kárpátaljai magyarság számára is.

Az ukrán egészségügyi intézmények állapota és a szolgáltatás hiányai miatt már a háborús konfliktus kitörését megelőzően is nagy számban vették igénybe a magyar egészségügyi szolgáltatást a kárpátaljai magyar betegek, a konfliktust követően pedig ez a szám jelentősen emelkedett.

A háború, a sorozások, az 50 százalékot meghaladó infláció és az elvándorlás sújtotta kárpátaljai magyarságnak szembe kell néznie a több mint 400 százalékos gázáremeléssel is. Meggyőződésem, hogy a magyar kormánynak felelősséget és szerepet kell vállalnia ennek a közösségnek a jövője érdekében, határozott lépéseket kell tennie, segítséget kell nyújtania a kihívások és nehézségek leküzdése érdekében.

(12.10)

A fentiek alapján tisztelettel kérdezem: a kárpátaljai magyar egyházak vezetőinek felvetése alapján vizsgálta-e a kormány annak lehetőségét, hogy a járulékfizetés kötelezettségét milyen formában tudná átvállalni a magyar költségvetés. A tervek szerint magyar kormányzati segítséggel Erdélyben felépülő magánkórház mellett milyen segítséget nyújt a kormány a kárpátaljai magyar közösség számára? Meg kívánja-e erősíteni a határ menti egészségügyi intézményeket annak érdekében, hogy a kárpátaljai magyar betegek ellátását is el tudják látni? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadom a szót államtitkár úrnak, az önök nevében is tisztelettel és barátsággal köszöntöm a miskolci Szemere Bertalan Szakközépiskola (*Korózs Lajos: Éljen!*), Szakiskola és Kollégium diákjait és a pedagóguskollégákat. Örülök, hogy itt vannak. Jó napot kívánok! (*Taps.*)

Potápi Árpád államtitkár úr válaszol, parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány mindent megtesz azért, hogy a kárpátaljai magyar betegeknek a magyarországi egészségügyi rendszerhez való hozzáférése biztosítva legyen. A nemzetpolitikai államtitkárság kezdeményezésére éppen 2012. július 15-étől módosult az az egészségügyi minisztériumi rendelet, amelynek értelmében az elmúlt években számosan tudtak magyarországi gyógykezelésben részesülni.

2014-ben 155 esetben 34 millió forint, 2015-ben pedig 162 esetben 45 millió forint támogatást nyújtott az Emberi Erőforrások Minisztériuma a jogosult kérelmezőknek a Kőszikla Alapítvány közreműködésével. Az alapítvány a munkácsi Keresztény Egészségügyi Központtal, valamint a Keresztény Egészségügyi Központ tiszaujlaki fiókszervezetével működött irodákat. Működési feltételeit az államtitkárságunk évente 10 millió forinttal támogatja.

Célunk egyértelműen az, hogy a kárpátaljai magyarok szülőföldjükön jussanak hozzá magasabb színvonalú egészségügyi ellátáshoz, melyet anyanyelvükön tudnak igénybe venni, ezért döntött tavaly úgy a kormány, hogy a magyarul kommunikáló orvosok évente bruttó 150 ezer forint, a diplomával rendelkező szakdolgozók pedig 100 ezer forint támogatásban részesüljenek. Ezt a kormány 100 millió forinttal támogatta, illetve egészségítette ki 80 millió forinttal.

A munkát azonban folytatni kívánjuk. A programokat is visszük tovább. Grezsa István Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja együttműködésének összehangolt fejlesztéséért felelős kormánybiztos megbízást adott Velkey Györgynek, hogy minél előbb dolgozzák ki a (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) kárpátaljai magyar szervezetek és a történelmi egyházak összefogásával azt a koncepciót, amit segítségül tudnak venni, és bővíti az ellátást. Köszönöm szépen - a türelmet is. (*Taps a kormánypartí padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szintén köszöntöm a zalaszentgróti Deák Ferenc Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola hallgatóit és a pedagóguskollégákat. Örülök, hogy itt vannak. (*Taps.*)

Ezen örömteli bejelentés leginkább Magyar Zoltán képviselő urat segítette, aki így legalább ki tudott pakolni (*Derűlttség.*), és aztán most ő következik; ugyanis kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**A jövő a tét! Azonnal állítsák le**

az állami földek privatizációját!” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A magánvagyon gyarapításának legegyszerűbb módja, hogy kirabolják a generációk hosszú során felhalmozott nemzeti vagyont, értékeket, kasszákat. Önök ebben kifejezetten jók. Ennek a folyamatnak a megakadályozására szerveződjünk egyébként mi, emberek államokba. A probléma akkor válik visszafordíthatatlanná, amikor egyébként maga az állam áll át annak a tőkének az oldalára, aki ezt a folyamatot szeretné kiaknázni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már nehéz találni bárkit ebben az országban, aki elhinné, hogy önök valóban a kis és közepes családi gazdaságokat támogatnák. A folyamat, amit előbb vázoltam, évtizedek óta mérgezi hazánk közállapotát, növeli adósságát, és elherdálja a jövő generációinak lehetőségeit. Azonban az igazság és az igazságot alátámasztó tények mindig utat törnek maguknak.

Három olyan terület van, amit ki kell emelni, ami meghatározza azt, hogy egy kormány miként kívánja a saját vidékének és mezőgazdaságának helyzetét befolyásolni: a jogi környezet, a támogatáspolitikai és a birtokpolitika. Önök mindhárom esetben, mindhárom típusú befolyásolási módszerben csúnyán megbuktak. A törvényalkotás területén a földtörvényt emeltük ki, nem véletlen, hogy a Jobbik az elfogadásakor még az elnöki pulpitust is elfoglalta, és sokszor lerántottuk már a leplet a támogatáspolitikáról is, hiszen az önök kormányzása alatt a hét legnagyobb agrárérdekeltség 24 milliárd forinttal növelte támogatását. Ez több mint 50 százalékos emelkedés. Nesze neked, kicsik támogatása!

Mindezek alapján kérdezem az államtitkár urat, hogy elfogadhatónak tartja-e, hogy az állami földek eladásakor a nyertes licitálók mintegy ötöde, szerencsésebb megyékben harmada volt helyben élő. Miért engedik, hogy Budapest és a nagyvárosok urizáló gazdajai elvigyék a helyiek elől az ő évszázados örökségüket? Erre várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdésre Bitay Márton Örs földművelésügyi államtitkár válaszol. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Negyede, ötöde, helyben élő, nem helyben élő - nagyjából három éve igyekszünk bemutatni önnek is és az ellenzéknek is, hogy a helyben élő fogalma alatt a földforgalmi törvény pontosan mit ért.

Nyilvánvalóan ön is tudja, én is tudom, és mindenki tudja, aki járatos ebben a témában, hogy 20 kilométeren belül, aki az adott földterületen belül 20 kilométeres körzetben lakik, az helyben élőknek számít. Azért van ez a logika, kedves képviselő úr, mert

nyilván nem a szomszéd település gazdájától szeretnénk féltetni az itt földet vásárlókat. *(Hangok az MSZP padsoraiból: Á!)* Tehát ez egy nagyon álságos összeszámítás, amit ön mond, de mondok önnek másik példát: az 50 ezer meghirdetett helyrajzi számból 40 ezer 10 hektár alatti. Azt gondolom, ez önmagában nem mérlegelés kérdése, hogy kinek hiszünk, kinek nem. Főnt vannak a hirdetések. Ez már nem azt bizonyítja, hogy bárkinek is, legalábbis a nagyüzemeknek kedvezne a földértékesítési program.

Ha megnézzük azt, hogy mondjuk, 150 hektáros birtoktestben, amit meghirdettünk, abból összesen 10 ezer hektár kelt el a meghirdetett majdnem 200 ezer hektárhoz képest, az megint egy olyan beszédes szám, ami nem darabra méri, hanem az összes területet, ha megnézem, elenyésző mértékű az a nagyobb földbirtok vagy egyben lévő nagyobb mennyiség, ami egyébként így került értékesítésre.

Tisztelt Képviselő Úr! A földértékesítési program arról szól, hogy a magyar családi gazdaságok földet tudjanak vásárolni. Nagy örömmre szolgál, hogy lassan már tízezer olyan vásárló van, aki szerencsével járt az állami árveréseken, és pont azért, hogy ne legyen vita abból, hogy kinek kedvez vagy kinek nem, ezért a törvényi feltételek mellett egy nyilvános árverésen lehet megszerezni ezeket a termőföldtulajdonokat. Azt gondolom, hogy aki elmegy ezekre az árverésekre és jogosult rá, valamint él a majdnem 300 millió forintos hitelkeret lehetőségével, ami biztosított minden természetes személy részére, az tud vásárolni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ebben a programban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért fontosabb a GMO-multi profitja a magyarok egészségénél?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó, tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Unió tagállamai a közelmúltban elhalasztottak egy szavazást egy potenciálisan rákkeltő növényvédő szer újraengedélyezéséről. A magyar kormány képviselője tudomásom szerint nem lépett föl az engedély meghosszabbítása ellen. A glifozát az egyik legelterjedtebb, széles spektrumú növényvédő szer a világon, amelynek használata szorosán összekapcsolódik a magyar alkotmány által az ország területéről kitiltott génkezelt haszonnövényekkel. Ez a totális gyomirtó szer, amely mesterségesen beültetett glifozátrezisztencia-génnel rendelkező GMO-kon kívül minden növényt el tud pusztítani. A vegyszert korábban ártalmasnak mondták, nemrég azonban fölkerült a potenciálisan rákkeltő vegyi anyagok listájára. A közelmúltban ezért több mint 180 ezer európai állampolgár írta alá a glifozát újraengedélyezése elleni nyilatkozatot.

Aggodalmuk nyilvánvalóan érthető, hiszen a glifozát nemcsak a környezetben, hanem az emberi szervezetben is megjelent. Egy, a Greenpeace által ismertetett német vizsgálat az ottani lakosság 75 százalékánál bizonyította a glifozát jelenlétét, vizeletükben mindenütt ott volt, és nyilvánvalóan ez a rákkeltő anyag súlyosan lehet egészségkárosító, és különösen veszélyes lehet ez a 9 év alatti gyermekek körében. A glifozát állatkísérletekben rákkeltőnek bizonyult, és a DNS-, valamint a hormonkárosító hatása is beigazolódott. Az Európai Vegyiügynökség idén fogja felülvizsgálni a glifozát hatását, nincs rá elfogadható magyarázat, hogy miért kelene lezárulta előtt egy 15 évre szóló engedélyt kiadni, mielőtt erre az Európai Unió bármit is mondott.

A Lehet Más a Politika szerint semmilyen külföldi profitérdek nem irányíthatja a magyar emberek egészséghez való jogát, nem írhatja felül a magyar állampolgárok egészséghez való jogát.

(12.20)

Itt egy, a Monsanto által forgalmazott növényvédő szerről van szó, és nem lehet fontosabb a Monsanto érdeke a magyar állampolgárok érdekénél. Mindezek miatt kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy mi a glifozát engedélyezésével kapcsolatban a tárca álláspontja. Mi a kormány álláspontja, és mit fog képviselni Brüsszelben ezzel kapcsolatban a következő időszakban? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Tessék! *(Dr. Szél Bernadett: Lesz-e szabadságharc Brüsszelben?)*

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a glifozát növényvédőszer-hatóanyag európai uniós engedélyezésének felülvizsgálata zajlik most. Nagyon sok és nagyon szigorú előírásnak megfelelő vizsgálaton kell keresztülvinni egy-egy készítményt a felhasználás engedélyezése előtt. A kérelmezőnek minden rendelkezésére álló információt be kell nyújtania a Bizottsághoz. A Bizottság felkéri az egyik uniós tagállamot az információ értékelésére és egy jelentéstervezet elkészítésére. Ebben az esetben Németország a jelentéstevő tagállam, amely alaposságáról és szigorúságáról ismert. A felülvizsgálat során természetesen figyelembe kell venni a Nemzetközi Rákktató Ügynökség glifozátot daganatkeltőnek minősítő döntését. Itt meg kell jegyezni, nem ismert, hogy az ügynökség milyen dokumentációt használt fel az értékeléshez. A felülvizsgálat alapján az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság véleményezi a hatóanyag felhasználásával járó kockázatot. A rendelkezésre álló vizsgálatok és értékelések alapján Németország - mint jelentéstevő tagállam - nem javasolja a glifozát osztályozását rákkeltőként.

Tisztelt Országgyűlés! Kiemelten fontosnak tartjuk az elővigyázatosság elvének érvényesítését. Magyarországon az 1107/2009. EK-rendelet értelmében nem növényvédőszer-hatóanyagokat, hanem növényvédő szereket, jól meghatározott alkalmazásait engedélyezzük, amelyek egyike sem okozhat ártalmas hatást az ember egészségére és a környezetre.

A kormány továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy a növényvédő szerek engedélyezése és betiltása (Dr. Szél Bernadett: *Mi az álláspont?*) csak megalapozott tudományos vizsgálatok alapján történhessen, így biztosítva a felhasználók, a környezet és a fogyasztók biztonságát. Elköteleztettek vagyunk és a magyar emberek egészségének védelme, a környezeti kockázatok csökkentése, a magyar agrárium érdekeinek képviselete iránt, valamint az Alaptörvényünkben is rögzített GMO-mentességünk fenntartása mellett. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypárti padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Salacz László képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen eredményeket láthatunk a felsőfokú duális képzés területén?**” címmel. Képviselő úr!

SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Kecskeméti Főiskola Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolai Kar történetében először vehették át diplomáikat a duális képzésben részt vett hallgatók. A Kecskeméti Főiskolán 2012-ben a duális képzést német mintára indították el, két jelentős autóiipari cég közreműködésével. A Kecskeméti Főiskola duális képzési modelljének tapasztalatait is figyelembe véve a kormányzat 2015-ben lehetőséget teremtett a képzési modell országos elterjesztésére, így 2015 szeptemberében már 19 felsőoktatási intézményben indultak duális képzések.

De mit is jelent a duális képzés a gyakorlatban? A hallgatók elméleti képzését a felsőoktatási intézmények, a gyakorlati oktatást pedig a duális partner-vállalatok és szervezetek végzik, vagyis a felsőoktatásban tanuló hallgatók képzési idejük egy részét a felsőoktatási intézményen kívül, az intézménnyel együttműködő cégnél töltik. Ennek a rendszernek rendkívül nagy előnye, hogy a hallgatók már a felsőfokú végzettségük megszerzése előtt gyakorlati munkatapasztalatra tehetnek szert, ráadásul lehetőség adódik olyan kapcsolat megteremtésére a cégekkel, amely később a hallgatók segítségére lehet az elhelyezkedés alkalmával.

A végzős hallgatók így a helyi gazdaság szempontjából értékesebb diplomával a kezükben léphetnek ki a munkaerőpiacra. Mindezekkel együtt a vállalatok szintén profitálnak a duális képzésből, hiszen a duális hallgatókból potenciális munkaerőbázist képezhetnek ki, s persze tudjuk, hogy minden kezdet nehéz. Az első félévekben elsősorban oktatni kell a hallgatókat, de idővel a képzés további részében értékes munkaerőként is lehet számítani a gyakor-

nokokra. Továbbá az utóbbi években megfigyelhető az a tendencia is, hogy az intézmények, az ipari partnerek együttműködésének köszönhetően egyre inkább egy irányba mutat az a vállalati oldal által elvárt szakmai követelmény (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) és a hallgatóknak az intézményben átadott tudás.

Mindezek alapján, államtitkár úr, kérdezem öntől, hogy milyen eredményeket láthatunk a felsőfokú duális képzés területén, és mi a kormány jövőképe ezen képzési rendszer megerősítésével. (Az elnök jelzi az idő leteltét.) Milyen jelentőséggel bírnak a kecskeméti képzési modell első eredményei (Közbeszólások az MSZP soraiból: *Idő! Idő!*) a felsőfokú duális képzési rendszer jövője szempontjából?

ELNÖK: Jó, köszönjük szépen.

SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Várom megtisztelő választát. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Én meg azt várom, hogy betartsák a Hárszabályt. Kérem szépen ennek a figyelembevételét. Rétvári államtitkár úr válaszol. (Közbeszólások az MSZP soraiból: *Ennyivel kevesebbet mondjon!*)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A duális képzés egy sikere a magyar képzési rendszernek, a magyar felsőoktatásnak nemcsak a Kecskeméti Főiskolán, de az országban számos helyen, hiszen a Pécsi Tudományegyetemen, a Budapesti Gazdasági Főiskolán, a Nyugat-magyarországi Egyetemen, annak a zalaegerszegi képzésén is ez megindult, kibővült a Széchenyi István Egyetemen, a Miskolci Egyetemen, a Dunaújvárosi Főiskolán, és a jövőben kibővül az idei évtől az Eszterházy Károly Főiskolán a duális képzőhelyek száma.

Nagyon régóta beszélnek nagyon sokan arról, hogy mennyire fontos lenne, hogy a leendő munkáltatók, a munkaerőpiaci szereplők olyan képzettséggel rendelkező fiatalokat kapjanak, amelyek gyakorlati képzettségek, amellyel rögtön be tudnak állni a munkába. Pontosan a duális képzés, ahogy azt nagyon jól ismertette a képviselő úr, pontosan ezt szolgálja, hiszen sokan ahol a duális képzésben a gyakorlati oktatási részt eltöltik, utána ott tudnak munkát találni. Ez csökkenti a munkáltatóknak a munkavállaló-keresési, fejedésidőt, a munkavállalóknak csökkenti az elhelyezkedési időt, hiszen ha ott fognak dolgozni, ahol a képzést is töltötték, akkor ez nyilván mind a kettőjük számára fontos és előnyös.

Ugyanakkor azt is lényeges elmondani, hogy most, amikor tényleg szakképzett emberekből, főleg a Dunántúlon, de már az ország egyre nagyobb részében óriási hiány mutatkozik, és egyre nagyobb szükség van a munkáltatóknak, a cégeknek is olyan emberekre, akik rögtön be tudnak állni a munkába, különösen fontos, hogy megvalósítottuk a duális képzést. Azt hiszem, ez az, ahol jól tud együttmű-

ködni a magánszektor és az állam. Ha ezt 25 évvel ezelőtt megtehetette volna Magyarország, mennyivel előrébb lehetnénk, ebbe mindenki gondoljon csak bele!

Fontos elmondani, hogy milyen számokkal tudunk már büszkélkedni ezen a téren. 46 különböző duális képzési szak indult, már mesterképzés is indult, és a korábbi műszaki, informatikai, agrárgazdaság-tudományi képzések mellé folyamatosan felsorakoznak természettudományi és szociális végzettségek is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), így 500 vállalattal közösen 2600 képzési helyet hirdettünk meg 46 szakon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mit kíván tenni azért a kormány, hogy a Zala megyei úthálózat és járdák járhatók lehessenek Dél-Zalában is?”** címmel. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miért tartja mostohagyereknek a Fidesz-kormány Zala megyét? Ezt szeretném kérdezni, mert azt látjuk, hogy a jelenlegi források, amelyek rendelkezésre állnak Zala megyében, nem elegendők arra, hogy azokat az úthálózatokat kijavítsák, építsék, amelyekre szüksége van a Zala megyei lakosságnak. De ez még jobban igaz egyébként Dél-Zalára, mert ha Dél-Zalát nézzük, látjuk azt, hogy összesen mintegy 3,5 milliárd forint fordítódik ma az utakra ebben az évben, és az 11 kilométer útszakasz javítására lesz elég. Ebből Zala megye dél-zalai részére mindösszesen 2,6 kilométer úthálózat fog esni. Ez önmagában azt jelenti, hogy a teljes Zala megye mostohagyereke, mint ahogy mondtam, a kormánynak, de Dél-Zala még jobban. Ha tovább mennénk az úthálózatokról, akkor lehet látni azt, hogy a járdák és a kerékpárutak is ugyanúgy mostohagyerekként vannak kezelve Zala megyében, mert nincsenek kiépítve, és nincsenek fejlesztve azok a kerékpárutak, azok a járdák, amelyekre egyébként nagy szükség lenne.

Ezért azt gondolom, a kormánynak mindent meg kellene tennie ennek érdekében, hogy Zala megye se országon kívül érezze magát, mert ma jelen pillanatban úgy érzi, hogy nem tartozik ehhez az országhoz, mert azok a támogatási források, amelyek megjelennek, nem hasznosulnak Zala megye esetében. Ezért nagyon fontos, megkérdeztem államtitkár úrtól, mit szeretnének tenni Zala megyével, kívánják-e fejleszteni az úthálózatot, kívánják-e fejleszteni a járdákat, kívánják-e fejleszteni a kerékpárutakat, mert ha nem, akkor azt gondolom, hogy Zala megyét el fogják veszíteni. Nem gondolom, hogy önöknek ez a céljuk, ezért amit ígérték a választási kampányban, azt tartásuk be, és próbálják meg betartani azt, hogy a magyar emberek fontosak önök számára.

Azt látom, hogy egyébként nem fontosak a magyar emberek az önök számára, sőt Zala megye egy-

általán nem fontos az önök számára, ezért tehát kérem államtitkár urat, hogy nyugtassa meg a Zala megyeieket, hogy lesz fejlesztés. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Tasó László államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr!

(12.30)

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Itt balra mellettem Cseresnyés Péter úr ül, államtitkárunk, aki Nagykanizsa polgármestere volt, nagyon közel van a Délvidékhez. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Kormánypárti!*) Szerintem ő is nagy támogatója annak, hogy Zala megye minden fejlesztése megvalósuljon, mint ahogy a magyar kormány is, hiszen ha visszagondolunk arra, hogy a számok mit is mutatnak, amikor valamivel több mint 12 és fél kilométernyi főúti szakasz fog megépülni egyébként a mostani 69 milliárdos programból. (*Közbeszólás az MSZP soraiból.*) Ami nagyon fontos, hogy 40 százalék a TOP-os keretből egyébként Dél- és Nyugat-Zala megyében fog megvalósulni. Tehát azt gondolom, hogy a számok, amelyeket ön mondott, nem helytállóak.

De ellentétben az önök kormányzási időszakában tapasztaltakkal, nemcsak hogy Zala megyét, hanem Kelet-Magyarországot, az egész vidéki Magyarországot szeretnénk megújítani a közlekedésfejlesztés szempontjából is, és ennek érdekében egyértelmű, hogy a következő évben induló mintegy ötéves felújítási programunk keretében valamennyi olyan út, amely most nagyon nehezen járható vagy az önök kormányzása időszakában teljesen leromlott, az helyreállításra kerül.

Valóban nem tudunk mindent megvalósítani, amit önök elrontottak az elmúlt években, de igyekszünk a második évben legalább olyan sebességgel haladni ezzel, mintha már nyolc éve kormányoznánk. Higgye el nekem, hogy a következő években a közlekedésfejlesztés területén akkora jelentőségű fejlesztések lesznek, amelyek Magyarország gazdaságát fel fogják emelni, és nemhogy leszakadásról lehet beszélni, hanem Kelet-Magyarországot föl fog zárkózni Nyugat-Magyarországhoz Dél-Magyarországgal, Észak-Magyarországgal együtt, és higgye el nekem, hogy nem lesz különbség a közlekedés világában Magyarországon. Ez a célunk, a kormányprogram világozza teszi ezt egyébként.

Tehát még egyszer mondom, mi odafigyelünk mindig arra is, hogy az egyéni képviselők milyen javaslattal élnek a szakma javaslata mellett. Arra is figyelünk, hogy a sürgősségi sorrend szempontjából mihez kell azonnal hozzányúlunk, és ha lehetőségünk engedi, a következő évben legalább ilyen kerettel fogunk rendelkezésre állni és fogjuk segíteni Zala megye fejlesztését is. Köszönöm szépen a figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„Lesz-e kormányzati következménye annak, hogy a népességfogyás a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezer főre nőtt Magyarországon?”** címmel. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nincs jelen. Nem tudom, ki fog válaszolni.

ELNÖK: Tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere válaszol, az ő képében pedig Veresné Novák Katalin. *(Derültség.)* Máris megvan a válasz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ennek nagyon örülök, elnök úr, és annak is, ha az időt most kezdik el számítani.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Miután Magyarországon a népességfogyás a 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezerre nőtt, a Jobbik ismét komolyabb népesedéspolitikai lépéseket szorgalmaz. Legutóbb benyújtottuk a gyermekneveléshez szükséges termékek áfaterhének 5 százalékra csökkentését célzó törvényjavaslatunkat is, de önök sajnos lesöpörték, marad az uniós rekordnak minősülő 27 százalékos áfa ez esetekben is.

A kormány sajnos többszöri kérésünkre sem mondta ki, amit a Jobbik programjában viszont leszögezett, hogy a magyarság legsúlyosabb problémája minden más nehézséget felülmúlva a katasztrófa-s demográfiai helyzet, ami miatt radikális változás nélkül nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész államháztartás fenntarthatatlan. A kormánynak szembe kellene vennie egyrészt a társadalom elöregedésével, másrészt a cigányság népességrobbanásával és az aktív korú, dolgozó magyarok közel egymillió-s számban történő Nyugatra emigrálásával is, ami miatt a hivatalos KSH-adatoknál valójában jóval rosszabb a helyzet. A Jobbik elismeri és támogatja a kormány családpolitikai erőfeszítéseit, amelyek ugyanakkor, azért lássuk be, kevésnek bizonyultak. Ezért szorgalmazzuk az első gyermek születésének nagyságrendileg nagyobb támogatását, a főállású anyaság támogatásának kibővítését és a párhuzamosan munkát választók számára az önök által bevezetett bölcsődei gondozási díj eltörlését.

Sürgetőnek tartjuk kiszámítható, a nyugdíjrendszerhez hasonlóan inflációkövető családtámogatási rendszer megteremtését és a népbetegségnek minősülő meddőség miatt a lombikbébi-program fokozottabb támogatását is, valamint a szülészeti ellátás humanizálását, amiért tegnap több százan felvonultunk a „Más állapotot a szülészetben” nevű civil kezdeményezés keretében.

Sok javaslatunk közül kiemelném még a népesedési kerekasztal által is szorgalmazott szülői életjáradék bevezetését, hogy a gyermek személyi jöve-

delemadójából automatikusan támogassák a szüleit. Valamilyen módon jó volna a nyugdíjrendszerben is elismerni a gyermekvállalást.

A Jobbik tehát az egyre erősödő ütemű népességfogyás megállítását szorgalmazza, az a kérdésem azonban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a kormány belátja-e, hogy elegendenek a családpolitikai erőfeszítései, hajlandó-e az előbbi javaslatok legalább némelyikének elfogadására. *(Az elnök ismét csenget.)* Várom megtisztelő választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Abban talán egyetértünk, hogy élet-halál dolgában szerencsére nem a kormányzat az első helyi illetékes. Hogy miért van az, hogy Európában nincs jelenleg egyetlen olyan ország sem, ahol elegendő számú gyermek születne ahhoz, hogy megtartsák a népességüket, miközben a világ népessége növekszik, ez egy jó kérdés. Hogy ma Magyarországon már 35. éve csökken folyamatosan a népesség, ez pedig valóban egy olyan jelenség, amivel mi nemcsak szembenéztünk, hanem amivel a saját eszközeinkkel igyekszünk is felvenni a versenyt.

Ezért is hirdettük meg 2010-ben ismét a családközpontú kormányzást, és azok mellett, amiket itt képviselő úr felvetett, azért emlékeztetnék arra, hogy mi mindent tettünk. Illetve emlékeztetnék arra is, hogy míg az OECD-tagállamok átlaga 2,4 százalék GDP-arányosan, amit a családtámogatásokra fordítanak, ma Magyarországon ugyanez a szám 4 százalék. Tehát mi a GDP 4 százalékát költjük családtámogatásokra.

Ismét három évig tart a gyés, ezt visszavezettük, amit az előző kormányok elvettek. Több mint 50 ezer család részesült már a gyed extrában, ez is egy új, nagyon fontos lépésünk volt. A családi adókedvezményt nemcsak valójában bevezettük, hanem folyamatosan bővítettük és bővítjük ezt a jövőben is. Most már gyakorlatilag egy háromgyermekes, átlagkeresetű, kétkeresős családban nem fizetnek egyáltalán személyi jövedelemadót a szülők. A bölcsődei rendszert fejlesztjük, folyamatosan bővítjük, átalakítjuk, és éppen most indítottunk el egy minden eddiginél nagyobb otthonteremtési programot. Emellett elindítottuk a munkahelyvédelmi akciót; csak hogy soroljam azon intézkedések sorát, amit éppen azért tettünk, hogy a vágyott, tervezett gyermekek megszülethessenek Magyarországon, tehát a családok útjában álló akadályokat igyekszünk lebontani.

Ami pedig a statisztikákat illeti, 20 éves csúcson van a termékenység, képviselő úr. Ez azt jelenti, hogy 20 éve nem született ennyi gyermek átlagosan egy családban, mint most Magyarországon. 30 százalékkal nőtt a házasságkötések száma az elmúlt öt évben. Én nem mondom azt, hogy hátradőlhetünk és meg-

nyugodhatunk, hiszen a népesség továbbra is csökken. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Köszönjük szépen a javaslatokat, a jövőben is ugyanezen fogunk dolgozni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Az oroszoknál befuccsolt, a magyaroknak még jó lesz”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A napokban új információk jelentek meg, még hozzá a Roszatomra hivatkozva a Ria Novosztyi hírügynökségnél. Ugye, már én is ott tartok, hogy az orosz hírügynökséget kell olvasnom, ha Paksról akarok bármit is hallani. Azt kell tudni erről az alapvető hírről, hogy a még csak épülőfélben lévő Leningrád II. atomerőműről jelentették be, hogy az lesz a mi Paks II. blokkunknak a referenciaprojektje.

Azt gondolom, hogy ennél rosszabb hírt keveset kaphattunk volna. Egyrészt azért kiderült belőle, hogy az Orbán-kormány egy olyan reaktortípust kíván Magyarországon letelepíteni, amely egyrészt a világon még sehol nem üzemel, ergo nincsenek üzemeltetési tapasztalatok, másrészt a legfrissebb információk szerint alapvetően egy csődtömegként vagy egy időzített bombaként tudnék erről beszélni. Ugyanis egy ott dolgozó szakember, Viktor Petrovics Alejnyikov, '91 óta van egyébként a leningrádi atomerőmű szolgálatában, és ő ezeknek a reaktoroknak az építésén dolgozik. Ez a nukleáris szakember egy nyílt levelet írt, és kiszivárogtatta, és most már az egész világ tudhatja, hogy a Leningrád atomerőmű új blokkjainak építése során sorozatban fordulnak elő konstrukciós, tervezési, pluszban még kivitelezési hibák is.

Azt gondolom, hogy egyrészt tisztelettel kell adóznunk ennek a nukleáris szakembernek, hogy őszintén beszélt erről a kérdéstről, viszont akkor a magyar kormánytól nekem kötelességem megkérdezni, hogy nyilatkozzanak arról, hogy az Orbán-kabinet teljesen komolyan gondolja-e egy európai uniós kormányként, hogy elfogadnak referenciául egy olyan reaktortípust, amelyről feketén fehéren kiderült, hogy konstrukciós és tervezési hibákkal küszködik, és még az orosz műszaki előírásokat sem képesek teljesíteni.

Azért szeretném, ha elmondanák itt a magyar parlamentben, hogy milyen erőfeszítéseket tesznek önök mint kormányzati megrendelő, illetve az illetékes hatóság annak érdekében, hogy ezek a sorozatos visszaélések és hibák ne fordulhassanak elő, ha majd egyszer elkezdik építeni Paks II-t. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Én remélem, soha nem fogják ez megtenni - de beszéljünk most akkor a nukleáris biztonságról! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úr válaszol.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is nagyra értékelem képviselőtársunk aktivitását, aki oroszul is nyilván beszél, illetve ért, hogy az orosz híreket is folyamatosan naprakészen követi. *(Dr. Szél Bernadett: Tanultam az iskolában. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Több nyelven tud.)* Ez tiszteletre méltó, hogy valaki ennyi témakörben jártas, és ilyen sok nyelven beszél, ami valóban nagy dolog.

Ha megengedi, képviselő asszony, akkor azzal kezdeném, hogy ön folyamatosan kampányol az orosz technológiával megvalósuló magyar atomerőmű ellen, de nem az oroszok ellen kampányol, hanem Paks I. ellen.

(12.40)

Ebben az országban harminc éve működik orosz technológiával mindennap egy atomerőmű, amely az összes magyar áramforrás és áramszükséglet 40 százalékát biztosítja.

Képviselő Asszony! A következő atomerőmű ugyanolyan jól fog működni orosz technológiával, mint ez a mostani. A Paks I. atomerőmű, amelyben több ezer magyar ember dolgozik oroszok közreműködésével és orosz szakmai tanácsadás mellett, az elmúlt esztendőben a legszigorúbb biztonsági követelményeknek megfelelő atomerőmű volt. Mi a baja önnek, képviselő asszony, azoknak az embereknek a munkájával, akik ott dolgoznak, Paks I.-en? *(Dr. Szél Bernadett: Paks II....)* Azt szeretném megkérdezni, hogy mi a baja ezzel a technológiával, ami 40 százalékban garantálja az olcsó áramot Magyarország számára. Nem értem, hogy miért folytat kampányt 6-7 ezer ember napi munkájával szemben! *(Dr. Szél Bernadett: Miről beszél?)*

Képviselő Asszony! Azt is elmondtuk önnek, már nagyon sokszor, nagyon egyértelműen, hogy mi fix áron kötöttük meg ezt a szerződést, fix műszaki tartalommal, és ebben egy a legfontosabb pont, ez pedig az, hogy minden nemzetközi, európai uniós és hazai biztonsági előírásnak meg kell felelni. Kulcsra-készen és fix tartalommal fogjuk megkapni, ami azt jelenti, hogy minden nemzetközi biztonsági követelménynek megfelel.

Képviselő Asszony! Arra is felhívom a figyelmét, hogy tavaly - bizonyára nem vette észre - az Európai Bizottság műszaki notifikációja jóváhagyta a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását. Ennél többet nem tudok válaszolni. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mikor teljesíti a Kormány az ígérteit a szabolcsi utak ügyében?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mint látjuk, a mai napon a parlamentben az utak napja is van, hiszen Bene Ildikó képviselőtársam az M4-esért, Teleki képviselőtársam pedig a zalai utakért emelt szót. A parlamenti koreográfiát ismerve, ha egy kormánypárti képviselő kérdez, akkor abban a biztos tudatban kérdezhet, hogy az az ügy már rendben van. Az ellenzéki képviselők azonban nem így vannak ezzel.

Én nagyon boldog lennék, ha szabolcsi képviselőtársaim itt ülnének a parlamentben, sőt ők kérdeznék a következő problémát. A szocialista kormányok alatt, tehát az elmúlt hat év előtti elmúlt nyolc évben az M3-as autópálya Szabolcs-Szatmár-Bereg szívéig ért. Ez hatalmas gazdaságfejlesztési erő, vállalkozásokat vonz, és vonz majd a közeljövőben is.

Van azonban egy probléma, aminek a megoldását megígérték a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyeieknek, mégpedig azt, hogy a vállalkozások számára problémát okoz feljutni az autópályára a termékeikkel, a készáruikkal. Tudom, hogy ez egy kellemes probléma, hiszen legalább már van autópálya, ugyanakkor több vállalkozás az elköltözés belengetéséig is kritika tárgyává tette azt, hogy nem képes normális, biztonságos körülmények között a pályáig szállítani. Ehhez néhány utat rendbe kellene tenni, különösen igaz ez Nyírbátorra és környékére, ahonnan ezek a vállalkozók jeleztek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt szeretném tehát kérdezni, ha már Kelet-Magyarországot, mint az utak ügyében mintaprojektként szolgáló térséget említette Teleki úr hozzászólására, akkor mi lesz ezekkel az utakkal. Hiszen ez nemcsak munkahely-megtartó erőt jelent, a vállalkozások munkahelymegtartó erejét, biztonságos működését, hanem valljuk be őszintén, biztonságot és főleg kényelmet jelent az ezeken az utakon közlekedőknek. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tasó László államtitkár úr válaszol. Tessék!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Két ütemben, 2013-ban és 2014-ben egészen Vásárosnaményig tudtuk kiépíteni az M3-ast, és biztosan jól tudja, hogy az M34-es előkészítése is folyamatban van.

Azt is bizonyára tudja, hogy a 69 milliárdos programunkból, amelyről az imént is szó volt már, mindössze 45 kilométert, ami hatalmas szám, tudunk felújítani Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, 5,5 milliárdos összegben.

Nyírbátor térségében, konkrétan a nyírbátori járásban 13 kilométert újítunk fel három szakaszban a 471-esen. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Újfehértó és Nagykálló között konkrétan szintén 13 kilométert újítunk fel. Tehát azért nem értem, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéről miért beszél így, hiszen Szabolcs-Szatmár-Bereg megye kiemelten támogatott az útfejlesztések világában.

És ami még nagyon fontos, hogy vajon belegondolt-e abba, hogy mennyivel többet tudnánk fordítani az úthálózat fejlesztésére, karbantartására és javítására, hogyha önök 2009-ben nem hagynak jóvá egy olyan PPP-s konstrukciót, amelynek értelmében 30 éven keresztül Magyarország minden évben 100 milliárdot törleszt. Tehát hogyha nekünk minden évben lenne 100 milliárd forintunk, ami önök miatt nincsen, akkor körülbelül még 5 milliárd forinttal lenne több lehetőség Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében minden egyes évben. *(Tukacs István közbeszólása.)* Tehát az a helyzet, hogy 30 évre adósították el Magyarországot, és 30 éven keresztül kell az útdíjbevételekből, a hazai költségvetésből elvonnunk forrásokat annak érdekében, hogy az úthálózat fenntartása meglegyen, és a színvonal ne csökkenjen. Tehát azért mondom, mindig bele kell gondolni abba, vajon önök mit csináltak ebben a helyzetben, amikor kormányozhattak. *(Cseresnyés Péter: Így van!)* Ehhez képest mi jelentős mértékű hazai forrást tudunk rendelkezésre bocsátani a következő években. Bizonyára tudja, hogy 750 milliárd forintot csak hazai forrásból fogunk biztosítani útfejlesztésre.

Tehát azért mondom, jó, hogyha a számokat figyeli, és azzal is tisztában van, hogy Magyarországon az útfejlesztés valóban egy kiemelt terület, és a számok is igazolják, hogy nagyon sokat tudunk ezen a területen lépni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* És remélem, mindenki látni fogja, hogy ezt mi komolyan is tesszük és gondoljuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egy komoly cél meghatározása után komoly visszalépések a drogpolitika területén. Feladja a harcot a kormány?”** címmel. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon veszélyes méreteket ölt a kábítószer-fogyasztás. A felnőtt korú népesség tizede, az iskoláskorúaknak pedig ötöde próbált már ki valamilyen kábítószerrel.

Látható, hogy egyre nagyobb teret hódítanak a dizájnerdrogok, amelyeknek köszönhetően veszélyesen olcsó lett a kábítószer-használat. Tény, hogy a Nemzeti Drogellenes Stratégiát már 2013-ban elfogadta az Országgyűlés, azonban az abból levezetett cselekvési tervet csak tavaly december 29-én tették közzé, szakpolitikai program néven. Mondhatnánk, hogy megérte közel másfél évet várni, de az elkészült anyag mindössze négyoldalas, és lényegében csak a konkrét feladatok, a felelősök, a források és a határidők hiányoznak belőle.

Ráadásul az elmúlt években töredékére csökkent a prevencióra fordított forrás. Míg 2004-ben 1,8 milliárd forint, 2010-ben már kevesebb, mint 1 milliárd, 2014-ben pedig kevesebb, mint 400 millió forint állt a szakemberek rendelkezésére. Problémát

jelent az is, hogy érthetetlen módon, nincsenek felmérések, kutatások, amelyekből megtudhatnánk, hogy a megvalósult programok hány fiatalat értek el, és milyen módszert alkalmaztak.

Nemcsak a prevenció források, hanem az iskolai drogprevenció programok száma is jelentősen csökkent az öt évvel ezelőttihez képest. Ráadásul azok meghatározó hányadát a rendőrségi programok alkotják, pedig vitathatatlan, hogy képzett szociális vagy egészségügyi szakemberekre lenne szükség a prevenció tevékenységben. Mindennek tükrében az, hogy idén január 1-jétől megszűnt a Nemzeti Drogmegelőzési Intézet, már nem is váratlan esemény. Sajnos úgy tűnik, hogy a drogmentes Magyarország víziója elérhetetlen, sőt bizonyos területeken visszalépés történt. Az állam és a szakma szorosabb együttműködése, valamint a határozottabb drogpolitika mellett megfelelő prevencióra és kezelésre lenne szükség.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem: milyen szakpolitikai megfontolások teszik az önök számára indokolttá a prevenció források csökkentését és ezzel összefüggésben a hazai drogprevenció teljes ellehetetlenítését? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy Magyarországon van az egyik leghatékonyabb fellépés a drog megelőzésében, ha például akár a Btk. szigorát nézzük vagy a kormányzat következetes fellépését. A legnagyobb veszélyt, ahogy a képviselő úr is mondta, a dizájnerdrogok jelentik ma, hiszen sokkal több emberhez jutnak el, fiatalokhoz, középkorúakhoz egyaránt. Azért jutnak el sokkal több helyre, mert sokkal olcsóbbak. Ezeket már pár száz forintért is be lehet szerezni, nemcsak sok ezer forintért vagy tízezer forintért, mint a korábbi kábítószereket. Ugyanakkor sokkal inkább bizonytalan az eredete, az összetétele és a hatása, így ki-ki nem tudja, hogy pontosan milyen hatást fog rá gyakorolni. De tudjuk, vannak olyanok, akik naponta többször, akár 2-3 óránként is szúrják ezekkel a dizájnerdrogokkal magukat.

Ezért mondtuk azt, hogy ez a kormány lesz az, amelyik a nemzeti drogellenes stratégia keretében 2020-ra megtisztítja Magyarországot a drogmaffiától. Fontos része a prevenció is a stratégiának, hiszen akik nem próbálják ki a kábítószerket, azokat meg kell erősíteni abban, hogy helyesen cselekszenek, és maradjanak is ebben az állapotban, ugyanakkor megszüntettük azokat a kiskapukat, amelyek a drogerkedők számára álltak rendelkezésre a jogszabályokban. Például ha valaki azt mondta, hogy igaz, hogy ő drogot árult, de mindamellett drogfüggő is, akkor volt egy lehetősége, hogy kibújjon eltereléssel vagy más módon a drogbűncselekmény szankciója

alól. Volt arra lehetőség, hogy valaki többször az elterelést választva, igazából nem a valós jogalkotói szándék szerint használta az elterelés lehetőségét.

Mindemellett rugalmasabbá tettük a szabályozást, hiszen most már a C-listánál is, az ezen kormány által bevezetett C-listánál is könnyebben kerülhetnek fel hatóanyagok és szerek az új pszichoaktív anyagok jegyzékére, amely már miniszteri rendelet, tehát gyorsabban reagál; 49 hatóanyag szerepel ebben.

A Btk.-ba pedig bekerült az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, és még sokáig sorolhatnám.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Farkas Gergely közbeszólása.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért szigeteli el a kormány a vidéket?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében államtitkára válaszol. Képviselő úr, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem véletlen, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterhez címeztem a kérdést, mert alapvetően költségvetési forrásokra lettem volna kíváncsi, hiszen - mint ahogy az a kérdésemből kiderül - 2011-15 között a magyar kormány a közutak fenntartására üzemanyagok jövedéki díjából és úthálózati fenntartási díjakból 3300 milliárd forintot szedett be, és ennek kevesebb mint egyharmadát fordította a közutak fenntartására. Azért, hogy ez szemléletes legyen, mint az elhangzott az államtitkár úr által adott válaszból, a mostani költségvetésben, illetve a 2015-ösben 69 milliárdot szánunk erre, és ezzel egyidejűleg 67 milliárdot szánunk stadionokra. Nagyjából ennyire fontos a közutak fenntartása!

Március 12-én száz ember demonstrált Túrkeve és Mezőtúr között, köztük a település fideszes alpolgármestere is, annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet arra, hogy mindazon vidéki települések, amelyek a központosítás során már jóformán nem tudják elérni a közszolgáltatásokat, ahol napi szinten kell ingázni, hogy eljussanak a környező településeken lévő munkahelyekre, és ahol már mentőállomás sincs, a mentőnek a szomszédos településről kellene kikerkeznie, elfogadhatatlan az, hogy ilyen mennyiségű kátyú, lyuk, padkaleszakadás és mindenféle úthiba legyen, amellyel igazi, valódi rezsínövelést valósít meg a Fidesz-KDNP-kormányzat a lakosoknak, hiszen az összes gépjárműfenntartással kapcsolatos

költséget, javítási költséget a lakosoknak kell megfizetniük azért, mert nincsenek meg ezek a források.

Azért nem Seszták miniszter urat kerestem a kérdéssel, mert úgy éreztem, hogy ebben egy platformon kell lennünk azzal az államtitkársággal, amelyeknek sokkal több forrást kellene hogy biztosítson a Nemzetgazdasági Minisztérium arra, hogy ezeket a feladatokat el tudják látni. Nyilvánvalóan elégtelen az, hogy a forrásoknak, amiket erre a célra beszédkünk a magyar állampolgároktól, kevesebb mint egyharmadát fordítjuk közútfenntartásra.

Az a tiszteletteljes kérdésem a miniszter úrhoz, hogyan lehetséges az, hogy a következő költségvetési tervezéskor lényegesen nagyobb forrásokkal és érdemi költségvetési támogatással valósulhassanak meg ezen három és négy számjegyű bekötőutaknak a fenntartásai. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 31 804 kilométer a közúthálózat összes hossza, és nagyjából 170 ezer kilométer önkormányzati út van Magyarországon, egész pontosan 172 ezer. Ezek fenntartása közös felelőssége Magyarországnak. S természetesen az említett nagy szám, a 3300 milliárd forint egy olyan szám, amelyből sok minden másra is kell fordítani és lehetőséget adni.

De hogy visszatérjek az úthálózat fejlesztésével kapcsolatos kérdésére és jelzésére, jelezném, hogy 2013-ban egy 34 milliárdos programot tudtunk megvalósítani, amelyben négy és öt számjegyű utak felújítása is megtörtént. Most is van pénz egy 69 milliárdos keretben magasabb számú, de alacsonyabb rendű utak felújítására. Azt tervezzük, hogy öt éven keresztül legalább ekkora összeget vagy ennél nagyobb szeretnének minden évben fordítani az úthálózat fejlesztésére.

Valóban igaz, de mindig mérlegelni kell, hogy milyen lehetősége van a magyar gazdaságnak. Azt nagyon jól tudjuk, ha a magyar gazdaság erősödni fog, az lehetőséget teremt arra, hogy az úthálózat is erősödjön, ami segíti a gazdasági növekedésünket. S az is biztos, hogy az, amit eddig teljesítettünk, egy lépés volt az állapotromlás megállítására, de még nem elegendő. Magyarország természetesen sokkal többet tud fordítani a gazdasági növekedés javoltából az úthálózat fejlesztésére és karbantartására, ettől függetlenül még reméljük, hogy tovább tudjuk fokozni ezeket a kereteket.

Emlékezzünk vissza néhány számra: 500 kilométernyi utat újítottunk fel az elmúlt öt évben, 250 kilométer elkerülő szakaszt építettünk meg, a gyorsforgalmi utakról már szóltam az iménti válaszómban. De azt is tudjuk nagyon jól, hogy nem állunk meg ezzel a folyamattal, programmal. 750 milliárd hazai forrásból már egyértelműen biztosítva van, és

legalább 350 milliárd forint kell még a „Modern városok” program keretében arra, hogy az úthálózat-fejlesztési ígérek megvalósuljanak.

És persze a kuncsorbai út is el lesz készítve, a felújítása, mint képviselő úrnak jeleztem, meg fog történni. Túrkeve és Mezőtúr között hozzákezdünk majd TOP-os forrásból a megvalósításához. Még nem lesz teljes egészében készen, de remélem, hogy a következő hullámban teljes egészében felújítjuk majd a kérdéses utat is. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi lesz a betegekkel, ha működés-képtelenné teszik az egri kórházat?”** címmel. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor benyújtottam ezt a kérdést, még úgy fogalmaztam - szeretném szó szerint idézni -, hogy durvul a helyzet az egri kórházban. Egyre kevesebb az orvos és súlyos technikai gondok akadályozzák a működést, csak a szerencsének köszönhető, hogy a közelmúltban nem alakultak ki életveszélyes helyzetek az egri kórházban. Hiába jelezték a problémákat idejében a kórház vezetésének, semmi sem történt.

Ehhez képest változott a helyzet néhány hét leforgása alatt is. Tisztelt államtitkár úr, bizonyára ön is hallotta, hogy két héttel ezelőtt a pszichiátrián egy fiatalember fölakasztotta magát. Nincs mit csodálkozni rajta, hiszen műszakonként összesen három nővér látja el a feladatokat. A másik ilyen botrányos eset volt szintén az egri kórházban, hogy a gyomor-szondát a hasüregbe vezették be, és szerencsétlen beteg belehalt a kezelésbe.

Bizonyára ön is tudja, hogy heteken, szinte hónapokon keresztül nem működött a sterilizáló berendezés, hogy hetekig nem volt meleg víz a kórház bizonyos részlegében, hogy a reumatológián télvíz idején hetekig nem volt fűtés, és a sürgősségi osztályon nincs orvos, mentőtisztek látják el az odaérkező betegeket és sérülteket. S bizonyára ön is hallotta, hogy hat röntgenorvos mondott fel egyszerre az egri Markhot Ferenc Kórházban.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, mi lesz a betegekkel, ha tényleg működésképtelen lesz az egri kórház. Miért kellett hat évet várni arra, hogy megkezdődjenek a rekonstrukciós munkák? Miért nem reagálnak a kamarai petícióra? Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! A kórházban az elmúlt években összesen 10,5 milliárd forint értékű fejlesztés zajlott, ebből csak az eszközfejlesztés volt 7,4 milliárd forint. Azok a különböző példák, amelyeket felsorolt, szinte mindegyike valamilyen fejlesztéssel kapcsolatos, amit az infrastruktúrával kapcsolatban mondott. Az egyéb esetek természetesen sajnálatosak, de azok nem közvetlenül a kormányzati fejlesztésekkel összefüggőek, hanem helyi orvosi kérdések.

Őn például azt mondta, hogy hetekig nem volt víz. Itt arról volt szó, hogy egy új technológiai tömb épült, és ameddig ennek a vízvezetékeit rácsatlakoztatták a rendszerre, addig a vízfogyasztást néhány órára valóban korlátozni kellett, de ezt előre bejelentették.

Ez tehát nem egy baleset következtében volt, hanem egy új épülettömb teljes kórházra való rácsatlakoztatása következtében. Azt mondta, hogy hónapokig nem voltak steril eszközök. A gőzsterilizálás szintén egy fejlesztés alatt álló terület, 150 millió forintból újítja meg a kórház. Uniós projekt része ez a korszerűsítés, és ebben az időtartamban a gyöngösi kórházból volt folyamatos az ellátás január első feléig a gőzsterilizálás kapcsán. A fűtésrendszerben szintén javítási munkák voltak, amelyek tervezettek voltak, előreláthatók voltak, amelyek miatt adott esetben egyik vagy másik részen rövidebb ideig szünetelt az ellátás.

Összességében tehát elmondható, hogy ez a 10,5 milliárd forint jelentős előrelépés. Nyilván nagyon nagy hátrányt kell behozni a Heves megyei kórházakban, hiszen a 2010 előtti időszakban inkább csak hátrány érte őket, inkább csak kivonták onnan a pénzt és a forrásokat, ezeket kell most pótolni. De amiket ön példaként mondott az infrastruktúrában, az mind-mind egy-egy fejlesztés bekapcsolásának, elindításának a járulékos következménye, szerelési következménye.

S azt is tudom mondani, hogy a nagy radiológiai berendezések próbaüzeme folyamatos, egy CT-berendezés ezekből már használható, egy MR-t pedig 400 millió forintból tudott venni a kórház. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Nagytakarítás a MÁV-nál is. Kinek az érdekében söpörtek ki 15 milliárdot?”** címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A MÁV Létesítményüzemeltető és Vasútor Kft.-ből kiszervezett takarítás igazán zsiros falat, hiszen a csaknem 10 ezer MÁV-os építmény jó 3 millió négyzetméterének tisztántartására kiírt tender hároméves számlája 15 milliárd forintjába kerül majd a magyar adófizetőknek. Jól látható, hogy a tavaszi nagytakarítás beindult a vasútnál, de hogy ez esetlegesen mennyire piszkos munka, azzal kapcsolatban van néhány észrevételünk.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Először is egy kézenfekvő kérdés, hogy készült-e hatástanulmány, gazdaságossági számítás a takarítási tevékenység kiszervezéséről, mert ha nem, akkor felmerül a jogos gyanú, hogy netán politikai nyomásra valamelyik haveri cég érdekében történt az egész.

(13.00)

Továbbá követeljük annak magyarázatát, hogy a MÁV-nak miért akkor kellett a másfélszeresére emelni a takarításra fordítandó összeget, amikor ezt a tevékenységet kiszervezik. Esetleg ennyivel jobb munkát fognak majd végezni a magáncégek? Vagy másfélszer annyi embernek adnak majd munkát, mint ahányan eddig végezték ezt a tevékenységet? Netán 50 százalékkal megemelik majd a keményen dolgozó kisemberek pénzét? Az is jó kérdés, hogy hallottak-e egyes, az ezen a területen garázdálkodó alvállalkozóknál uralkodó, elfogadhatatlan munkáltatási állapotokról. A kiszolgáltatót, formálisan rész munkaidőben foglalkoztatott, a valóságban azonban a politikai védelmet élvező, pénzéhes cápák által kiszipolyozott dolgozókról, a zsebből fizetéses feketefoglalkoztatási rendszerről, a szabadságra legfeljebb csak papíron kiírt munkavállalókról, akiknek nemhogy Silka zakó, de sokszor egy nyomorult munkaruha sem jár? Amennyiben nem tudnak ilyesmiről, akkor a kormányzati döntéshozók valóban az urizáló tanácsadók virtuális Magyarországnál élnek. Ha viszont igen, akkor nem érzik-e úgy, hogy még arcátlanabb a kiszervezősdi, hiszen nem véletlenül nevezte a Vasutasok Szakszervezete is felháborító, manipulatív és visszataszító az egész folyamatot.

Mikor kergetik el a „húsfazék kft.” MÁV-os lobbistáit? Mikor vetnek véget a közpénzek transzparenciát nélkülöző elfolytatásának? Várom megtisztelő választát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat.

Az elhangzott kérdésre Tasó László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezelőtt kilenc évvel ha feltette volna a kérdést a parlamentben, akkor meg is ült volna ez a dolog, de higgye el nekem, hogy teljesen más a helyzet, a valóság, mint amit most ön mondott. Pont az ellenkezője történik meg, hiszen a MÁV cégeinek létszámát és számát hatalmas mennyiségben csökkentettük, és az elmúlt időszakban olyan lépéseket tudunk megtenni, tudott megtenni a MÁV-csoport, amelyek segítségével stabilizáltuk a működését is.

Nem nagy összegben, de mégiscsak sikerült az elmúlt években először 2, aztán 3 százalékos béreme-

lést biztosítani a MÁV dolgozói részére, és természetesen arra is figyelünk, ha bármilyen jellegű változás történik a munkavégzés folyamatában vagy a munka területén, akkor arra odafigyeljen minden egyes érintett, és természetesen a szakszervezetek is. Tehát amikor a jogutódlás megtörtént, és ön említette a cég nevét is, akkor odafigyeltek arra, hogy milyen módon veszik át a dolgozókat, és hogy minden egyes meglévő jogosítványukat is vigyék magukkal, biztosítsa számukra az alkalmazó cég.

Arra is figyelni kell egyébként, hogy a korábbi években a megkötött szerződés alapján csak a meglévő területeit takarította a MÁV, az újonnan meglévőket, újonnan építetteket pedig nem. Tehát egy lényegesen nagyobb mennyiségű takarításról van különben szó. Természetesen az, amit ön mondott, egy olyan kérdés, amire akkor tudunk majd választ adni, ha meglátjuk a munka minőségét is. Hiszen a MÁV-csoportnak, a MÁV Zrt.-nek az a fontos dolga és felelőssége, hogy figyelemmel kísérje a kiszervezett tevékenységet. Biztos vagyok benne, hogy a MÁV felelőssége erős, és természetesen oda fogunk rá figyelni, hogy ezt a munkát, amit ezzel kapcsolatban végeznie kell, maradéktalanul meg is tegye.

Nem látjuk azt a problémát, amit ön mondott, és remélem, hogy nem is valósulhat meg már ilyen Magyarországon. Már nem az a világ van, hogy eladják a tehervagonokat hulladékvasban, mint korábban volt. Higgye el, az van, hogy szervezeten és valóban olyan minőségben végzi a munkáját a MÁV-csoport, a MÁV Start Zrt., hogy arra Európában is odafigyelnek. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Meddig pöffeszkedik az Agrárkamara a helyi földbizottságokban?”** címmel. Képviselő úr a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányt semmiképpen nem érheti az a vád, hogy túlzottan sietne felállítani a saját maga által törvénybe iktatott helyi földbizottságokat. 2013-ban született meg az a jogszabály, amelynek 72. §-a utasította a kormányt, hogy rendeletben állapítsa meg a helyi földbizottságok működésének szabályait, de ez gyakorlatilag a mai napig nem történt meg. 2014. május 1-je volt a határidő, amikor gyakorlatilag egy átmeneti intézkedéssel törvénymódosítás született, amely a legitimitás nélkül megválasztott, nagybirtokosok és milliárdosok érdekképviselőjét ellátó Magosz hivatalos formájaként üzemelő agrárkamara hatalmazta föl, hogy járjon el a helyi földbizottságok hatáskörében.

A Fidesz-kormányának ez a magoszos agrárkamara épp úgy van a földbizottságokkal, mint a rendszerváltás előtti Magyarország az orosz csapa-

tokkal, hogy ideiglenesen állomásoznak itt. Úgy látszik, nagyon nehéz őket kiverni ebből a jogkörből. Ahogy ők is csak átmenetileg tartózkodtak az országban, most az agrárkamara is ideiglenesen, de most már évek óta döntheti el a helyi gazdálkodók helyett, hogy ki vehet termőföldet és ki nem. A közpénzen fenntartott szakminisztérium pedig évek óta töri azon a fejét, hogyan felelhetne meg a saját maga által meghatározott jogszabályi feltételeknek.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-kormányának 2013 óta nem sikerült szabályoznia a helyi földbizottságok kérdését, amely nyilvánvalóan egy olyan kudarc, amelyen jó lenne, ha túlléphetnénk, és a helyi közösségek érdekében megszületne az az átalakítás, hogy végre a földbizottságok felálljanak. Kérdésem, mikor várható, hogy megjelenik a közösségek rendelkezési joga a földforgalmi törvény szellemének megfelelően.

Meddig bitorolhatja a magoszos agrárkamara a helyi gazdálkodók jogait a földadásvételi szerződések véleményezésében? Van-e végre politikai szándék arra, hogy mindenhol felálljanak ezek a helyi földbizottságok, vagy csak díszként szerepeltek a földforgalmi törvényben? Valójában eredetileg is a magoszos agrárkamara szánték-e azt a jogot, hogy a helyi gazdák feje fölött döntenek lehessen a termőföldről? Ez ügyben várnám válaszait a tisztelt államtitkár úrnak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Engedje meg, hogy a leghatározottabban visszautasítsam azokat a jelzős szerkezeteket, amelyekkel mind a Magoszt, mind a Nemzeti Agrárkamara illetet. Méltatlan vád, hiszen a Nemzeti Agrárkamara is nagyon széles legitimitással, választással létrejött köztestület, legalább tízszeres legitimitással, ha erről van szó, legalább tízszeres legitimitással bír, mint a korábbi agrárkamara, ahogy megválasztották. A Magosz pedig a legszélesebb gazdatársadalmat képviselő érdekvédelmi szervezet. Azért fáj ez önnek annyira, hiszen azt láthatja, hogy szinte minden magyar gazda tagja ennek a szervezetnek, és ilyen felhatalmazással bír.

Azt kell mondjam önnek, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény rendelkezései szerint a települési önkormányzat közigazgatási területén földet használó földművesek, mezőgazdasági termelőszoövetkezetek, más természetes és jogi személyek településenként helyi gazdálkodói közösséget alkotnak. A helyi gazdálkodói közösség képviselői szerve a közösség tagjai közül megválasztott helyi földbizottság, amelynek megalakulásáról és működéséről az eredeti elgondolás szerint nem a földforgalmi törvény, hanem külön kormányrendelet rendelkezett volna. Az Európai Unió szerveitől érke-

zett jelzések alapján azonban e kormányrendelet megalkotására nem kerülhetett sor. Ugyanakkor a földforgalmi törvény 103. § (1) bekezdése értelmében, ha a településen nem jött létre helyi földbizottság, a mezőgazdasági igazgatási szerv, a föld tulajdonjoga megszerzésének a hatósági jóváhagyás iránti eljárásban a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának a föld fekvése szerinti területi szervét kell megkeresni állásfoglalás kiadásának céljából. Azaz a kamara nem bitorolja ezt a hatáskört, ahogy ön fogalmazott, hanem a törvény adja számára ezt a jogot. A kamara a helyi földbizottság hatáskörében való eljárása tehát nem ideiglenes jellegű, hanem törvény által meghatározott helyettesítói hatáskörben történik. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: **„Végül cserben hagyják a több évtizedet leszolgált hivatásos katonákat?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A hivatásos katonának az átlagosnál jóval szigorúbb egészségügyi és pszichológiai követelményeknek kell megfelelniük. Ez teljesen indokolt, figyelemmel a katonai szolgálat tal természetesen együtt járó kockázatvállalás magas fokára, jelentős fizikai és pszichés terhelésre. Ugyanakkor éppen ez a fokozott terhelés nagyobb valószínűséggel vezet az egészségi állapot megromlásához, aminek következtében a szigorú alkalmassági követelményeknek sok esetben önhibájukon kívül már jóval az öregségnyugdíj-korhatár elérése előtt nem tudnak eleget tenni.

Az állam nem hagyhatja sorsára azokat az embereket, akik egész életüket polgártársaik életének és vagyonának megóvásáért tették fel, és esküjükben vállalták, hogy hivatásukat akár életük és testi épségük kockáztatásával is ellátják. Közülük sokakat érint az a probléma, hogy akár 25-30 éves szolgálat után, 52-55 évesen kikerülnek az állományból, és az öregségnyugdíj-korhatár eléréséig, ami most 65 éves kor, semmilyen ellátásban nem részesülnek. Ez az élethelyzet korábban a szolgálatnyugdíj-rendszer által volt orvosolva, egészen addig, míg azt az Orbán-kormány el nem törölte. A kormányzati ígéretek szerint az ebből eredő problémák kezelésére, a hivatásosokat érő méltánytalan helyzetek enyhítésére lenne hivatott az új biztosítási rendszer, aminek a kidolgozásáról még egy 2014-ben kiadott kormányhatározatban rendelkeztek.

(13.10)

Ennek ellenére az elmúlt egy évben sem történt semmi ezzel a rendszerrel kapcsolatban, nem hallani

erről. Sőt, az elmúlt év végén még az erről szóló kormányhatározatot is visszavonták, ez ellen mi hangosan tiltakoztunk. Úgy tűnik, annyiban eredményes volt a tiltakozás, hogy kénytelenek voltak foglalkozni a problémával, azonban a Belügyminisztérium közleménye szerint februárban is csupán a biztosítási konstrukciók megvalósításának lehetőségeiről egyeztettek. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Államtitkár Úr! Ennek a rendszernek már rég működnie kellene, ezért kérdezem, hogy mikor fog elindulni az ígért biztosítási rendszer. Mikorra kapják végre vissza a hivatásos katonák a korábbi egzisztenciális biztonságot, azt a tudatot, hogy több évtizedes szolgálat után, baj esetén az állam nem fogja őket cserbenhagyni? Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzott képviselői kérdésre Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány 2014 decemberében fogadta el határozatát az új közszolgálati életpálya keretében egy új katonai életpálya, valamint a hozzá kapcsolódó illetményrendszer bevezetéséről és az illetmények emeléséről. Ennek a modellnek a második pillére egy lakástámogatási, a harmadik pedig egy megtakarítási célú biztosítási rendszer kialakítása.

A határozat értelmében már elkezdődött egy olyan, váratlan élethelyzetek kezelését támogató rendszer kidolgozása, amely a katonai életpálya továbbfejlesztését szolgálja. 2016. február 10-én tehát a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium a hivatásos rendvédelmi és katonai életpálya részeként egyeztető értekezletet tartott, többek között a hivatásos és szerződéses katonai jogviszonyban foglalkoztatottak megtakarítási célú biztosítási rendszerének kialakítása érdekében. Ezen a konzultáción részt vettek a munkáltatók képviselői, a szakszervezetek és a Magyar Rendvédelmi Kar vezetői, hiszen mindannyiunk érdeke, hogy ne elhamarkodott, hanem megfelelően alátámasztott, megalapozott döntések szülessenek. Az egyeztetést követően minden esély megvan tehát arra, hogy erről a kormány mielőbb tárgyaljon, és így mind a három pillér együttesen működőképes lehessen.

A kormány tehát megbecsüléssel és elismeréssel fordul a több évtizede szolgáló katonák felé, annál is inkább, mert soha nem feledkezhetünk meg arról, hogy a haza érdekében katonáink szolgálatot vállaltak, szolgálatot vállaltak, és szolgálatot vállaltak a jövőben is. Ez azért is fontos, azt gondolom, hiszen a Magyar Honvédség katonái részére a 2015. évit megelőzően az utolsó számottevő és átfogó illetményemelés 2002-ben, az első, Orbán Viktor által vezetett kormány idején történt.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért tette tönkre a házi-orvosi ellátást is a kormány?**” címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az egész egészségügy, úgy az ezen belül lévő házi-orvosi ellátás is kivéreztetés alatt van. Emellett sereghajtók vagyunk az EU-ban a várható élettartam tekintetében, és első helyen az érrendszeri megbetegedésekben, érthetetlen módon az egészségügy finanszírozásában viszont az OECD-országok között folyamatosan a sor végén kullogunk. Évek óta jelzik különböző tanulmányok a növekvő orvoshiányt, ami rövidesen katasztrofális méreteket fog ölteni, komplett területek maradhatnak házi-orvos nélkül, a kormány viszont nem veszi a fáradságot, hogy egy hosszú távon gondolkozó programot dolgozzon ki, amely garancia lehet a praxisok elindítására. A praktizáló orvosok túlterheltek, idősök és alulfizetettek, vállalkozóként dolgoznak, ezért a kérdés az, hogy a praxis bevételeiből meg tudnak-e élni.

Jelenleg kikalkulálható, hogy nem lehet megélni ezekből a vállalkozásokból. Értsék meg, hogy nem a pénzdugdosás fogja felemelni az egészségügyet, hanem egy világos, átlátható, hosszú távú koncepció, amit a házi-orvosok is elfogadnak. Ha leülnek kalkulálni a lehetőségeiket, olyan megoldást kell találni, ami a praxisból származó profitot mutatja. Az egzisztenciájukat adott esetben akár kapott lakással vagy autóval lehetne megalapozni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem gondolja, hogy felelőtlen kijelentés volt Zombor Gábor ex egészségügyi államtitkártól az életpályamodell emlegetése bármilyen előkutatás nélkül? Évek óta egyeztetnek, államtitkárok jönnek-mennek, de képtelenek hosszú távú perspektívát tenni a házi-orvosok elé. Ez minek köszönhető? Van bármilyen külső nyomás önökön, ami miatt direkt sorvasztják az orvosi ellátást? Várom az államtitkár úr őszinte és egyenes válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott kérdésére a választ Rétvári Benke államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENKE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr a felszólalásában mindent említett, csak tényeket, adatokat és számokat nem, legfőképpen azért, hiszen akkor a házi-orvosi finanszírozásról is szólnia kellett volna, és el kellett volna mondja a sok kritikus hang mellett, hogy 40, azaz negyven százalékkal növeltük az alapellátás finanszírozását az elmúlt öt-hat esztendőben. Most 40 százalékkal több áll a házi-orvosoknak is rendelkezésére, és

az egész alapellátási rendszernek, mint állt rendelkezésre hat esztendővel ezelőtt.

Ez azt jelenti, hogy például a legutóbbi plusz 10 milliárdos forrás, amelyet az idén is folytatunk, 130 ezer forint pluszforrást jelent az egyes házi-orvosi praxisoknak. Ezt fordíthatták a tavalyi évben arra, amire gondolták, akár a rezsire, akár az alkalmazottakra.

Az idei évben ezt a 10 milliárdot plusz 10 milliárd forinttal továbbra is növelni fogjuk, pontosan azért, hogy ez érezhető támogatást jelentsen minden házi-orvosnál, mert láttuk az előtte lévő években, évtizedekben, hogy folyamatosan csökkent a házi-orvosok jelentkezők száma, vannak olyan területek, ahol pár praxisból hiányzik is az orvos, és előregszik azoknak az orvosoknak az aránya, akik itt tevékenykednek.

Nagyon érdekes volt öntől azt hallgatni, hogy az orvoshiány katasztrofális a kivándorlás miatt. A jobb vállá fölött nézzen el, képviselő úr, ott találja Lukács László György képviselő urat, aki abból élt családjával együtt egy időben, hogy külföldre közvetített orvosokat. Ezt a fajta kritikát a jobb vállá fölött engedje el, talán akkor közvetlen tapasztalatokat talál arról, hogy milyen a magyar orvoskivándorlás, és kik élnek abból jól, hogy egyre rosszabb a magyar betegeknek.

Mi viszont szeretnénk a házi-orvosokat támogatni. Ön azt mondta, hogy autóra vagy másra szükségük lehet. Tisztelt Képviselő Úr! Két támogatási program fut: az egyik 250 millió forintból a praxis megvásárlásához ad vissza nem térítendő támogatást, több millió forintot; egy másik félmilliárdos pedig minden évben, tavaly is, az idén is bármire, szabad felhasználással áll a házi-orvosok rendelkezésére. Ha egy éve betöltetlen, legalább ezerfős ellátotti körzetet vesznek át, és hosszú távon ott tervezik a jövőjüket *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)*, akár autót, akár felszerelést, bármit vásárolhatnak ebből a vissza nem térítendő támogatásból. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**A propaganda minisztérium mindenről gondoskodik? Avagy miért hiszik azt, hogy ha óriásbetűkkel hirdetik, hogy 'A Magyar Reformok Működnek Otthonteremtési Program', akkor attól működni fog ez a program?**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnálom, hogy a miniszter úr az imént besétált az egyik ajtón, majd amikor megtudta, hogy van még egy kérdés hozzá, a másik ajtón távozott is, itt hagyva önt a kérdés megválaszolására.

Március 1-jén jelent meg Rogán miniszter úr aláírásával az a rendelet, amely a családi otthonteremtési kedvezményre, valamint az otthonteremtési kamattámogatásokra vonatkozó reklámok és hirdetések részletes szabályait rendezi a Magyar Közlönyben, közel húsz oldalon keresztül. A rendelet megmondja, hogy a bankoknak milyen formai követelményeket, arculati elemeket és jelmondatokat kell alkalmazniuk a CSOK-ra vonatkozó reklámjaikban. A függelékben szereplő arculati kézikönyv meglehetősen részletezettséggel írja le, hogy „A Magyar Reformok Működnek Otthonteremtési Program” című kampányt milyen betűtípussal, milyen színekkel, a logót milyen méretben, torzítás nélkül kell megjeleníteni, de még azt is megmondja a rendelet, hogy az adott tévéreklámok végén el kell hogy hangozzon: „A hirdetésben szereplő családi otthonteremtési kedvezmény Magyarország Kormánya által nyújtott támogatás”.

Miért nem arra fordítja a kormány az energiáit, hogy minél szélesebb rétegek számára adja meg az otthonteremtés lehetőségét, a lakhatás biztonságát, tisztelt államtitkár úr? Miért írja elő a kormány a bankoknak, hogy mit és hogyan hirdessenek? Miért kell rendeletben szabályozni egy kormányzati kampányt, tisztelt államtitkár úr? Lehet, hogy magával a jogszabállyal meg a törvénytervezettel kellett volna foglalkozni ilyen részletességgel, és talán jobban sikerelkedett volna, államtitkár úr.

Látszik az a számokból, hogy több tízezen érdeklődtek a CSOK-program iránt, de annyira rosszul sikerült magának a rendeletnek a szabályozása, hogy nagyon kevés azon családok száma, akik igényelni is tudják ma Magyarországon. Várom megtisztelő válaszáat, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.20)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Felszólalásában utalt az otthonteremtési programra, melyet a kormány január 1-jével indított el, ennek célja, hogy minden magyar család saját lakáshoz vagy házhoz jusson elérhető áron. Az új program a kormány szándékai szerint ahhoz is hozzájárul majd, hogy több gyermek szülessen.

Fontos tény, hogy az otthonteremtési kedvezményt és az államilag támogatott lakáshitelt is a bankokon keresztül lehet igényelni. Ugyanakkor az is fontos tény, hogy ehhez a forrásokat az állam és a magyar adófizetők biztosítják. *(Bangóné Borbély Ildikó: Adófizetők!)* Magától értetődő tehát, hogy a megfelelő tájékoztatás érdekében fel kell tüntetni, hogy ez a támogatás nem a bankoktól, hanem az államtól és végső soron a magyar adófizetőktől származik.

Amikor a kormány erről döntött, akkor nemzetközi példákat is figyelembe vett, mindenekelőtt a brit példát. A brit kormány a magyarországihoz hasonló módon arculati kézikönyvben határozza meg, hogy az ottani otthonteremtési program esetében hogyan kell feltüntetni a kormányzati logót. Itt tartom a kezemből ezt az arculati kézikönyvet *(Felmutatja.)*, kapcsolódjon meg, betűtípussal és színekkel van ellátva ugyanúgy ez az arculati kézikönyv. Képviselő asszony talán egyetért azzal, hogy ha Nagy-Britanniában, a több száz éves piacgazdasági és demokratikus hagyományokkal rendelkező Nagy-Britanniában megfelel ez a megoldás, akkor talán nálunk is megteszi.

Nem ez az első eset, amikor önök a bankok érdekeit védik. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem erről volt szó!)* Ugyanezt tették akkor, amikor teret engedtek a devizahitelezésnek. Ennek eredménye jól ismert: a 2004-es 150 milliárdról 2010-re 3000 milliárdra nőtt a devizahitelek nagysága. A szocialista lakáspolitikára csak eladósodást, új lakásokat nem hozott. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem?)*

Ön a felszólalásában azt javasolta, hogy a kormány biztosítsa az otthonteremtés lehetőségét minél szélesebb rétegek számára. A kormány éppen ezt teszi a 10 milliós CSOK-kal, az áfacsökkenéssel vagy éppen az engedélyezési eljárások egyszerűsítésével. Arra kérjük önöket, hogy a banki érdekképviseleti tevékenység helyett inkább álljanak a magyar családok oldalára, és támogassák a kormány új otthonteremtési programját. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Milyen sorsot szán a kormány a kishéri Batthyány-kastélynak?**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A kishéri Batthyány-Wenckheim-kastély épületgyűjtése és menesbirtoka 1853-tól 1945-ig a magyar lótenyésztés fellegvára volt. Itt született a legendás Kincsem és Imperiál is. A háború után a kastély kórházként működött, ma lepusztultan, funkció nélkül romosodik a műemlék.

A nemzeti kastélyprogram a nemzeti kulturális örökség részét képező 35 kastély fejlesztését és egységes kezelését tűzte ki céljául. A vonatkozó kormányrendelet rendelkezett arról, hogy 2015. március 1-jéig az addig a Nemzeti Vagyongazdálkodási kezelésében lévő 19 műemlékegyüttes kerüljön a Forster Központ vagyongazdálkodásába. Ennek a 19 műemléknek az egyike a kishéri kastélykomplexum is. Ennek lassan egy éve már, azóta sajnos nem lehet pontosan tudni, hogy milyen sorsot szánanak az épületnek.

Az önkormányzat által adott tájékoztatás szerint a Forster munkatársai bár megtekintették az épületet, konkrét egyeztetésre, az épület hasznosításával

kapcsolatos tárgyalásokra az elmúlt egy évben nem került sor. Ha nyerni is fog az önkormányzat a pályázaton, a nemzeti kastélyprogram szerint egy épületre fordítandó legfeljebb másfél milliárd forint biztosan nem lesz elég a teljes körű felújításra, abból legfeljebb a tetőszerkezetet lehetne kijavítani. A mostani tervezetből csak annyit tudtunk meg, hogy a fejlesztéseket 2014 és 2020 között tervezik, a kisbéri kastély felújítását pedig ezen belül a második ütemben kívánják megvalósítani.

Kérdezem mindezek alapján miniszter urat, hogy vannak-e már pontos elképzeléseik a kisbéri kastély hasznosításával kapcsolatban; továbbá, hogy be kívánják-e vonni a tervezésbe a Batthyány család, illetve a kastély sorsa iránt elkötelezett Batthyány Műemlékegyüttes Védelmében Alapítványt. Várom érdemi válaszáat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni képviselőtársunknak, elnök asszonynak azt az aktivitást, illetve képviselői kérdést, amit a kisbéri Batthyány-kastélynak, korábban, a második világháború előtt állami tulajdonba tartozó ménesbirtoknak a sorsával kapcsolatban tett föl. Szeretném megnyugtatni, hogy a kormány kiemelten kezeli ezt a kérdést, és soron kívül intézkedtem a mihamarabbi vagyonátadásról, ami a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőtől reményeink szerint jobb helyre, a műemlék-védelemhez és az örökségvédelemhez kerül.

Több okunk is van arra, hogy az emlékezetpolitikát és az emlék megővését komolyan vegyünk. Az első - nyilvánvaló - az egykori tulajdonosok emléke, amit ön is szóba hozott. Batthyány Lajos volt az utolsó nemzeti nádor a XVIII. században. És említhetjük Batthyány Kázmért, aki a Szemere-kormány külügyminisztere, és akitől ezt a vagyont és birtokot elkobozták, a legenda szerint Ferenc József személyes utasítására, és ekkor jött létre az az állami ménesbirtok, amely egészen 1961-es felszámolásáig részben a Magyar Honvédség és a magyar sportlétényésztésnek kiváló központja volt.

A ménesbirtok visszaállítására esély nincs, azonban kérdés, hogy a kiemelt, először barokk, majd később klasszicista stílusban megépített műemlékegyüttesnek milyen sorsot szánunk. Meggyőződésem szerint erről konzultálni kell. Megépíteni, helyrehozni fantasztikusan tudunk - az a kérdés, mi a belső tartalom.

Az elmúlt hétvégén Gyulán járva láttam, hogy a települési önkormányzat, civilek, a magyar állam és az Európai Unió forrásainak felhasználásával egy olyan projekt jött létre, amely nagyon magas színvonalú kiállítást és hasznosítást biztosít, hozzá közel szállodai kapacitással, éttermi kapacitással és a szabadidő értelmes eltöltésével.

Mielőtt elköltünk másfél milliárd forintot az állam megővására, úgy gondolom, hogy a család, a hagyományörzők, a társadalmi szervezetek, az önkormányzat és az állam közös együttműködésére van szükség. Akkor érdemes belefognunk a teljes felújításba, ha pontosan tudjuk, hogy az épületet mire fogjuk használni; addig a legfontosabb feladatunk és kötelességünk a napi szintű állagmegővás. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a kérdések végére értünk. Most az **azonnali kérdések órája** következik.

Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Megállna egy szóra?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszó személyét, vagy személyesen elnök úrtól várja majd a választ.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megvárom a Magyar Nemzeti Bank elnökét a válaszóval. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a képviselő urat és a tisztelt Házat is, hogy elnök úrnak a **második soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszólnia.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Ön rendelt magának ötmillió forintot, elnök úr?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszóra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszó személyét, vagy személyesen az elnök úrtól kéri majd a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is megvárnám elnök urat, és alelnök urat arra kérném, hogy adja át, hogy nem kötelező csak a negyedik alkalommal bejönni, megtehetné ezt a következőben is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Elnök úrnak a **második soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszólnia.

Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Miért nem erősödik a forint?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszóra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egész biztos vagyok benne, hogy alelnök úr is

remek választ adna, de én szeretném Matolcsy elnök úr személyes álláspontját megismerni, úgyhogy megvárnám. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Elnök úrnak a **második soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Meddig nézi tétlenül a fideszes önkormányzatoknál a törvénytelenéseket?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, ön a kormányhivatalokat irányító kormánytagként felelős az önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért. A fideszes önkormányzatok botrányait látva bőven akadna dolga miniszter úrnak, de rendszerint mégsem történik semmi. Az egyik legkirívóbb példa a kecskeméti önkormányzat, amelynek cégéből, a kecskeméti KSE Kft.-ből 450 millió forintot lapátoltak ki fiktív számlákat felhasználva. Az azóta felszámolás alatt álló cég, rengeteg kecskeméti vállalkozást megkárosítva, további 335 millió forint adósságot hagyott maga után. Az okozott kár így megközelíti a 800 millió forintot.

A hatóságoknak négy év kellett ahhoz - némi parlamenti noszogatással -, hogy befejezzék az egyébként nem túl bonyolult ügy nyomozását, és megtörténjen a vádemelés.

(13.30)

De legyünk megértőek, a hatóságoknak nehéz és időigényes feladat volt úgy alakítani az eljárást, hogy végül a fideszes önkormányzati vezetők érintetlenek maradjanak ebben az eljárásban.

Lázár úr, ugye ön sem gondolja azt, hogy az akkori alpolgármesternek, Szemereyné Pataki Klaudiának semmi felelőssége nincsen az általa felügyelt cég botrányáért? Mit gondol arról az önkormányzati vezetőről, akinek a felügyelete alatt működő cégből 450 millió forintot egyszerűen ki lehet lopni? Ugye, miniszter úr sem gondolja, hogy el lehet menni szó nélkül amellett, hogy Zombor Gábor, aki akkor polgármester volt, 2011-ben 54 millió forint önkormányzati támogatásban részesítette ezt a kft.-t, majd az önkormányzat elszámolás gyanánt szó nélkül elfogadta a céltől eltérő felhasználásról szóló fiktív számlákat? A legarepiritóbb azonban, hogy Fejér Zoltán, a KSE Kft. korábbi ügyvezetője, akivel szemben már a vádemelés is megtörtént, a kecskeméti önkormányzat egyik iskolájának továbbra is vezető beosztott munkatársa és dolgozója.

Miniszter úr, mi folyik a Fidesz vezette önkormányzatoknál? Felelős miniszterként, a Fidesz fele-

lős vezető politikusként nem érzi-e úgy, hogy valamit tenni kéne ezekben az ügyekben? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselő Úr! Nehéz helyzetbe hozott, tekintettel arra, hogy egy konkrét büntetőügyben, ami, ha a szavait jól értem, már vádemelési szakba jutott, talán már döntés is van vagy tárgyalások is zajlottak, konkrét kérdéseket tesz fel. Én természetesen, amennyiben ez nem sérti az igazságszolgáltatás függetlenségét, állok a rendelkezésére, ha megtudom, hogy milyen ügyről van szó.

Ha jól értem, akkor önök vagy ön, a szocialisták tettek egy büntetőfeljelentést Kecskemét város működésével kapcsolatban. Ha jól értem, a büntetőfeljelentést nem elutasították, hanem a büntetőfeljelentés ügyében elrendelték a nyomozást. Ha jól értem, az elrendelt nyomozásnak eredménye lett, mert a nyomozást eredményesen zárta le az ügyészség, és vádat emeltek valaki ellen, aki valószínűleg az ügyészség gyanúja alapján bűncselekményt követett el. Ha jól értem, zajlik a tárgyalás, és bízhatunk abban, hogy az igazságszolgáltatás jogot és igazságot egyszerre szolgáltat. Kérdezem, mi a problémája, képviselő úr. Minek kellett volna történnie?

Ha jól értem, akkor az a problémája, képviselő úr, hogy az önök büntetőfeljelentése ellenére Szemereyné Pataki Klaudia polgármester asszony még a helyén van.

Igen, mert nem az ötvenes években vagyunk, vagy a negyvenes évek végén, amikor az önök elődjei följelentettek valakit, egy politikust, elvitték a rendőrk, aztán lecsukták, aztán kikapcsolták a politikai életből. Gondoljon arra, képviselő úr, hogy nem mindenki bűnöző, akiket önök följelentenek.

Az én meggyőződésem szerint Kecskemét megyei jogú város kiválóan vezetett város, a polgármester asszonyt magas többséggel választották meg, jó lenne, ha a helyi szocialisták és a helyi ellenzék ezt a választási eredményt tiszteletben tartaná, és annak is nagyon örülünk, hogy Kecskemét megyei jogú város fejlődésével nagyban járul hozzá a térség és az ország gazdasági növekedéséhez.

Sajnálom, ha önök a választási kudarcaikon büntetőfeljelentésekkel vagy büntetőeljárások befolyásolásával akarnak elégtételt venni. A kormánynak kifejezetten jó szövetségese minden kecskeméti választópolgár, akár a polgármester asszonyra, akár ellene szavazott, a polgármester asszony a képviselőtestülettel együtt pedig kiválóan végzi a munkáját. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonzásra a képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Hogy az ötvenes években ez hogy működött, és ahhoz képest ma milyen ügyek vannak Magyarországon (*Balla György: Azt te nagyon jól tudod! - Németh Szilárd István: A családi almáriumban biztos benne van!*), azért arról biztos, hogy nem ön tud beszámolni. (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) Néhány volt képviselőtársam és nagyon sok ember a 2010-es kormányváltás után nagyon sokszor beszámolt arról, hogy milyen módszereket használnak önök. De miniszter úr, döntse már el: most az a baj, hogy elloptak 450 millió forintot, és azt az alpolgármestert, aki felelt ezért a pénzért, egyébként miért bántjuk? Azért, miniszter úr, mert szerintünk felelőssége van.

Ez olyan kérdés, tudja - ezek szerint az ön minisztériumában lehet fiktív számlákkal elszámolni ügy, és százmilliókat kilapátolni, hogy önnek ezért nincsen felelőssége? Egy polgármester adhat önkormányzati támogatást úgy ifjúsági és utánpótlás célra, hogy arculattervezésre befogadja azt a számlát 54 millió forintért, amit gyakorlatilag elloptak? És annak az embernek ön szerint semmilyen felelőssége nincsen?

Ön egyszerűen pártpolitikai alapon védi azokat az embereket, akiknek igenis a felelősségre vonását meg kellett volna látni, és továbbra is azt követeljük, hogy ha már büntetőjogi alapon nem is, legalább erkölcsi alapon a Fideszen belül tegyenek rendet. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Ami a korábbi alpolgármester felelősségét illeti, én azt gondolom, hogy ha jól értem az ön szavait, és ha jól emlékszem az ügy sajtóinterpretációira, akkor több évig elhúzódó alapos vizsgálat zajlott, ahol, ha jól értem, föl sem merült az, hogy a korábbi alpolgármestert, Kecskemét mai polgármesterét megvádolják.

Ezek szerint jogi felelőssége nincsen. Hozzáteszem, a gyanúsítás ellen is panasszal lehet élni, ha a bűncselekményt megtagadták volna, az ellen is panasszal lehet élni, az pedig, hogy a bíróság milyen döntést hozott vagy hoz, azt a kormány semmilyen formában nem kívánta és nem is kívánja befolyásolni. Ezek szerint, az ön elmondása alapján a jelenlegi polgármesterrel kapcsolatban bűncselekmény elkövetésére alapos gyanú nem merült fel.

Ami a politikai felelősséget illeti, 2014-ben ennek az ügynek az alapos ismerete után Kecskemét polgárai magas többséggel megválasztották polgármesterüknek a polgármester asszonyt. Azt kérem önöktől, a választói akaratot tartsák tiszteltben. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök környezete 3.**” címmel. Vona Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt időszakban két alkalommal is tettem önnek egy lovagias ajánlatot két vizsgálóbizottság felállítására. Az egyik vizsgálóbizottság megvizsgálta volna az önök által gyanított orosz támogatást a Jobbik esetében, a másik vizsgálóbizottság pedig az ön személyes környezetének a meggazdagodását vizsgálta volna ki. Ön ahelyett, hogy akármelyik esetben érdemi választ adott volna erre a felvetésre, mindkétszer indulatosan, vádaskodva, vagdalkozva reagált. Először azt mondta, hogy mi a bűnözők pártja vagyunk, a Jobbik bűnözőkkel van tele (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*), másodsorban pedig azt mondta - akkor már személyeskedésig jutott miniszterelnök úr -, hogy engem csak a pénz érdekel, és hogy az én libidómat csak a pénz mozgatja meg.

Miniszterelnök úr - ezt mondta -, két dolgot tennék hozzá. Ezek az érzelmi kirohanások önt általában nem szokták jellemezni. Az, hogy mégis ilyen vagdalkozásba kezdett, szerintem azt bizonyítja, hogy kényes, kényelmetlen, fájdalmas pontra tapintottam rá, amikor az ön környezetével kapcsolatban tettem fel kérdést.

A másik, miniszterelnök úr, amit szintén szeretnék hozzátenni, hogy amit ön állít velem, a pártommal kapcsolatban, az valójában önre és az ön pártjára igaz. A Fidesz van tele bűnözőkkel, a Fidesz a bűnözők pártja, és miniszterelnök úr, ön az, akinek a libidóját a pénz mozgatja. Nézzon magába, miniszterelnök úr, itt valójában nem történik más, mint a válaszaiban folyamatosan a saját démonait vetíti ki ránk.

Én ezért újra azt kérem öntől nagy tisztelettel, miniszterelnök úr, hogy legyen önben bátorság, ezt a két vizsgálóbizottságot állítsuk fel. Ha önnek esetleg vannak egyéb megválaszolatlan kérdései, amikben viszont szokott kérdezni engem, akkor azokra is állítsunk fel vizsgálóbizottságot, vizsgáljuk meg a Jobbik bűnözőit esetleg, ha ön ilyeneket lát, vizsgáljuk meg az ön személyes vagyoni helyzetemet is, miniszterelnök úr, ha erre ön kíváncsi. Egyébként a családom és az ön vagyoni helyzetem nyilvános, ezt szeretném önnek elmondani, de vizsgáljuk meg, ha ön erre kíváncsi. De arra kérem, miniszterelnök úr, hogy legyen önben bátorság arra is, hogy a személyes környezetének a meggazdagodásával kapcsolatban is ez a vizsgálóbizottság végre felállhasson. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Orbán Viktor miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársam, eddig sem enged-

tem ezeknek a provokációknak, ezután sem fogok. Abban a szerencsében van részem, hogy 1990 óta vagyok parlamenti képviselő, az azzal járó összes kötelezettségnek mindig eleget tettem, következőképpen az én életem egy nyitott könyv a magyar választópolgárok számára. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak senki ne lapozgasson benne!)*

Kutakodni a Jobbik háza táján kell. Igyekszem higgadtan beszélni, bár kétségkívül van abban igazság, hogy vagyunk néhányan ebben a Házban, akik nem örülnek annak, hogy önök folyamatosan alpári stílusú viták helyszínévé silányítják a magyar parlamentet, de ha így kell lennie, természetesen ettől a csatától sem fogunk meghátrálni. Mindenesetre, ha valóban ennyire kényes a pártja becsületére, akkor ajánlom a figyelmébe, hogy a Jobbiknak van egy nyolc tagú elnöksége, és abból hétnek legalább egy közeli rokona vagy pártpenzt, vagy pártállást kap közvetlenül önöktől.

Ezek után mire kíváncsi még, tisztelt frakcióvezető úr? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egy percre Vona Gábor frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Én erre is kíváncsi vagyok, miniszterelnök úr, ha ön ezt jónak látja, akkor állítsunk fel erre is egy vizsgálóbizottságot. Én arra kérem önt, hogy ne kérje ki magának azt, ha én megkérdezem önt, nem én találtam ki ezt a műfajt, nem én írtam a Hárszabályt. A Hárszabály önre is ugyanúgy vonatkozik, mint rám. Hiába ön a miniszterelnök, én pedig csak egy ellenzéki frakcióvezető, ebben a felállásban az a helyzet, hogy én kérdezek, és önnek válaszolnia kell. Én továbbra is azt kérdezem, miniszterelnök úr, hogy hajlandó-e végre a saját környezete meggazdagodásával elsámolni: Mészáros Lőrincel, Habony Árpáddal, Andy Vajnával.

(13.40)

Szóval, én azt kérem, miniszterelnök úr, hogy ne meneküljön tovább, ne vádaskodjon tovább, ne olvassa föl azt nekem, amit a papírjára Habony Árpád odaírt, hanem arra a kérdésre válaszoljon végre, miniszterelnök úr, hogy kicsoda Mészáros Lőrinc: Mészáros Lőrinc egy tehetséges, jól menő vállalkozó, aki arany emberként mindent megvalósít és mindent elér, amibe csak belevágja a fejszét, vagy Mészáros Lőrinc, miniszterelnök úr, az ön személyes strómanja? Erre a kérdésre kéne végre választ adni. Ez a vizsgálóbizottság például megvizsgálná ennek a lehetőségét, és erre kérünk választ, erre kérünk bátorságot, miniszterelnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Természetesen minden olyan véleményt, amely bűncselekmény

elkövetésével vádolja meg a miniszterelnököt - ön most ezt tette - a leghatározottabban vissza kell utasítanom. Magyarországon minden parlamenti képviselőnek és minden kormánytagnak folyamatosan a vagyoni helyzetéről a vagyonyilatkozatán keresztül, a valósággal egyező módon nyilatkoznia kell. Én ezt 26 éve gyakorolom. Minden, amit ott olvas, az úgy van. Ami azon túl van, pletyka, föltételezés vagy politikai vád, az mind valótlan.

Másodsorban: a kormány nem úgy működik, mint egy vendéglő, ahol bejön valaki, és rendelkezést ad föl, hogy milyen vizsgálóbizottságokat kellene fölláítani.

Harmadrészt: szép ajánlat, hogy mindenki állítson föl egyet-egyet, de ha az önök összes korrupciós ügyére fölláítanánk egy-egy vizsgálóbizottságot, nem maradna szabad képviselő itt, a Ház tagjai között. És hogy gyarapítsam eggyel ismét - minden alkalommal fogok önnek segíteni, hogy rendet tudjon tenni a pártjában, most ismét segítek önnek -: azt javasolom, hogy azt nézze meg, hogy a Jobbik frakciója és pártalapítványa 2010 óta elkötött összesen kétmilliárd forintot, és abból 520 millió forint csupa olyan céghez ment, amelynek szálaít egyetlen rejtélyes ember tartja a kezében. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „Haverok, buli, kaszinó?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszádsra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszádo személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Az ügy jellegénél fogva meg szeretném várni a miniszter urat a válasszal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hány közzszolgálati állást váltanak ki olcsóbb közmunkával?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádsra Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszádo személyét. *(Jelzésre:)* Igen, látom, képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszádo személyét. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadom az ön személyét, bár jobban szerettem volna az eredetileg megcímezett politikussal beszélni, ugyanis egy

olyan jelenségről van szó, ami már nem tűrhet hasztást, hogy megállítsuk; egy olyan jelenségről van szó, ami a kisemberek bőrére megy; egy olyan jelenségről van szó, ami az egyik leggusztustalanabb, amit a Fidesz-kormányzás ideje alatt Magyarországnak meg kellett tapasztalni.

Arról van szó, hogy ebben az országban a közmunkaprogram nagyrészt arról szól - és egyre inkább arról szól -, hogy embereket kirugdostak a rendes állásukból, és közmunkásként vagy őket, vagy másokat visszafoglalkoztatnak. Ezt önök egyébként feketén fehéren be is ismerték, van egy jelentés a kezében arról, hogy találtak ilyen embereket szép számmal, akikkel ez megtörtént; ezt önök adták ki a kezük közül. Csakhogy márciusban az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács tartott egy ülést, részletes adatokat kért ki a kormányzattól, amiket azonban nem kapott meg. Az ülésen is elhangzott, hogy a közmunka a valóságban visszafelé működik, nem arról van szó, hogy visszavezeti az embereket a munkaerőpiacra, hanem arról van szó, hogy gyakorlatilag közszolgálati állásokat váltanak ki ezzel. Esküköteles vagy szakképzettséget igénylő munkakörben dolgozókat cserélnék le olyan emberekre, akik olcsóbban végzik ezt a munkát, kényszerből, mert más lehetőségük nincsen, de nincsen hozzá szakképzettségük.

Az a legborzasztóbb, hogy ezt a teljesen jogellenes gyakorlatot a magyar kormányzat teljesen nyíltan támogatja. Évről évre nő a közmunkások aránya a közszféra dolgozói között, tavaly ez 20 százalékot ért el, vagyis mondjuk ki, úgy működik a rendszer, hogy minden ötödik állami foglalkoztatott közmunkás. A szakszervezetek szerint pedig 45 ezer olyan közmunkás lehet, aki korábban közszolgálati jogviszonnyal rendelkezett. Próbáltam utánajárni a BM-ben - akik ezt az egész programot elvileg működtetik -, hogy adjanak számot erről a jelenségről, szomorúan mondom, hogy egy darab információ nincsen erről, gyakorlatilag a közmunkaprogramok ellenőrzését ellátó tárca erre vonatkozó adatokat nem szerepeltet a jelentésében.

Tisztelettel kérdezem, hogy önöknek mi a stratégiája. A kormányzatnak mi a stratégiája a helyzet rendezésére?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint már a felvezetőben említettem, a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Az idézett OKÉT-ülésen én vettem részt, és azt kértem az ottani felszólalótól, aki hasonló mondatot és gondolatot fogalmazott meg, hogy legyen szíves, mondjon konkrét példákat, mert általában hangoznak el ezek a vádak, de még konkrét példákat senki sem mondott.

Én volt önkormányzati vezetőként is kíváncsi lennék arra, hogy melyik önkormányzati vezető mint

foglalkoztató, munkaadó meri megkockáztatni azt, hogy törvényellenesen tesz valamit.

Úgyhogy, amikor ilyen gondolatokat fogalmaz meg, és próbál sejtetni valamiféle visszásságot, akkor kérem, támassza is alá konkrét tényekkel ezt, ugyanis a közfoglalkoztatás - ahogy ön is nagyon jól tudja - a hosszabb ideje elhelyezkedni nem tudó emberek érdekében született meg, és többségükben alacsony iskolai végzettséggel rendelkeznek ezek az emberek, tehát nemhogy nehézséget okoz nekik az elhelyezkedés, hanem egyszerűen létfontosságú, hogy közfoglalkoztatásban el tudjanak helyezkedni.

Szeretnék utalni arra, hogy azért is kérném a konkrét példákat, mert a közfoglalkoztatásról szóló 2011. évi. CVI. törvény 1. § (2) bekezdése e) pontja alapján közfoglalkoztatási jogviszony olyan munkára létesíthető, amely a kormány által meghatározott közösségi célok megvalósítását elősegítő feladat ellátására vagy a feladatellátás feltételeinek megteremtésére irányul, és annak ellátására törvény nem ír elő közalkalmazotti, közszolgálati vagy kormányzati szolgálati jogviszonyt.

Ez már az elejétől fogva így volt, ezért tartom furcsának, hogy ön így próbál vádaskodni, így próbál olyan gondolatokat megfogalmazni, ami valamiféle visszásságot sejtet. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Én nemcsak próbálkozom, hanem meg is fogalmazom. Ezek szerint akkor az ellenzéknek kell rendet vágni a kormányzati struktúrában. Célszerű lett volna, ha Kontlát Károlyhoz odamegy, és elkéri tőle azt a BM-jelentést, amelyben 3 ezer fő visszafoglalkoztatását ők maguk ismerték el. Igaz, akkor még Czomba Sándor volt az államtitkár, és lehet, hogy ön nem látta ezt a dossziét, de a Belügyminisztérium bevallotta, hogy 3 ezer főt visszafoglalkoztattak, még az elnevezést is ők adták neki. Az ég szerelmére, még most már tényleg ne nézzenek madárnak itt minket! 3 ezer emberről elismerte a kormányzat, hogy félrement a rendszer. Én most 45 ezer emberről beszélek, amiről a szakszervezetek is beszélnek. Ha azon múlik, hogy most ön találkozzon olyan emberrel, aki ilyen dolgon keresztülment, akkor kapcsolja be a tévét, mert a híradóban megszólaltak ilyen emberek, de nagyon szívesen várom önt az irodámban, ahová eljött hozzám az az asszony, aki több száz embernek végzi a bérszámfejtését közmunkásként, a közmunkásnak a bérszámfejtését.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy egy kicsit hátrább az agarakkal, találják meg egymást a Belügyminisztérium meg ön, és akkor most számoljon meg arról, legyen kedves, hogy mi lett azzal a 3 ezer emberrel, akire garanciát vállalt a kormányzat, hogy ezt a jogellenes gyakorlatot esetükben megszünteti, és rendes állást fognak kapni. Mi lett azzal a 3 ezer

emberrel, tisztelt államtitkár úr? *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Természetesen senki nem tagadja, hogy visszaélések történhetnek egy 200 ezer fős foglalkoztatotti körben. De ha jól számolom, az a 3 ezer fő az összes közfoglalkoztatott körülbelül 1,5 százaléka. Intézkedések a Belügyminisztérium részéről biztosan történtek, tehát megpróbáljuk elkerülni azokat a visszasságokat, amelyek fölmerülhetnek, vagy amit ön próbált idézni, de hogy 3 ezerről hirtelen 45 ezerre ugrik a szám, ezt bizonyítani kell. Ezért mondom, hogy konkrét számokat és konkrét példákat kell bemutatni abban az esetben, ha egy általános jelenségként próbálja ezt ön föltüntetni.

Úgyhogy arra kérem, hogy ne próbálja a közfoglalkoztatást - amely körülbelül 200 ezer embernek átmeneti munkalehetőséget ad - lejáratni a társadalom előtt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mennyire átlátható a Magyar Szocialista Párt?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyt, vagy személyesen a miniszter úrtól várja a választ. *(Szatmáry Kristóf: Elfogadom, köszönöm szépen.)* Elfogadja. Köszönöm szépen. Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(13.50)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Szocialista Párt nemrégiben egy úgynevezett korrupciós vagy átláthatósági munkacsoport létrehozását jelentette be. Mi erre leginkább azt a magyarázatot látjuk evidensnek, hogy saját korrupciós ügyei miatt kíván önvizsgálatot tartani, és itt elsősorban nem azokra a sajtó előtti nagy nyilvánosságot kapott ügyekre gondolok, amelyek Simon Gábor vagy a fővárosi MSZP-alelnök ellen megtett szükséges intézkedésekről szólnak, ahol is, ugye, hűtlen kezelésben találták a bíróság előtt bűnösnek, vagy Juhász Ferenc ügyére vagy államtitkárának ügyére, vagy nem is arra, hogy az MSZP egyik aktív parlamenti képviselőjével szemben vesztegetés miatt folyik bírósági eljárás. Viszont van egy konkrét ügy, amit ide

szeretnék hozni. Ennek a konkrét ügynek a központjában az MSZP egyik ambiciózus politikusa, Czeglédy Csaba áll, aki 1997-2000 között a Rébusz Iskolaszövetkezet igazgatóságának elnöke volt, de gazdasági bűncselekmények elkövetése miatt egy év négy hónap felfüggesztett szabadságvesztést kapott jogerősen. Ennek ellenére - nem meglepő módon - a szombathelyi MSZP-DK-Együtt közös frakcióvezetője lehet a mai napig, de sajnos a múlt kísért, hiszen friss sajtóhírek szerint az ügyészség vádat emelt a jelenleg kényszertörlesztés alatt álló Kopernikusz Iskolaszövetkezet vezetői ellen. Ennek két egykori vezetőjét a Csongrád Megyei Ügyészség 2015. június végén kelt vádiratában 550 millió forint költségvetési károkozással vádolja. Az ügy számai - nem meglepő módon - Szombathelyre és Czeglédy Csabához vezetnek. Szombathelyi ugyanis az a Humán Operátor Zrt., amely a Kopernikusz Iskolaszövetkezetnek is diák munkát adott egyébként az elmúlt időszakban, és érdekes módon a Kopernikusz Iskolaszövetkezet bodajki székhelyére egyébként még feltucatnyi iskolaszövetkezet került bejegyzésre. A kérdés az, hogy a Humán Operátor Zrt. igazgatótanácsának elnöke és képviselőjére jogosult tagja, Czeglédy Csaba milyen szerepet játszik ebben az ügyben. Köszönöm szépen. Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az első mondatára reagálva engedje meg, hogy azt a megjegyzést fűzzem az MSZP döntéséhez kapcsolódva, hogy nagyon helyes, hogy ilyen munkacsoportot hoznak létre - jobb későn, mint soha. Ezzel a döntéssel kapcsolatban ennyit szeretnék megjegyezni.

Ami a továbbiakat illeti, a rendőrség minden, a jogszabályban biztosított rendelkezésére álló lehetőséggel él, és minden nyomozati cselekményt megtesz annak érdekében, hogy a tényállást teljeskörűen kiderítse, és a bűnösöket bíróság elé állítsa. A rendőrség Magyarország valamennyi településén, minden bűnözővel szemben határozottan fellép az állampolgárok élet- és vagyónbiztonsága, a közrend és a közbiztonság fenntartása érdekében. Magyarország jogállam, ahol senki nem állhat a törvények felett, minden embernek, aki a törvényeket megszegi, felelni kell a tettéért. *(Taps az MSZP sorai felől.)*

A kormány zéró toleranciát hirdetett meg a korrupció ellen, és elkötelezett abban, hogy az állam iránti bizalmat növelje, és minden rendelkezésre álló eszközzel garantálja a nemzeti vagyonnal és közpénzekkel való felelős gazdálkodást, a korrupció elleni eredményes fellépést. Az emberek jogos elvárása a bűnözés csökkentése és a bűnözőkkel szembeni hatékony, gyors, arányos és törvényes fellépés.

Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy az adójogi bűncselekmények elkövetésének vizsgálata a

Nemzeti Adó- és Vámhivatal hatáskörébe tartozik. Biztosíthatom, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal - a rendőrséghez hasonlóan - bűncselekmény gyanúja esetén minden, a jogszabályban biztosított lehetőséget felhasznál annak érdekében, hogy a bűncselekmények elkövetőit elfogja és a büntetőeljárást lefolytassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azért is fontos az ügy tisztázása, mert a legutolsó hírek szerint a legutolsó esetben már a diákokat sem fizette ki az a diákszövetkezet, akinek a megbízója az a cég, amelynek Czeglédy Csaba az ügyvezetője. Én azt gondolom, hogy az ügy különösen fontos, hiszen a diákszövetkezetek maguk egy nagyon fontos munkát végeznek Magyarországon, és az ő lejáratusukra is sajnos ez az ügy alkalmas lehet, ez a csalássorozat, tehát mielőbb el kell hogy nyerve a méltó büntetését.

Az pedig talán az MSZP dolga lesz, hogy tisztázza, hogy szombathelyi frakcióvezetőjük, Czeglédy Csaba, akit már egyszer egyébként elítéltek iskolaszövetkezetek gazdasági tevékenységével kapcsolatos bűncselekmények miatt, milyen szerepet töltött vagy milyen szerepet tölthetett be ebben a több százmillió forintos vagyoni csalásban. Én azt gondolom, az MSZP-nek erre minél előbb választ kell adnia. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bízunk abban, hogy az MSZP is megadja erre a választ, de ha ez nem következne be, abban még inkább bízunk, hogy a hatóságok, konkrét esetben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a szükséges eljárás lefolytatását követően az igazságot kideríti, és erről a nyilvánosságot tájékoztatja, a jogsértőt pedig - jogsértés elkövetése esetén - az eljáró hatóság megfelelő szankcióval sújtja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mi az eredménye a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányságnál elrendelt vizsgálatnak?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Mielőtt megkérdezném képviselő urat,

hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, máris jelzi, hogy elfogadja. Tukacs István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint államtitkár úr bizonyára emlékszik rá, és persze, hogy emlékszik, nemrégiben arról kérdeztem, hogy ki adott arra parancsot, hogy szolgálatban lévő rendőr arról érdeklődjön, hogy a pedagógusok akarnak-e menni tüntetni. Történt mindez szűkebb pátriában, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Akkor az államtitkár úr válasza az volt, hogy senki nem adott ilyen parancsot. Ugyanakkor az időközben írásban is beérkezett válasza azt tartalmazta, hogy mert az ügyben a nyilvánosságban is voltak hírek, ezért vizsgálatot rendel el a megyei rendőr-főkapitányságon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt én jelzem, hogy nemcsak a hírek voltak a nyilvánosságban, hanem a szereplők megerősítették azt, amit beszélek, és ezt bizony az egyik tantestületi értekezlet jegyzőkönyve is tartalmazza. Ezért tehát úgy gondolom, hogy az eltelt idő alkalmat ad arra, államtitkár úr, hogy rákérdezzek: lezajlott-e a vizsgálat, és mit állapított meg? Mi az eredménye annak a vizsgálatnak, amely sajnos nem azt sejtette, mint amiről ön az imént beszélt a rendőrség dolgában? Merthogy a bűnüldözés a feladata - és persze az is, hogy ne korlátozza senkinek a jogait; mindenki élhessen a gyülekezés, a szólás szabadságának alapvető jogával, akár pedagógusok, akár mások. Ezek a megyénkben történő esetek, amelyeket időközben újfent megerősítettek a szereplők, nem hordoznak jó üzenetet. Már csak azért sem, mert úgy gondolom, hogy minél kisebb a hely, annál jobban ismerik egymást az emberek, ezért mindenki tudja mindenkiről, hogy mit tesz, mikor akar élni a jogaival, és hogy miért. Államtitkár úr, tehát kérdezném: mi lett a vizsgálatnak az eredménye? Köszönöm a lehetőséget, köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy, ahogy azt korábban az ön által feltett kérdésre válaszolva válaszul megadtam, most is meg tudom erősíteni, hogy sem az országos rendőr-főkapitányság, sem pedig más rendőri szerv nem adott ki arra vonatkozóan utasítást, hogy rendőrök a pedagógusdemonstrációval összefüggésben a résztvevők személye iránt az oktatási intézménynél érdeklődjének. A résztvevők személyét érintően a rendőrség adatokat nem gyűjtött, és azokat természetszerűleg nem is rögzítette.

Tekintettel azonban arra, hogy úgy, ahogy ön is ezt a mostani azonnali kérdésében megerősítette, a

sajtóban hírek jelentek meg, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője, a megyei rendőrfőkapitány vizsgálatot rendelt el. A vizsgálat eredményeként megállapítást nyert, hogy az iskoláknál tájékoztatást kérő körzeti megbízott részére feladatot meghatározó rendőr szakszerűtlenül járt el, ugyanis a tájékoztatás kérése csupán arra irányulhatott volna, hogy a demonstráció résztvevői hány autóbust vesznek igénybe, arra nem, hogy hány fő és milyen módon tervezi az utazást. Az autóbuszok számára a rendőrségnek azért lett volna szüksége, hogy azok parkolását a demonstráció helyszínének a közelében biztosítani tudja. Tekintettel arra, hogy a körzeti megbízott tájékoztatója tartalmilag ezen célra részben nem felelt meg, a feladatot meghatározó rendőr ellen szakszerűtlen munkavégzés miatt fegyelmi eljárás került elrendelésre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra Tukacs István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hibát elismerni, sőt büntetni, az mindig egy nagyon helyes dolog.

(14.00)

Azt azonban szeretném megjegyezni önnek, hogy ezek a települések olyan kicsik, hogy ha nem a tantestület, hanem a település apraja-nagyja, csecszopótól az aggastyánig demonstrálni akarna menni, akkor lenne szükség buszokra; nincs annyi pedagógus. Tehát úgy érzem - hogy is mondjam csak - az érvelés egy kissé sántít.

De fogadjuk el, hogy így van. Államtitkár úr, értem velem egyet abban, hogy a látszatot is őrizni kell. Akkor, amikor kopasz és kigyúrt fiatalemberek akadályoznak egy embert jogai gyakorlásában, és önök nem látnak okot az intézkedésre, amikor a norvég civil alap vizsgálata ügyében annyi felfegyverzett rendvédelmis vonul fel, hogy elég lenne egy közepes banánköztársaság rezsimjének megdöntéséhez és így tovább, és így tovább, akkor bizony a látszat is nagyon csorbul. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő úr, a rendőrség minden esetben tiszteletben tartja az állampolgárok Alaptörvényben rögzített, békés gyülekezéshez való jogát, továbbá a feladatkörébe tartozó intézkedések végrehajtásával biztosítja a rendezvény békés lebonyolításának feltételeit. Ebben az esetben is ez volt a cél, és erről tudtam önt tájékoztatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Miért építheti állami pénzből a Fidesz médiabirodalmát a kétkarú rablóként harácsoló Andrew G. Vajna?**” Novák Előd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha legalább álrühában néha kimerészkedne a választók közé, és közvetlenül beszélgetésbe merne elegyedni velük *(Moraj a kormánypártok padsoraiból.)*, akkor megtudhatná, hogy a közvélekedés szerint Orbán Viktor nem a kétkezi dolgozók, hanem a kétkarú rabló, Andrew G. Vajna barátja, ugyanis neki nyújtanak az állami tulajdonú és kormányzati irányítású bankok több milliárd forintnyi hitelt, miután a kaszinómutyiból származó milliárdjaival nem elégszik meg.

A TV2 megvásárlásához ráadásul az elvileg a külkereskedelmi tevékenység ösztönzésére létrehozott Eximbank nyújtott 6,7 milliárd forintos hitelt Vajna 2012-ben alapított, azóta nulla forint árbevételre szert tevő cégének, miközben az emberek elhagyják az országot, mert például tőkehiány miatt nem tudják ötleteiket megvalósítani. Finoman szólva, nem életszerű Lázár Jánosnak az a magyarázata, miszerint olyan feltételekkel kapott hitelt Vajna, mint bármilyen más földi halandó. Hiszen az ön oligarchája azért nem a piaci alapon működő kereskedelmi bankokhoz fordult, mert a kiváló állami kapcsolatait kihasználva nyilván kedvező kamatozású hiteleket tudott szerezni.

Ezért közérdekűadat-igénnyel fordultam a kormányfő közeli oligarchák kifizetőhelyévé vált Eximbankhoz, hogy hozzák nyilvánosságra a hitelszerződés részleteit, különös tekintettel a kamatlábakra, azonban banktitokra hivatkozva a vezérigazgató úr elutasította ezt a közérdekűadat-igénylést. Különösen felháborító, hogy ennek a hitelnek semmi köze a bank eredeti feladatköréhez, ennek ellenére nem láthatunk tisztán. Sőt, a szintén állami tulajdonú és kormányzati irányítású MKB is kölcsönt biztosított a kereskedelmi csatorna megvásárlásához, de ennek részleteinél is banktitokra hivatkozott az állami tulajdonú bank. Ezért szeretnénk a nyilvánossághoz az ön segítségét kérni. És tudjuk jól, hogy a kizárólagos kaszinóztatásból Andrew G. Vajnának, vagy mivel ott a haza, ahol a haszon, ma már a hírek szerint Vajna András Györgynek hívják, nos, neki 2014-ben 3 milliárd forint nyeresége származott, 2015-ben még több, ám a jelek szerint ezzel sem elégszik meg.

Ezek után láthatunk-e tisztán, miniszterelnök úr, milyen kedvezményes kamatozású hiteleket kapnak az ön oligarchái? *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A médiavásárlás kapcsán maradnék a tényeknél. A következő tudom önnek mondani: a bank feladatkörét illetően ön téved. Azt javaslom, hogy a nyilvános iratokat e tekintetben tanulmányozza.

Ami a konkrét ügyet illeti, azt tudom mondani önnek, hogy az Eximbank hivatalosan és többször is megerősítette, hogy semmiféle állami támogatású hitelt nem folyósított senkinek médiavásárlásra. A kérdés ezért értelmetlen. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Novák Előd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Miniszterelnök úr, egy kicsit olyan ez, mint az önök alaptörvény-módosító javaslata, amely nem titkos, csak 30 évig nem nyilvános. Úgy tűnik, az Eximbank is nem folyósított semmilyen kedvezményes hitelt, de valahogy mégsem merik nyilvánosságra hozni, hogy mi az, amihez bármely más földi halandó is hozzáférhet.

Miniszterelnök úr, én azt mondtam, hogy az eredetileg külkereskedelmi tevékenység ösztönzésére létrehozott Eximbankról van szó. Kétségkívül tény, ahogy ezt önök szokták, személyre szabott törvényhozással hozzáigazították már a törvényt, egyébként normális esetben törvénysértésüket, ezért nem is mondtam, hogy ez jogszerűtlen. Én azt mondtam, hogy ez etikátlan, és elfogadhatatlan az, hogy önök titkosítják. Elképesztő az, hogy miután pártszócsővé silányították a közmédiát, azok után a kormány a saját médiabirodalmát is közpénzből kívánja építeni. Elfogadhatatlan, hogy a kormányfőközeli oligarchák kifizetőhelyévé váltak az állami tulajdonú bankok. Itt van például Garancsi Istvánnak a Kopaszi-gát megvásárlásához kapott szintén több milliárd forintja, melynek részleteit szintén nem tudhatjuk.

Azt gondolom, elfogadhatatlan, hogy kettős mércével mérve a Fidesz-közeli és Orbán Viktor-közeli oligarchák megkapják azokat a kedvezményes kamatozású állami hiteleket, amit az egyszerű magyar emberek nem. A miniszterelnök úr szerint ez elfogadható? *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ami az egyszerű emberek hiteligényeit illeti, én úgy tudom, hogy az elmúlt időszak egyik legsikeresebb, nagyon kedvezményes hitelprogramja a Nemzeti Bank által meghirdetett, támogatott hitel volt. Úgy tudom, hogy több tízezer jutottak hozzá. Tehát az ön állításában szereplő kiindulópont sajnos nem felel meg a valóságnak.

A bankok működésére Magyarországon egyformán és mindenre szabályok vonatkoznak, a belső működésükre is és a nyilvánosságukra is. Ha ez önnek nem felel meg, akkor javasolhatja ezek megvál-

toztatását, azt azonban nem kérheti senkitől, hogy eltérjen a rá vonatkozó szabályoktól.

Ami pedig az ügy lényegét illeti, nem tudom, miért kerülgetjük itt a forró kását. Arról van szó, mindannyian tudjuk, hogy a félkarú rablók-féle üzletben a Jobbik és a Jobbikot támogató emberek nyakig érintettek voltak. *(Derűltég a kormánypárti padsorokból. - Közbekiáltás ugyanott: Úgy van!)* Ezt a rendszert mi felszámoltuk. Létrehoztunk helyette egy átlátható, világos rendszert, amiben valóban Andy Vajna szerepel. Ez önöknek nem tetszik, és ezért önök mérgesek Andy Vajnára, és minden héten bosszút állnak.

Erről van szó, ugye? Elég méltatlan! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen segítségre számíthatnak a kárpátaljai magyarok?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Szászfalvi László: Igen.)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Napjainkban a modern kori népvándorlás köti le szinte minden figyelmünket, de eközben sem szabad megfeledkeznünk a Kárpátalján élő mintegy 150 ezres magyarságról, és ezért is fordulok önhöz kérdéssel.

Mi, kereszténydemokraták a határon túli magyarságért érzett felelősségünk mellett a szórvány-magyarság gazdasági-társadalmi és lelki egységéért is minden tőlünk telhetőt meg kell hogy tegyünk, így nagy örömmel értesültünk, hogy napjainkban megtartotta első kihelyezett ülését Kárpátalján a Karitatív Tanács. Fontos ez azért, mert a kárpátaljai magyarság az anyaország hathatós támogatásának is köszönhetően tudta átvészelné eddig azt a háborút, amely emberéleteket és rendkívüli nélkülözést követel ebben az egyébként sem túl gazdag régióban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amellett, hogy Ukrajnában párját ritkítja az a támogatás, amelyet az Európai Unió keleti partnerség programja keretében a Külügyminisztérium nyújt a magyar oktatás és művelődés területén, a kormány idén jelentős mértékben megnöveli a kárpátaljai történelmi egyházaknak nyújtott, a helyi magyarság megmaradását, hitéletét és közösségként való megerősítését szolgáló támogatások összegét. Kárpátalján különösen fontos az egyházi karitatív és civil szervezetek munkája, hiszen így a segítség közvetlenül is eljut a nélkülözhető családokhoz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Látva és tapasztalva azt a hatalmas munkát, amelyet a történelmi egyházak Kárpátalján kifejtene, tisztelettel kérdezem állam-

titkár urat, hogy milyen konkrét intézkedésekre számíthatunk, és mekkora anyagi támogatást kapnak a nehéz sorsú kárpátaljai családok. Milyen esetleges további tervei vannak a kormánynak, esetleg hogyan tudnánk közösen összefogva további segítséget nyújtani számukra? Tisztelettel várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahol lehet, iskolákban, családban, egyházainkban, nyári táborozásnál vagy családszervezeteken, karitatív szervezeteken keresztül Magyarország minden úton-módon segíteni kívánja a kárpátaljai magyarokat és a Kárpáton túli ukránokat is, amennyiben nélkülözésnek vannak kitéve.

(14.10)

Ezt az elmúlt időszakban, a konfliktus kirobbanása óta Magyarország fokozottan tette, tettük ezt azért is, mert kétszeres felelősségünk van: az ottani magyarokért és valamelyest az ottani ukránokért is, hiszen Nyugat-Európa figyelme pontosan a bevándorlásra irányul, nem foglalkozik azzal, hogy mekkora humanitárius veszélyhelyzet van az Európai Unió közvetlen határánál, Ukrajnában, Kárpátalján, éppen ezért kevesebb az a figyelem, ami ebbe az irányba megy, ezért kell Magyarországnak fokozottan részt vállalni ebből.

Nagyon nehéz helyzetben vannak azok a családok, akik adott esetben - szerencsére ők kevesen vannak - a harcokban elvesztették a családfenntartót, családfőt, de már többen vannak, akiknél tartósan távol van az a családfő, aki a családról gondoskodni tudna. Éppen ezért a Karitatív Tanácson keresztül Magyarország elsősorban nekik - félezer családról van szó - igyekezett támogatásokat nyújtani. Ezenkívül ukrán gyermekek magyarországi üdültetéséhez is 2015-ben hozzájárultunk, valamint júniusban 8 kamionnyi, mintegy 100 millió forint értékű, Kárpátokon túlra és Kárpátokon innenre való segélyszállítmányt indítottunk el, így próbáltuk a szolidaritásunknak konkrét jelét is adni. Ez nyilvánvalóan az értékét tekintve is egy igen jelentős érték.

Kárpátalján nagyon sok partnerrel építettünk ki kapcsolatot, akik a legkisebb településre is eljutnak, ezek elsősorban az egyházak, igyekeztünk nekik is az épített örökség megőrzéséhez, a közösségi célú támogatásokhoz 2011 és 2015 között összességében 462 millió forintnyi támogatást nyújtani.

Duplájára emeltük az egyházi kiegészítő támogatást is, mármint az egyházi személyek béréhez, jövedelemplétkához nyújtott támogatást, ez 84 millió forintot jelentett. *(Az elnök a csengő megko-*

cogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) 2015 tavaszától pedig 85 millió forintnyi, egy éven keresztül szállított, élelmiszerből, higiéniai, tisztítószerekből és ruhaneműkből álló csomagot juttattunk el. Innen folytatom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra Szászfalvi László képviselő úré a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát, és külön köszönöm, hogy a kormány ilyen jelentős mértékű segítséget nyújt a kárpátaljai magyarság számára éppen akkor, amikor a legnagyobb nehézségekkel kell küzdenünk, az illegális migránsáradat időszakában is. Számunkra kiemelten fontos, hogy a kárpátaljai magyar közösség, illetve minden, határon túli magyar nemzeti közösség a lehető legszélesebb jogokkal, egyéni és kollektív jogokkal, illetve szociális jólétben élhessen - ebben nyilvánvalóan megkerülhetetlen az anyaországnak a felelőssége, az új Alaptörvényünk szellemiségében kiemelten, és ezen túlmenően pedig természetesen jelentős lehetőség az önkormányzati testvértelepülési kapcsolatoknak a kibővítése, erősítése, az egyházi kapcsolatok erősítése, illetve a civil szervezeteknek az együttműködése a Kárpátalján élő és működő, tevékenykedő civil szervezetekkel.

Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát, és kérem, továbbra is figyeljék az eseményeket a kárpátaljai magyarság érdekében. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra az államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ott folytatnám tehát, ahol abbahagytam: ezekből a támogatásokból, főleg a 85 milliós tételből arra is törekszünk, hogy azoknak a tanároknak nyújtsunk jövedelemplétkot, akik Kárpátalján magyar nyelven oktatnak, tanítanak, azoknak a diákoknak álljuk az étkezését, akik iskolába járnak, és biztosított legyen a napi többszöri egészséges étkezésnek a megszerzése a diákok, fiatalok számára, ha magyar iskolába járnak. Bízunk benne, hogy így mind a diákoknak, mind a tanároknak, mind az ott lévő közösségformáló lelkeseknek, papoknak is sikerült segítséget nyújtsunk.

A nyár elején ezen túlmenően több kamionból álló humanitárius szállítmány indult el szintén a Karitatív Tanács immáron hat tagszervezetének a részvételével; a Máltai Szeretetszolgálat, a Katolikus Karitás, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet, a Vöröskereszt, a Református Szeretetszolgálat és a Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány voltak azok, amelyek a legnagyobb segítséget nyújtották a magán- és állami adományok eljuttatásában. Folytatni fogjuk ezt a tanárok támogatásával, nyári üdültetés-

sel, kapcsolatok elmélyítésével; a kormányzat erre jelentős összegeket szán.

Azt hiszem, kevés olyan európai ország van, amely ekkora humanitárius segítséget nyújtana Ukrajnának, mint amekkorát Magyarország nyújt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az egészségügy nem lehet szerencsejáték?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem, hogy elfogadja-e a képviselő úr a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Alig néhány héttel ezelőtt a miniszterelnök éwertékelőjében úgy fogalmazott, hogy a kormány rendbe tette az egészségügyet. Nehéz eldönteni, hogy mi az aggasztóbb: ha a kormányfő valóban így gondolja, vagy az, ha szándékosan ennyire elferdíti a tényeket. A tények ugyanis egészen mást mutatnak.

A kórházakban se rendes fertőtlenítés, se gyógyszer, se elég orvos nincs, és főképp nincs elég nővér, mentő és asszisztens sincs. Az ígéreteket persze már mindannyian jól ismerjük, de a valóságban sajnos továbbra sem történik semmi, ahogy az elmúlt öt év alatt sem igazán történt ezen a területen. Az új szuperkórházról is inkább csak beszélnek, és milliárdokat költenek az előkészítésére, de ennél tovább nem jutottak, miközben számos kórházban még most is olyan érzése lehet az embernek, mintha néhány évtizedet visszament volna az időben, ahova ugyanis nem jutott uniós forrás, ott a kormány nem költött semmit a fejlesztésekre.

Erre a helyzetre nem egy szuperkórház a megoldás, hanem az lenne, ha az összes kórházban felszámolnák az áldatlan állapotokat, és garantálttá válna, hogy el tudják látni a betegeket, ha már egyszer oda-irányították őket, jelenleg ugyanis ez sincs biztosítva. Ugyanúgy nincs biztosítva, hogy ha egy mentő már kikerkezik a beteghez, akkor az a beteg még időben ellátást kapjon. Budapesten az esetek közel felében a mentőknek vesztegelniük kell, mire a kórházak át tudják tőlük venni a beteget, és ez már nemcsak a munkaerőhiányról, az alulfinanszírozottságról szól, hanem a szervezésben is komoly hibák vannak.

Ezért tudni szeretném, hogyan kívánnak tenni azért, hogy csökkenjen a vesztegléssel töltött idő, ami évente csak Budapesten 1 696 210 perc. Mit fognak tenni, hogy ne kelljen fél napokat váróban tölteni egy műtét után, mire hazaviszik a beteget? Mit fognak tenni a betegszállítók, hogy minden beteget be tudjanak vinni a kórházba *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ne csak azokat, akikre éppen jutott idejük? Mit tesznek

azért, hogy ha utcán lesz rosszul valaki, az bejusson a kórházba? Várom a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt öt évben nem volt olyan év, amikor az E-alapnak, az Egészségbiztosítási Alapnak az összege ne emelkedett volna nagyobb arányban, mint amekkorára az infláció, a pénzromlás értéke volt. Ezért mondhatjuk el, hogy most már - a korábbi, körülbelül 1500 alatti helyett - 1900 milliárd forint fölötti az, amivel az Egészségbiztosítási Alap gazdálkodhat.

A legnagyobb nyertese az elmúlt időszaknak az alapellátás volt, a házi orvosok voltak, azzal a többször tízmilliárd forintos támogatásemelkedéssel, amivel a költségvetés növelte a rendelkezésükre bocsátott összegeket.

Összességében 40 százalékkal nőtt az alapellátásra fordítható összeg, és kiegészítette ezeket a kártyapénzeket, ami havi legalább 130 ezer forint pluszt jelentett, és idén még egyszer ennyit a házi orvosok számára az, hogy a házi orvosoknak a letelepedéséhez, a praxisvásárlásához szintén komoly, többmillió, vissza nem térítendő támogatásokat adott az állam.

Őn is utalt arra, hogy 500 milliárdos kórházi és egészségügyi fejlesztés zajlott le az elmúlt öt évben, elsősorban uniós forrásból; ez több mint 100 milliárd forintnyi korszerű berendezést, eszközt jelentett a kórházakban, 300 milliárd forint fölötti kórházépület-fejlesztést. És sok esetben, tisztelt képviselő úr, olyan műszereket cseréltek le ebből a több mint 100 milliárd forintból, amelyeket 40 éve állítottak szolgálatba a kórházban, és azóta ezeknek a korszerűsítésére nem került sor, pedig azért legalább emberöltőnként egy ilyesfajta fejlesztésre sor kellett volna hogy kerüljön, de nyilván ennél sokkal sűrűbben is.

Nem két-három évnnyi problémát kellett tehát megoldani, hanem több évtizednyi problémát kellett elkezdni kezelni, és a vidéki kórházaknak azok a részei, amelyek a fejlesztésből részesülhettek, ma már bőven európai színvonalúak, viszont a hozzáférés, az egészségbiztosítási szolgáltatásokhoz jutás, az egészségügyi közszolgálati szolgáltatásokhoz való jutás sokkal egyszerűbb ma Magyarországon, mint Angliában, Amerikában vagy sok más fejlett nyugati országban. Ezt egészítette ki az a 27 százalékos béremelés, amelyet természetesen folytatni szeretnénk, de mind az ápolókat, mind az orvosokat érintette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ikotity István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

(14.20)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor ezekről kérdezem önt, az egészségügyi állapotokról, mindig egy hosszas dicső seregszemlélet ad elő, hogy mi mindent tettek. Az a helyzet, államtitkár úr, hogy ez a seregszemle olyan, mint amikor egy vesztes háborúból hazatér egy hadvezér, és ezt a seregszemlélet lefolytatja, vagy elmondja, hogy mekkora sereggel indult hadba. Államtitkár úr, ez nagyon kevés. Azt bizonyítják a tapasztalatok, hogy ha megnézi akár az ÁNTSZ-jelentést, akár elmegy egy kórházba, hogy hány százalékban penészesek a falak, hogy hány ápoló jut egy betegre vagy hány orvos, tehát ha megnézzük ezeket a számokat európai összehasonlításban, vagy megnézzük azt, hogy sereghajtók vagyunk az ápolók bérezését tekintve, vagy bármily más ehhez hasonló adatot, mindannyiszor odajutunk, hogy az, amit önök csepegtetnek aprópénzeket ahhoz képest, amire szükség lenne, az kevés. Önöknek valami sokkal határozottabb lépést kellene tenni, egy tűzoltást, hogy rendbe tegyék az országot. Az egészségpolitikáért felelős helyettes államtitkár is elismerte, hogy itt bizony nagyon komoly hiányok lesznek az ellátásban, ha nem tesznek lépéseket.

Kérem, a kérdésemre pedig válaszoljon, hogy mit tesznek a veszteglési idő csökkentése érdekében a mentők esetében. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor képviselő úr... Jaj, bocsnat, még egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nem hagyhatjuk válasz nélkül képviselő úrnak azt a kérdését, amit az utolsó egy percben tett fel. Én nem azt mondanám hasonlatként, tisztelt képviselő úr, amit ön mondott a vesztes háború kapcsán. Én azt mondom, hogy egy vesztes háborúban korábban sok terület veszett el, amelyeket az elmúlt években újra és újra igyekszünk visszaszerezni, visszatenni azt a pénzt az egészségügybe, amit a szocialisták onnan kivettek, akár béremelésekkel, akár fejlesztésekkel. Egy, két vagy három év alatt nyilván nem lehet mindent megtenni.

De ön a mentést mondta: abból a programból, amit a mentőszolgálatnál indítottunk, 22 új mentőállomást építettünk, hatvanat pedig dinamizáltunk, felújítottunk. Ön is nagyon jól tudja, hogy a szocialisták kormányzásuk utolsó évében egyszerűen abba hagyták a mentőautók beszerzését, ezt is több száz nagyságrendben nekünk kellett pótolni, nemcsak azt az öt évet, amíg mi voltunk kormányon, hanem az azt megelőző két-három évet is, amíg a szocialisták nem vásároltak ilyeneket. Ezzel a többletforrással, a több állomással, a több mentőautóval és a jobb felszereléssel igyekszünk azért tenni, hogy hamarabb és jobban felszerelten érkezzenek ki a mentőautók.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mégis kinek az érdekeit képviseli a baloldali ellenzék?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Nem kell megkérdeznem képviselő urat, mert máris jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét, így Font Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt heti EU-csúcson minden tagállam számára egyértelművé vált, hogy csak a Törökországgal való együttműködés esetén van esély a menekültválság megoldására. Úgy tűnik, elérhetővé válik az illegális bevándorlás megfékezése és a schengeni szabályok betartása. Azokat a józan javaslatokat, amelyeket a magyar kormány már hónapok óta hangsúlyoz, úgy látszik, végre mindenki megértette.

Vagyis majdnem mindenki. A Törökországgal történő megállapodás következményeit ma még nem látjuk pontosan, de a magyar kormány szilárdan kitart amellett, hogy Magyarország állampolgárainak beleegyezése nélkül hazánk területére nem történhet betelepítés. Nem úgy az ellenzék. Mind országos, mind pedig helyi szinten folyamatos támadások érik a magyar emberek érdekeinek védelmében tett kormányzati intézkedéseket.

Választókerületemben, Kalocsán mintegy 3500-an tiltakoztak aláírásukkal a kötelező betelepítési kvóta ellen. Ennek hatására az egyik helyi fideszes önkormányzati képviselő olyan határozati javaslatot terjesztett a képviselő-testület elé, amellyel a város kijelenti, hogy nem támogatják a kötelező betelepítési kvótát és annak minden negatív következményét, ami a várost érintheti.

Hogy mi volt a baloldali önkormányzati képviselő reakciója erre a józan és a lakosság kérését figyelembe vevő ajánlatra? Elutasítják, hogy a képviselő-testület pártpolitikai célú határozatokat hozzon. Szerencsére a független polgármester és a független képviselők többségével a határozati javaslat mégiscsak megszületett, de úgy látszik, a baloldalon nem értik, hogy a kormány valós veszélyek elleni valós lépéseket tesz, és ebben mindenki támogatására szüksége van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem ezért, milyen lépéseket tesz a kormány a magyar emberek biztonságának megőrzése érdekében. Milyen intézkedések szükségesek ahhoz, hogy az újraerősödő migránsáradatot megfékezzük? Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Itt is szeretném megerősíteni, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságban van, megvédjük a magyar embereket, megvédjük Magyarországot. Az elmúlt év szeptemberében elfogadott törvények eredményeképpen a fizikai, a jogi határárnak és az élőrös védelemnek köszönhetően elértük azt, hogy meg tudtuk védeni az országot. De az elmúlt év végén is elmondtuk, hogy a veszély nem múlt el, hiszen az Európai Unió akkor még nem talált megoldást erre a történelmi léptékű illegális migrációra, erre a népvándorlásra.

Ha az elmúlt hónapok adatait nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy a rendőrség ebben az évben 4772 főt fogott el illegális határátlépés miatt, ebből 4700 főt a szerb határszakaszon. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz összesen 5254 menedékkérelm érkezett. Minden jel arra utal, hogy ha nem tudunk gyorsan, közösen összefogva megfelelő válaszlepedéseket adni az illegális migrációs nyomásra, akkor a tavalyihoz hasonló vagy azt megközelítő veszély áll fenn.

Szeretném megnyugtatni tisztelt képviselő urat, hogy megtesszük azokat a szükséges lépéseket, amelyek a határzár megerősítéséhez szükségesek. Az adatokból is látszik, hogy a magyar-szerb határ érintett leginkább az illegális migrációval, újra felfedezték ezt az útvonalat. Mivel Bulgária és Macedónia lezárta a határait, az ott feltorlódo és ott rekedt tömeg vélhetően ismét megkeresi a régi utakat.

A kormány elszánt a tekintetben, a szükséges döntéseket meg is hozta, s a szükséges forrásokat is biztosítja annak érdekében, hogy a déli határt, a magyar-szerb határt fizikailag megerősítjük, a határvadász századok létszámát megerősítjük, és a honvédség is olyan tevékenységet végez a rendőrséggel együttműködve, amely nagyobb biztonságot tud garantálni a déli, magyar-szerb határszakaszon. Folytatom majd a következő egy percben. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Font Sándor képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nekem úgy tűnik, Magyarországnak óriási szerencséje, hogy a választók 2010-ben és 2014-ben úgy döntöttek, hogy a Fidesz-KDNP-kormányt bízzák meg az ország vezetésével. Ma már egyértelműen látjuk, hogy ha ez nem így történt volna, akkor a baloldali ellenzék netán kormányon gyakorlatilag migránsok gyűjtőtáborává alakította volna az egész országot, annak minden következményével együtt, amit Nyugat-Európában látunk: terrorista gyilkolások, lányokat, asszonyokat veszélyeztető szexuális molesztálások, és még sorolhatnám. Ezért aztán tényleg az az igazi kérdés, hogy mégis kinek az érdekét képviseli a baloldal ezzel a magatartásával, mennyiben gyengítik a kormányt a

hazai és a nemzetközi tárgyalásokon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválasz illeti meg Kontrát Károly államtitkár urat is.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezúton is szeretném megköszönni azoknak az állampolgároknak az aláírását, akik az ön választókerületében a kötelező betelepítési kvóta ellen fellépnek, és azoknak az önkormányzatoknak is szeretném megköszönni - az országban több mint kilencszáz ilyen önkormányzat van -, amelyek határozatot hoztak a kötelező betelepítési kvóta ellen. Úgy gondolom, hogy ez a nemzeti összefogás erősíti Magyarország pozícióit.

A kormány álláspontja kezdettől fogva világos: elutasítjuk a kötelező betelepítési kvótát, az Európai Bíróságon meg is támadtuk, és népszavazást kezdeményeztünk a kötelező betelepítési kvóta ellen. Úgy gondolom, hogy a határok megerősítése, a világos beszéd, a kötelező betelepítési kvóta elutasítása mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország, a magyar emberek és a Magyarországra látogató turisták ebben az országban, ebben a hazában biztonságban éljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának a végére értünk, s egyben a mai napirendi pontjaink tárgyalásának is a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.30)

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarországnak, ha szerencséje volt, akkor igazán az volt a szerencséje, hogy 2004-ben közös bölcsességgel úgy döntött, hogy az Európai Unió tagállamaként szeretne létezni és dolgozni. Ennek a döntésnek egyik fontos következménye az, hogy lehetősége van olyan források igénybevételére, amelyek módot és lehetőséget adnak a fejlődésre, a fejlesztésre.

Éppen ezért különösen nagy a jelentősége annak, hogy ezt milyen módon használjuk fel. Közös értékek is keletkeznek így, ilyen újságot szívesen kiad a kormány, amelyben az első három oldalon Lázár János urat látjuk, előbb távolról, majd közelebbről, majd még közelebbről. *(Felmutatja.)* Ezeknek a közös értékeknek a megszerzését, elérését azonban láthatóan

különböző módon értékeljük vagy különböző módon gondolja a kormány és akár gondolom én. Egy konkrét projekten szeretném bemutatni, hogy mi az, ami önök csinálnak. Ennek országos jelentősége van, ezért indokolt erről itt és most szólni.

Ennek a projektnek több mint 300 ezer érintettje van, 66 település érintett abban, hogy Békés megyében egészséges ivóvízhez lehessen jutni. Ez a projekt kezdetben 13 milliárd forint volt, majd hirtelen, miután az első pályázati kiírás eredménytelenné vált, 33 milliárd forintra emelkedett fel, és így már Mészáros Lőrinc is helyet és lehetőséget kapott abban a konzorciumban, amely elnyerhette ennek a projektnek a kivitelezését. Ennek a projektnek a kivitelezésében nemcsak Mészáros Lőrinc, hanem a Fidesz képviselői is jelen vannak, és a kivitelezés folyamatát 2015. szeptember 30-ára ígérték, hogy befejezik. Öt évvel késtek már akkor is, amikor ezt elkezdték, de szeptember 30-ára a múlt évben sem sikerült befejezni.

Tisztelt Ház! A kezemben van az a szerződés, ami azt bizonyítja, hogy a szeptember 30-ai határidő után napi 5 millió forint kötbért köteles fizetni a vállalkozó akkor, ha ezt a munkát nem végzi el. A munka láthatóan ma is zajlik, és az igazi kérdés az, hogy ezt a forrást december 31-éig hogyan hívhatták le és hogyan fizethették ki számukra. Lázár János mindvégig büszke volt arra, hogy a 100 százalékos kifizetés megtörtént december 31-éig. Ha és amennyiben ez a projekt is benne volt, akkor le kellett igazolni képviselőknek, polgármestereknek, akik ma közfelháborodás tárgyai egyébként, hogy hogyan adhatták a nevüket fél munkához, hogyan igazolhatták azt le, hogy ezt a munkát elvégezték, miközben ma sárban, gödrökben botorkálnak az utcákon Békéscsabától Szarvason át számos, mint említettem, 66 településen.

Ez a kivitelezési munka láthatóan dugába dőlt. Még akkor is így van, ha egyébként menet közben a hatóság, mondjuk úgy, sietett Mészáros Lőrinc segítségére azzal, hogy a törvényben előírt 6 hónapos próbaidőt lecsökkentette 1 hónapra, majd ezt az 1 hónapot sem tudták biztosítani. A próbaidő 3 napja alótt számtalan probléma derült ki. Az igazi kérdés természetesen az, hogy 33 milliárd forint elköltése után lehetősége lesz-e a Békés megyei polgároknak, 300 ezer embernek, hogy egészséges ivóvízhez jussanak hozzá - arzénmentesítésről van szó -, vagy továbbra is kockázatban vannak, és továbbra sem felel meg az Európai Unió és a magyar szabályok előírásainak mindaz, ami történt.

Természetesen a normális dolog az lenne, ha a magyar hatóságok, vagy ha máshogy nem megy, mivel itt a hatóságok láthatóan közreműködnek a törvénysértésben, akkor a legfőbb ügyész az, aki ebben az ügyben közbelép. A legfőbb ügyész azonban hallgat. De most már nemcsak a sajtóból, hanem a parlament jegyzőkönyvéből is értesülhet, és ennek megfelelően elvárom tőle, hogy a vizsgálatokat itthon folytassák le, és azt vizsgálják ki, hogy mindezt a pénzt, ezt a hatalmas forrást Magyarország legna-

gyobb projektjében mire, hogyan költötték el, hogyan használták fel, és eredményesen történhetett-e mindez. Mert láthatóan mindaz, ami munkát elvégeztek, nem fejeződött be. Éppen ezért szólni kell sok-sok ember érdekében. Köszönöm szépen meg-tisztelő figyelmüket, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Tisztelgés az olaszfalui áldozatok előtt” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1945. március 23-án, tehát két nap híján 71 éve olyan háborús gaztett történt a Veszprém megyei Olaszfaluban, ami ma is fáj az ott élőknek. A bevonuló orosz katonák minden indok nélkül meggyilkoltak 32 helyi fiatal férfit. Valamennyien civilek voltak és ártatlanok. Idős Magyar István három fiát vesztette el ekkor. A legidősebb már házas volt, felesége gyermeket várt. Volt olyan áldozat is, aki a kezében kisgyermeket tartott.

Amikor kivették a menedéket adó pincéből, a kicsit elvették tőle, és azonnal lőttek. Mások egy barlang hasadékaiban bújtak el, de megtalálták őket, kegyelmet ők sem kaptak. Bár kegyelem nem is járt nekik. Kegyelmet ugyanis a bűnös kaphat, de ők büntelenek voltak. Az orosz katonai vezetés azóta sem adott magyarázatot, csak annyi hangzott el a parancsnokuk szájából: háborúban minden megtörténhet, tévedés is. Nos, ami az oroszoknak nem több egy tévedésnél, az a túlélőknek be nem hegedő seb. Ami az orosz tisztnek egy odavetett félmondat, nekünk félbeszakított élettörténet, 32 félbeszakított élettörténet.

A település máig nem heverte ki teljesen a traumát. Van olyan asszony, aki az eltelt 71 év során egyetlenegyszer sem tudott belépni abba a majorba, ahol a legnagyobb öldöklés folyt. Az eseményekről dokumentumfilm is készült „Olaszfalui áldozatai” címmel. Ajánlom figyelmébe minden olyan politikus-társamnak, akinek kenyere a háborús retorika, az uszítás, és aki olyan ostoba, hogy nem tudja, aki szelet vet, vihart arat.

Ajánlom azoknak is Olaszfalui újkori történetének e szomorú lapjait, akik manapság oktalan reménykedéssel tekintenek Putyinra. Oroszország ma olyan a demokrácia térképén, mint a szkinhedek a Nemzeti Választási Irodában. Csak az erőt ismerik, szelet vetnek, s mi maradunk majd a viharban. Mert lássuk a tényeket! Lássuk, ki Orbán Viktor legnagyobb példaképe! A Putyin vezette Oroszország fegyverrel avatkozott be a 2008-as grúz-dél-oszét, illetve grúz-abház konfliktusba, majd fegyveres inváziót indított Ukrajna ellen, ahol ma sincs béke. Ukrajna szomszédos ország. Az orosz agresszió miatt a magyar kisebbség tagjait is besorozzák. Putyin emberei a honfitársainkra lónek.

Az olaszfalui 32 emléke előtt tisztelgve kérem a józan magyarokat, mondjanak jól érthető nemet a

keleti veszedelemre. Lássuk be, a történelem során soha semmilyen jót nem kaptunk az oroszoktól. Csak azért, mert a miniszterelnökünknek egy diktátori példakép barátságára van szüksége, ne paktáljunk le az oroszokkal! Csak azért, mert a mostani hatalom számára nincs zsirosabb korrupciós lehetőség az oroszok pénzelté paksi atomberuházásnál, ne akarjunk orosz gyarmat lenni! Nekünk Nyugatra kell tekintelnünk. A Nyugathoz kell tartoznunk. Ezt diktálja a józan ész, ezt példázza történelmünk, ezt üzenik az olaszfalui áldozatok is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „40 éve NB I-es a Körmen-d” címmel Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Körmen-d, a Batthyá-nyak városa, jelentős történelme és aktív közösségi élete, polgárainak összetartása mellett még egy do-logról híres szerte a Kárpát-medencében: háromszo-ros magyar bajnok és immár hétszeres Magyar Ku-pa-győztes kosárlabdacsapatáról.

40 évvel ezelőtt, 1976. március 15-én játszotta első hazai élvonalbeli mérkőzését a körmen-di csapat. Ennek apropóján a szombati, Falco elleni hazai mér-kőzés előtt kisebb ünnepségre került sor, amely Szombathelyi Tamás molnaszecsődi polgármester, MTE-szurkoló vezetésével a Nélküled című, Ismerős arcok-szám eléneklésével kezdődött. A mérkőzést 100-64-re a Körmen-d nyerte az egyszeres bajnok megyei rivális ellen.

Nézzük az első Körmen-den játszott NB I-es mérkőzés előzményeit! A piros-feketék 1975 novem-berében már három fordulóval az NB II-es bajnok-ság vége előtt feljutónak tudhatták magukat, miután Székesfehérváron legyőzték a Péti MTE csapatát 86-78-ra. Ekkor azonban nem volt Körmen-den olyan sportcsarnok, amelyben NB I-es találkozót rendez-hettek volna.

(14.40)

A legendás Palazzo del Gango, a mai színházte-rem erre már nem volt alkalmas. A megoldást a mai Somogyi Béla, az akkori körzeti általános iskola tor-naterme jelenthette, amelyet a kosarasok igényeinek megfelelően, az iskolai szükségletekhez képest na-gyobbnak építettek meg. Azonban nem készült el a tervezett időpontra, így az 1976 elején elstartolt baj-nokság első hét fordulójában - a pályaválasztói jog felcserélésével - idegenben játszottak a piros-feketék. A csarnok sokáig akadozó építésének a csapat első NB I-es sikere adott végső lökést. 1976. február 16-án, Székesfehérváron az Építők ellen hosszabbítás-ban, egy ponttal győzött az MTE.

Egy győzelem és hat vereség volt a 11. helyen ta-nyázó újonc mérlege, amikor érkezett 1976. márci-us 15-e, az első hazai NB I-es mérkőzés, amelyen a

válogatottakkal felálló, bivalyerős MAFC volt a ven-dég. Bár igyekeztek dr. Kristóf László tanítványai, végül a rutinosabb csapat nyert. A végeredmény: Körmen-di Dózsa FMTE-MAFC 67-75.

Az első hazai NB I-es meccsen pályára lépett já-tékosok névsora ábécésorrendben: Farkas József, Fodor Péter, Fodor Sándor, Lendvay György, Né-meth István, Patonay Imre, Szűcs József, Trummer László, Vajda József, Vavra Sándor. A csapat edzője dr. Kristóf László volt. A szakosztályt Avar Szilvesz-ter, majd dr. Faragó Gábor vezette. A klub keretein belül a csapat mellett dolgozott Györkös Imre, Kocsis István és Tahin Gyula.

Az élvonalba jutásban nagy szerepe volt, katonai szolgálata miatt azonban az első idényben nem lehe-tett a csapat tagja Szlávik Csaba. Az NB I-ben már nem szerepelt Szekeres Jenő és Mogyorósy Jenő, de az NB II-es sikereknek mindketten aktív részesei voltak. Saját emlékei szerint Rózsás Gábor a keret-nek már 1976-ban tagja volt, de az első hazai NB I-es mérkőzésen ő még nem lépett pályára, csak később, mint ahogy az első NB I-es szezon közben érkező Szendrey Sándor is.

A felsoroltakat - három kivétellel - a vasi rang-adó előtt Bebes István, a csapat egykori játékosa, a város polgármestere, valamint a klub játékosikonja, jelenlegi ügyvezető-tulajdonosa, Zsebe Ferenc kö-szöntötte. Az ünnepségen Németh István, Rózsás Gábor és Szekeres Jenő nem tudott részt venni.

Térjünk vissza 1976-ba! Az első hazai NB I-es győzelemre még közel két hetet kellett várni. A 11. fordulóban, március 28-án a piros-feketék a Pécsi VSK-t győzték le 98-83-ra. Szűcs József 30 pontot dobott ezen a meccsen, ami hozzájárult ahhoz, hogy a körmen-di kosárlabdázás történetében elsőként őt hívták meg a magyar válogatottba. Az is nagy siker-nek számított, hogy a gárda a 14 csapatos bajnokság-ban végül a 8. helyen zárta az első élvonalbeli évadát.

Mindez már négy évtizede történt. Azóta a kör-men-di csapat - a jelenlegi élvonal tagjai közül egye-dülálló módon - folyamatosan tagja az első osztály-nak. 1987. április 12-e a magyar kosárlabdázásban sporttörténeti eseményt hozott. A Körmen-di Dózsa MTA Patonay Imre vezetésével első ízben lett vidéki csapatként magyar bajnok. Az aranyérmét 3200 néző előtt ünnepelték.

A körmen-di piros-feketék évről évre ott vannak a legjobbak között. Hét alkalommal, legutóbb éppen néhány hete a Magyar Kupát is elnyerték, 1996-ban és 2003-ban pedig ismét bajnoki címet szereztek. Az MTE 6 ezüstéremmel és 6 bronzéremmel is büszkél-kedhet, valamint azzal, hogy mint már említettem, 1975-ös feljutása óta folyamatosan az első osztályú bajnokság tagja. A csapat a nemzetközi küzdőterre kilépve több emlékezetes mérkőzéssel ajándékozta meg lelkes szurkolóit, ezzel is hozzájárulva a magyar kosárlabda hírnevének öregbítéséhez.

Mint a csapat elkötelezett szurkolója, bízom benne, hogy sok szép élményben lehet részünk a következő években is, melyek méltóak a magyar ko-sárlabda fellegvára, Körmen-d múltjához. Hajrá,

Körmend! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! „Hallasd a hangod! Hangozzon el a te véleményed is az Országgyűlésben!” címmel indít kampányt a Jobbik Ifjúsági Tagozata” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik frakcióigazgatója. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Hallasd a hangod! Hangozzon el a te véleményed is az Országgyűlésben!” címmel indított a Jobbik Ifjúsági Tagozata egy kampányt a fiatalok felé. Célunk az, hogy az oktatással kapcsolatos problémák megoldásába a köznevelésben részt vevő közel 1,3 millió fiatal véleményét is becsatornázzuk, mert úgy érezzük, hogy ez a korosztály, ez a generáció az, akinek a hangja a legkevésbé jut el ide, az ő szavait nem hallja meg legtöbb esetben a kormány vagy épp a döntéshozók, és mi ebben szeretnénk segítségükre lenni.

Ismeretes, a Jobbik 2016-ban valódi nemzeti konzultációt hirdetett három témakörben: az oktatás, az egészségügy és a korrupció területén. Ez az a három terület, ahol úgy érezzük, hogy nem várhatunk a 2018-as kormányváltásig, hanem szükséges, hogy már most megtegyünk olyan lépéseket, amelyek akár a kormányt is olyan döntések meghozatalára tudják kényszeríteni, amely döntések javítanak ennek a három területnek a problémáin. A mi, a Jobbik Ifjúsági Tagozata által indított konzultációnk értelemszerűen az oktatás területén szeretné a fiatalok véleményét becsatornázni.

Amellett, hogy a fiatalokkal konzultálunk, értelemszerűen, ahogy a valódi nemzeti konzultációban is szakmai szervezetekkel, civil szervezetekkel, szakértőkkel egyeztetünk, így ezen kampányon belül mi a diákokat képviselő szervezetekkel fogunk konzultációt folytatni.

A kampány keretein belül lehetőséget szeretnénk adni a fiataloknak arra, hogy az oktatás vagy egyébként más, őket érintő problémák kapcsán is elmondhassák véleményüket, és mi, a Jobbik országgyűlési képviselői vállaljuk azt, hogy e problémák, ötletek, vélemények közül minél többet egy-egy parlamenti felszólalásban el fogunk itt mondani annak reményében, hogy az önök részéről ezek meghallgatásra találnak. Úgy gondoljuk, ez fontos abból a szempontból is, hogy a diákok által új szempontok merülhetnek fel a köznevelési rendszer átalakításával kapcsolatban.

Nemcsak az a célunk, hogy a hozzánk eljutott véleményeket továbbítsuk a kormány felé, hanem szeretnénk a beérkezett válaszokat összesíteni, és azt is vállaljuk a fiatalok között legnépszerűbb pártként, hogy e problémák kapcsán folyamatos nyomás alatt fogjuk tartani a kormányt, és szeretnénk elérni, hogy e problémák kapcsán is megtörténjenek a szükséges lépések. Az is célunk, az sem eltitkolt célunk, hogy a

Jobbik programját, oktatással kapcsolatos elképzeléseit minél több fiatallal megismertessük.

Azért tartjuk fontosnak ezt a kampányt, mert úgy gondoljuk, hogy a fiatalság az, amely a legnagyobb kárvallottja az elmúlt 25 év Fidesz és MSZP által okozott, a jelenleg is látható, az oktatásban zajló problémáknak, annak a káosznak, aminek nap mint nap szemtanúi lehetünk, amely kapcsán tüntetések, különböző megmozdulások zajlanak, és láthatjuk számtalan konkrét eseten keresztül, hogy milyen nagy problémák is vannak ezen a területen.

Nem akarok ebbe most mélyen belemenni, de a felsorolás szintjén néhányat említenék. A diákok túlterheltek, túl sok az óraszám, túl sok a tananyag, fontos lenne az, hogy a tanárok a saját problémáikkal való foglalkozás helyett inkább a diákok nevelésével tudjanak foglalkozni, de hát sajnálatos módon ők is túlterheltek, ők is rengeteg adminisztratív, bürokratikus teherrel vannak ellátva, ezért ez is a tanítás rovására megy.

Lehetne említeni problémaként a kísérleti tankönyveket. Több száz hibától hemzsező könyvekből tanítják a mai fiatalokat. Sokszor nem megfelelőek a körülmények, a lehetőségek akár a tanításhoz, akár a mindennapos testnevelésórák megtartásához, de mondhatnám azt is, hogy a változó érettségi vagy épp a felvétellel kapcsolatos szabályozások ellehetetlenítik azt, hogy a fiatalok tudjanak tervezni, és még hosszán lehetne sorolni azokat a problémákat, amiket a köznevelési rendszer fiataljai nap mint nap átélnek, ezért is fontos, hogy őket is bevonjuk a megoldási javaslatok kidolgozásába, ezért is indítottuk ezt a kampányt, hogy meg tudjuk hallgatni az ő szavaikat is.

A kampány keretein belül egyrészt interneten szeretnénk lefolytatni ezt a konzultációt, létrehoztunk egy külön honlapot, a www.jobbikit.hu/hallasd-ahangod honlapon keresztül is várjuk az észrevételeket, de emellett a Jobbik Ifjúsági Tagozatának tagjai, aktivistái az ország több száz településén százezernél is több szórólap keretében, segítségével fogják (*Felmutat egy szórólapot.*) eljuttatni a fiatalokhoz a mi véleményünket, és lehetőséget adni, hogy ezeken a kis szórólapokon keresztül is eljuttassák az Országgyűlésbe az ő véleményüket.

Biztatok tehát minden fiatalot, hogy vegyen részt ebben a kampányban, mondja el véleményét, mi pedig vállaljuk azt, hogy ezeket tolmácsolni fogjuk itt az Országgyűlésben, és megpróbáljuk eljuttatni a döntéshozókhöz az ő véleményüket is. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Lélegzetvételnél előny, küzdelem a tbc ellen” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Egészségügyi Világszervezet,

azaz a WHO 1982-ben nyilvánította a tbc, azaz a tuberkulózis világnapjává március 24-ét. A múlt század elején ugyanis ezen a napon fedezte fel Robert Koch a tuberkulózis baktériumát. Bolygónk lakosságának egyharmada ma is hordozza szervezetében a tbc kórokozóját. A mai napig ez a legtöbb halálos áldozatot követelő fertőző kór.

(14.50)

Világszerte közel 8 millióan betegszenek meg a tbc kórokozójától, és évente mintegy 2 millióan halnak meg a ma már rég legyőzöttnek hitt betegségben.

Annak idején az emberiség öt nagy ostorának a leprát, a pestist, a fekete himlőt, a tuberkulózist és a kolerát tartották, ezek az ókortól kezdve újra és újra hatalmas járványokat okoztak. Ki gondolta volna például, hogy tbc-ben veszítettük el Kitaibel Pált, a híres magyar botanikust, kémikust, vagy éppen Anders Celsius svéd fizikust, csillagászt és a hőmérsékleti skála névadóját és még vagy félszáz híres embert? Listájuk majdhogynem kimeríthetetlen. Korábban már ezekről egy felszólalásban szoltam, illetve a betegség irodalmi és művészeti ábrázolásáról is, azonban ez a nap, azaz a világnap tökéletesen alkalmas arra, hogy felhívja a figyelmet, és azokra a szikár tényekre hívja fel a figyelmet, amelyek kell hogy emlékeztessenek minket a veszélyes kórra.

Azért nem szabad eltűntnek hinni magát a fertőzést, mert csak az elmúlt időt böngészve is olyan hírekre bukkanhatunk, amelyek bár úgy tűnik, nem illenek ide, de mégis a tbc mindennapi jelenlétét mutatják. 2016. február 13-án öt mérkőzéssel kezdett vette a labdarúgó OTP Bank liga tavaszi szezonja, ami nem meglepő, ezt mindenki tudja, azt viszont kevesen, hogy az MTK-Paks mérkőzést az MLSZ a vendégek kérésére halasztotta el, mert két személy is tbc-s lett a paksi csapat keretében, és a meccset ezáltal el kellett halasztani. A paksiak közölték, hogy valószínűleg a bakteriális fertőzést a törökországi edzőtáborában szerezte a csapat. Mindezt a Hír TV tudósította.

De azért sem veszíthetjük szem elől magát a kórokozót, mert tíz év alatt például Nyugat-Európában még 420 ezer esetet jelentettek, addig a szubzaharai régióban, ahonnan láthatjuk, hogy folyamatos utánpótlása van akár az emberek mozgásának is, 9,2 millió, míg a Távol-Keleten, északon és délen egyaránt 28 millió betegséget, megbetegedést jelentettek. Átlagosan - lebonthatjuk a statisztikát - a Földön naponta 4100-an halnak bele a betegségbe. Az is elmondható, hogy Magyarország mindezekkel szemben átlagtalán terén egy rendkívül kedvező mutatókkal rendelkező ország, sokszor példaértékűen mutatnak a közegészségügyünkre ezen a téren. Hazánkban 1954 óta minden újszülöttet oltanak tbc ellen, a BCG-oltás a csecsemőket és a kisgyermeket védi meg a tbc kórokozója által terjesztett genyres agyhártyagyulladásától és az egész testre kiterjedő tbc-től.

Persze, volt ebben is egy rossz időszak, ez az elmúlt év nyara, illetve elmúlt év tavasza volt, amikor a beszállító, illetve a gyártó okán egy súlyos hiány lépett fel nemcsak Magyarországon, hanem a környező országokban is, amelyet nagyon hosszú idő után, talán túl hosszú idő után is sikerült helyreállítani, és a védőoltásoknak ismételtén sikerült minden kórházba eljutniuk. Éppen ezért fokozott figyelemre mindig is szükség lesz. De a védőoltás csak az egyik lehetőség abban, hogy miként tudunk a tuberkulózis ellen védekezni.

A másik a területi egyenlőtlenségeknek, a szociális és egészségügyi állapotban való területi egyenlőtlenségeknek a csökkentése. Sajnos több olyan terület van, és az egyik a választókerületem, a kunhegyesi járás, de ilyen például a borsodi, cigándi, illetve gönci járás is, ahol rendkívül rossz általános szociális, illetve higiéniai körülmények vannak, amelyek kifejezetten alkalmasak arra, hogy ilyen járványkitöréseket okozhassanak. De például itt az egészségtudatos életmód is a mérések szerint a legalacsonyabb, illetve a legkevésbé kívánatos életmód. Azt is elmondhatjuk, hogy az észak-alföldi régió a második legrosszabb a fertőzések arányában, míg az imént említett, egyébként borsodi járásokat is magában foglaló észak-magyarországi régió a harmadik legrosszabb, így ezeken a helyeken, főként ahol elmaradott, szociálisan hátrányos területek vannak, mindenképpen fokozott éberségre van szükség.

Még egy nagyon érdekes aspektusa van a tuberkulózisnak, ez pedig a migránsválság, illetve annak a veszélye, hogy akár hazánkba, akár az európai kontinensre, az egyébként jól védett európai kontinensre ismételtén behurcolják a tbc-t. Hiszen vannak olyan nyugati országok, ahol a védőoltás nem kötelező, illetve vannak olyan rések a pajzson, mint a 2014-ben kötelezően megszüntetett szűrés magyarországi példája is, amit - ha így alakul a nemzetközi tendencia - ideje lesz újragondolni és esetlegesen mindenkinek ismételtén lehetőséget biztosítani és kötelezővé tenni ismételtén a tbc elleni szűrést.

Tehát továbbra is indokolt a fokozott figyelem, és nagyon úgy néz ki, hogy nemcsak a tuberkulózis elleni harc világnapján, hanem mindennap fel kell hívni erre a figyelmet. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirendi utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Kepli Lajos képviselő úr: „Vízkincsünk védelmében” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. 1994 óta március 22-e az ENSZ jóvoltából a víz világnapja, tehát holnap lesz a víz világnapja. Mindannyian tudjuk, hogy életünk legfontosabb eleme vagy ha úgy tetszik, vegyülete a víz, hiszen mind szervezetünk, mind pedig a Föld a legnagyobb arányban ezt az anyagot tartalmazza, és enélkül az életünk elképzelhetetlen. Mégis hajlamosak vagyunk háttérbe szorí-

tani a mindennapjaink során, talán pontosan azért, mert jelen pillanatban még megfelelő minőségben és mennyiségben áll rendelkezésre az ivóvíz, itt a Kárpát-medencében legalábbis.

Azonban nem mindenhol ilyen szerencsések a világon, hiszen egyre több embernek nem jut egészséges és megfelelő mennyiségű ivóvíz. Ez az arány sajnos évről évre egyre növekszik, egyrészt ahogy a Föld lakossága nő, másrészt ahogy a vízbázisok elszennyeződnek és az éghajlatváltozás következtében a kutak kiszáradnak, egyre nagyobb területek válnak sivatagossá, és nem jutnak megfelelő mennyiségű és minőségű vízhez.

Ennek az évszázadnak talán az egyik legnagyobb kihívása globális szinten, hogy hogyan tudjuk a megfelelő minőségű vizet biztosítani, illetve itt, a Kárpát-medencén belül pedig, hogy hogyan tudunk egy olyan vízgazdálkodást kialakítani Magyarországon, amely egyrészt segít abban, hogy a rendkívül csapadékos időszakokban el tudjuk vezetni azt a belvizet, ami most is óriási nagy problémát okoz nemcsak a szántóföldeken, hanem minden vízzel elöntött területen.

Több ezer hektár van víz alatt talán még jelen pillanatban is, de a nagy februári esőzések során óriási területek kerültek víz alá. Annak idején azok a vízelvezető csatornarendszerek, amelyek ki voltak épülve, már megszűntek. Egyrészt beszántották őket, másrészt betemetődtek. Ma már nincs megfelelő vízgazdálkodás, nincs megfelelő vízelvezetés.

A magyar vízügy az elmúlt évtizedekben mindössze a folyók gátjainak magasztására koncentrált, ami nagyon fontos, hiszen életet és vagyont is óvhat meg egy-egy árvíz idején, de messze nem elegendő. Egy komplex vízgazdálkodás ennél jóval többet takar. Takar például olyan intézkedéseket, amelyek nemcsak a nagy mennyiségű csapadék idején történő vízelvezetést szolgálják, hanem például az aszályosabb időszakokban a víz megtartását, tehát egy ezzel ellentétes folyamatot generálhatnának, illetve segíthetnének elő, amely Magyarországon szintén jelen pillanatban rendkívüli módon gyerekcipőben jár. Víz tározók nem vagy nem nagyon vannak, és ahol vannak is, ott is maximum az árhullámok ideiglenes eltárolására szolgálnak, nem pedig egy tartósan vízzel borított terület, ahonnan öntözni lehetne, amit akár sport- és rekreációs célokra lehetne felhasználni, és amely növeli az ország vízfelületeinek nagyságát.

Ez tehát az elmúlt évtizedek kormányainak az adóssága, ugyanúgy, ahogy egyébként az ivóvízbázisok védelmének a hiánya is, hiszen egyre gyakrabban hallunk olyan esetekről, ahol az elmúlt évtizedekből itt maradt vagy újabban keletkezett környezetszennyezés a vízbázisokat, az ivóvízbázisokat veszélyezteti vagy éppen szennyezi, ahogy történt az elmúlt években nem egy esetben is. Azt tudni kell, hogy ha nem történnek megfelelő megelőző intézkedések, és egy ivóvízbázis elszennyeződik, akkor azt utána már vagy csak nagyon nagy költségekkel, vagy egyáltalán nem lehet megtisztítani, az a jövő számára elveszett.

Hiába jelen pillanatban még jól áll Magyarország ivóvízkincs tekintetében, ha ezt ilyen felelőtlen módon használjuk, és ennyire nem foglalkozunk azzal, hogy hogyan szennyeződnek el ezek az ivóvízbázisok, akkor bizony megeshet, hogy még nekünk is majd vízbehozatalra kell szorulnunk a jövőben, nem azért, mert megfelelő mennyiségű, hanem mert megfelelő minőségű ivóvíz nem fog a rendelkezésünkre állni.

Ezért fontos évente legalább egyszer, a víz világnapján felhívni a figyelmet arra, hogy bizony ivóvíz nélkül az emberi élet elképzelhetetlen. Azok a területek, ahol elfogy az ivóvíz, előbb-utóbb, de inkább előbb elnéptelenednek, elvándorolnak onnan az emberek, és olyan területek felé indul el ez a migráció, ez a klímaváltozás miatti migráció, amelyek ivóvízben gazdagabbak, mint például a Kárpát-medence, mint például Európa egy jelentős része. Ez a jelenlegi migrációnak csak kis részben, de már most is kiváltó oka, viszont a következő évtizedek migrációs hullámainak talán az egyik legfontosabb tényezője lesz az, hogy a világ egyre nagyobb részén nem jutnak az emberek egészséges ivóvízhez.

Kérem ezért a kormányt és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szánjunk még nagyobb figyelmet Magyarországon ivóvízkincsének védelmére. A Jobbik Magyarországért Mozgalom programjában mindig is kiemelt hangsúlyt kapott a vízgazdálkodás és vízinkcsünk védelme. A Jobbik természetesen kormányra kerülve az általam fent említett kérdéseket meg fogja valósítani, és sokkal nagyobb figyelmet fog szentelni az ivóvíz védelmének érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője „Liberálnácik” címmel jelentkezett napirend utáni felszólásra. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már Mózes második törvénye is imígyen intett a kettős mérce ellen: „Zsákodban ne legyen kétféle súly, egy nehezebb és egy könnyebb. Házadban ne tarts kétféle úrmértéket, egy nagyobbat és egy kisebbet. Hibátlan és pontos legyen a súlyod, hibátlan és pontos legyen az úrmértéked, hogy sokáig élj... Mert utálat tárgya az Úr, a te Istened szemében, aki ilyet tesz, aki csal.”

Ez azonban csöppet sem érdekli azokat a magyarellenes liberálnácikat, akiknek kettős mércéjével oly gyakran szembesülhetünk. A két hete a Hozz Világra Még Egy Magyar Mozgalom által „Isten ajándéka a magyar gyermek” címmel Budapesten megrendezett III. nemzeti népesedési konferencia gyűléssel teli acsarkodást váltott ki azoknak a körében, akiknek szellemei elődei már 1919-ben is vörös rongyokkal burkolták be a Hősök terén a nemzetünk nagyságát és az évezredes államunkat hirdető Millenniumi emlékmű szobrait.

A jó szándékú, nemzetfélő konferencia hullámai messi tájakra is kicsaptak, hiszen volt olyan vidéki lap, ahol annak kapcsán a második világháborús bűnöseire - no persze nem a Drezdát vagy Hirosimát lángtengerré változtató gyilkosokra - aszociáltak. A Móricka-effektusban szenvedő szerencsétleneknek mindenről a fasiszmus, náciizmus, rasszizmus jut eszükbe. Szellemi elődeiknek már fasiszták voltak az egykézű ormánsági magyarság tragédiájáról beszámoló népi írók is, és fasiszta a nem csupán az egyik, hanem a legnagyobb nemzeti veszedelemről, a demográfiai katasztrófáról a kádári időkben bátran értekező Fekete Gyula is.

A liberálnácik szerint fasiszta itt mindenki, aki csak felismeri és ki meri mondani, hogy a népesedési csőd miatt végveszélyben a magyarság. Ők azok, akiknek tényleg elég lenne ide 5-6 millió magyar, nyilván azok is csak cselédnek. Ők azok, akik egy menetrend szerinti rettegés és egy bőrönd-összecsomagolás között azért az arcunkba köpik, hogy sokkal jobban gyűlölnék minket, mint mi őket. Ők azok, akiknek a Szentírást a román liberális politikus, Bratianu 1920-ban, a bukaresti országgyűlésben elhangzott szavai jelentik, amely szerint: „Nem nyughatunk addig, míg a magyar népet gazdaságilag és katonailag teljesen tönkre nem tesszük, mert mindaddig, míg Magyarországon az életképességnek a szikrája is van, mi magunkat biztonságban nem érezhetjük.”

A liberálnácik fajgyűlölete a lényükből fakad, a megvezethető söpredéket pedig mindenhol - Svédországtól kezdve Németországon át hazánkig - oikofóbiára, azaz öngyilkos öngyűlöletre nevelik, hiszen nekik nemcsak mi, hanem a civilizációját tekintve antik és keresztény gyökerű, europid rassz és az európai nemzetek is felszámolandó középkori csökevényként tételeződnek.

A baj óriási. A magyarság népesedési mutatóiban ott komorlik az ország jövőjének apokaliptikus drámája, amiről a liberálnácik szerint nem lehet beszélni vagy ha mégis, az már xenofóbia, kirekesztés, fasiszmus, nettó rasszizmus. De mivel nem vagyunk hajlandóak behódolni, ezért megfogadjuk Illyés, Babits, Fülep Lajos és Fekete Gyula intelmeit, amely szerint „Beszélni kell, kiáltozni és sírni, míg valaki a védekezést meg nem találja. Nem fajvédelem ez. Egy nagyratörő és épp testvértelenségében nagyra hivatott, értékes szellem megmentése volna ez, melyet azonban csak úgy menthetünk meg, ha legelőbb eleven testét, a népet mentjük meg. Ha egyszer a magyarság elpusztul: el fog pusztulni emléktelenül, nyomtalanul. A kutya sem ugat utánunk. A varjú sem károg utánunk.” - írták. Idézem hát őket annál is inkább, mert egy olyan megyéből, Somogyból jöttem, ahol a népesség az elmúlt 35 évben 360 ezer főről 310 ezer főre zuhant, és egy olyan városban, Barcson lakom, ahol a kétévesnél fiatalabb gyermekek száma 2007-ben még 355, tavaly már csupán 258 volt.

És tetszik vagy sem a liberálnáciknak, de ki merjük mondani, hogy a népességfogyás kérdése még drámaibb színezetet kap, ha a statisztikai adatokat a

cigányság növekvő demográfiai potenciálja nélkül tekintjük. Mert miként az összesített munkanélküliségi vagy oktatási adatok sem mondanak sokat a cigányság valóban lesújtó valós munkaügyi vagy iskolai helyzetéről, úgy teljesen jogos, hogy a többség és a kisebbség nagyon eltérő statisztikai mutatói a demográfiai kérdéskör esetén is elkülönítésre kerüljenek.

Mert ha nem is tetszik a liberálnáciknak, de mi azért hiszünk Ravasz László református püspöknek, aki ki merte mondani, le merte írni, hogy azé az ország, aki teleshüli. És nehogy már rasszizmus legyen, ha azt szeretnénk, hogy Magyarország magyar maradjon. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. „A természet egy apostoláról” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából. Isten éltesse a neve napján, képviselő úr! Parancsoljon, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, és köszönöm külön a szót is. Tisztelt Országgyűlés! 1994. március 22-én Szegeden hunyt el ifjú dr. Tildy Zoltán természetfotós, természetvédő, természetfilmes, és halálának évfordulója alkalmából kívánok a parlamentben megemlékezni munkásságáról.

1917-ben Dombóváron született, ahol a család felmenői között a nagypapát 1919-ben végezték ki, miután a dombóvári direktórium tagja volt, és nyilvánvalóan ezzel a hagyománnyal, ezzel az örökséggel kezdte meg életpályáját. Az Alföldre telepedvén Szeghalom település őrsi hűen emlékét Tildy Zoltánnak, a művész édesapjának, aki kisgazdapárti politikusként először miniszterelnök, majd pedig köztársasági elnök lett. Az ő fia az 1917-ben megszületett ifjú dr. Tildy Zoltán, aki szintén kisgazda politikusként kezdett el ténykedni, és jó néhány esetben újságírói tevékenységgel találkozhatott vele a közvélemény.

Miután Szeghalmon a gimnáziumát elvégezte, a nagyváradi egyetemen szerzett államtudományi doktorátust, jogász lett, és így kezdte el természetvédő, természetfilmes munkáját. Jó ideig hanyattatott lett a sorsa édesapjának politikai öröksége miatt, többek között 1944-ben édesapja helyett a Gestapo is letartóztatta, és fogságban is tartotta egészen Horthy kiugrási kísérletéig, amikor megmenekült és így került ki. Ezt követően a magyar erdészet ügyével kezdett foglalkozni, jogszabályjavaslatokkal, az erdészet vezetésével próbált a magyar erdők érdekében, a csonka Magyarország erdeinek megmentéséért ténykedni. Majd erdészeti pályájának kiteljesedése volt az, amikor 1950-ben megkezdhette a természetvédelmi vonatkozású munkáját.

Ő rehabilitálta és hozta létre az Országos Környezetvédelmi Tanácsot, és innentől indult el a magyar természetvédelem újkori jogszabályi időszak, amikor a védett területeknek egy nagyon jelentős része, fontos része került kialakításra; a

szegedi Fehér-tó, a Kis-Balaton, Gemenc, Badacsony, a Hortobágyi Nemzeti Park munkája kapcsán lett védett, és az ő munkássága hozta létre ezeknek a védett területeknek a hálózatát, amit megalapozott természetvédelmi tevékenysége.

Részben politikai okok miatt tették félre 1971-ben, és vették le az Országos Környezet- és Természetvédelmi Tanács vezetéséről, utána helyettesként folytatta, majd 1974-ben nyugdíjazták. Azonban természetvédelmi munkája mellett meghatározó volt természetfotós és természetfilmes munkája. Érdeemes megemlíteni azt, hogy abban az időszakban, amikor még egy üveglapra vagy egy lemezre, vagy egy filmre kellett fotózni, és nem állt rendelkezésre a digitális technika, és a technika elérhető csúcsát egy 200-as vagy egy 300-as teleobjektív jelentette, ifjú dr. Tildy Zoltán néha egész hetet töltött egy-egy lessátorban a Kis-Balatonban, hogy a madarak életét megörökítse.

Ezzel a munkájával európai szintre emelte a madárfotózás magyarországi tekintélyét, és nemcsak ezt tette meg, hanem ezzel együtt a madárvédelem érdekében is nagyon-nagyon sokat tehetett, és ennek megfelelően fordulhatott az elő, hogy Magyarország abban a politikai környezetben és nemzetközi környezetben őt kérte fel a Nemzetközi Madárvédő Tanács elnökének. Ezen munkája kapcsán fekete-fehér színű fotókkal elsőként 1950-ben jelent meg a szegedi Fehér-tóról alkotott, művészi igényességű munkája, majd ezt követően három évvel később megjelent a Kis-Balaton, majd '56-ban jelent meg a Napsütésben, a Kölykök és fiókák 1959-ben, az Ágrólszakadt jóbarátok 1960-ban, a Természetfényképezés 1964-ben, majd a Pro natura 1975-ben és a Madárszárnyakon 1984-ben az utolsó munkájaként.

Mindezekkel a természetfotós hagyományokkal európai szintre emelte a magyar természetfotózást, aminek méltó örökségét ápolja az, hogy az országos természetfotós pályázatokon külön róla elnevezett díjakat lehet évente megszerezni a magyar természetfotósoknak.

(15.10)

Érdeemes megemlíteni azt is, hogy munkásságát nem tudták megkerülni az előző rendszerben sem. 1969-ben Balázs Béla-díjjal, majd 1975-ben Erdemes Művész díjjal tüntették ki, és önálló kiállításait is számtalan esetben rendezték meg Magyarországon.

Az ő munkájának örökségét viszi tovább a mai magyar természetfotózás, ahol ugyanilyen színvonalon próbálnak megemlékezni munkásságának, örökségének ápolásáról, amely méltó folytatása ifjú dr. Tildy Zoltán tevékenységének. Huszonkét évvel halála után a haláláról terveztem megemlékezni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP, valamint a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „A hallgatóbarát szemlélet erősítése a doktori képzések esetében is szükséges” címmel napirend utáni felszó-

lalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan gyakorlati problémára hívnám fel a figyelmet, amellyel egy doktoranduszhallgató keresett meg minket. Sajnos nagyon sok közigazgatási eljárási hiba fordul elő a mai magyar felsőoktatásban, amely a doktori képzések kapcsán is megfigyelhető. Ennek oka többek között, hogy jelenleg még mindig nincsen egységes szabályozás a doktori iskolák működésére vonatkozóan. Mondhatjuk talán, hogy miközben viszonylag nagy mozgástér lett biztosítva a doktori iskoláknál a vezetői oldalon, addig a hallgatók számára aránytalanul szűkösek a jogorvoslati lehetőségek.

Konkrét példák mutatják, hogy kizárja egymást az a két lehetőség, amikor a hallgató az oktatási ombudsmanhoz fordulna, illetve a hallgatói ügyének a bírósági felülvizsgálatát is kérné.

Tisztelt Országgyűlés! Miért nincs arra lehetőség, hogy az oktatási ombudsman jogsegélyjavaslatait kötelező érvényű határozatként fogadtassuk el a felsőoktatási intézményekkel? Miért kell egy hallgatói ügynek eljutnia szabálytalan ügyintézés miatt harmadfokú eljárásig, bírósági szakaszba, számos eljárási és ügyvédi költségtelher viselésére kényszerítve ezzel a hallgatókat?

Tudjuk, hogy az adminisztrációs kötelmek igen nagy terhet rónak a felsőoktatási intézményekre, azonban a belső szervezeti szabályozásból fakadó hiányosságok nem mehetnének a felsőoktatási intézmény saját hallgatói felé történő kommunikációs kötelezettségek rovására. Véleményünk szerint kiemelt szerepet kellene szánunk a jogalkotás folyamatában a hallgatóbarát szemléletnek, aktívabb szerepet szánva a hallgatói érdekképviseleteknek, de konkrét példával a Doktoranduszok Országos Szövetségének.

Nem lenne kedvezőbb, ha a doktori iskolák tanácsai nem hozhatnának szigorúbb szabályozású határozat szintű döntéseket a saját szmsz-dokumentumuk elvi szintű rendelkezéseinél, mivel egy határozatuk csak a hivatkozott szmsz gyakorlati szintű alkalmazására jogosít fel? Valamint ha a doktori iskolák tanácsai a határozataikkal nem mehetnének szembe a saját tanterveikkel, valamint a tanulmányi és vizsgaszabályzataikkal? Igazságtalan helyzetek kialakulásához vezethet, hogy nincsen kontroll a doktori iskolák belső ügyrendjével kapcsolatban sem. A jogorvoslati lehetőségei csorbulnak.

Tisztelt Országgyűlés! A felsőoktatási intézmények nem hagyhatják figyelmen kívül a közigazgatási eljárási szabályokat, többek között a határidők betartását. Ma mégis megtörténik, hogy egyes döntések szabálytalanul elhúzódnak, és amikor a hallgató jogkövető magatartás betartására szólítja fel saját intézményét, még ő kerül kellemetlen helyzetbe. Ki védi meg a hallgatót és ad számára biztosítékot, hogy ügyeit jogszerűen intézheti?

Az igazságosság alapelvein elvárható lenne, hogy amennyiben a doktori iskolák jogosan kötelezettségeket fogalmaznak meg a hallgatók felé, úgy bizonyos kötelemények szervezeti szinten rájuk is vonatkozzanak. Erősíteni kellene a felsőoktatási intézményekben is a szolgáltatói szemléletet a hallgatóbarát ügyintézés jegyében.

Tisztelt Országgyűlés! A fiatal generációkban a jövő. Kiemelt figyelmet kellene fordítani a doktori iskolák vezetőinek arra vonatkozóan, hogy döntéseikkel emberi sorsokról is rendelkeznek egyben.

Sajnálatos, hogy az intézményeink vezetői nem tudnak vagy akarnak különbséget tenni tanulmányi értékelés és az adminisztrációs kötelezettségek mint feltételrendszer között. Az sem világos teljesen, hogy mi minősül tanulmányi és mi kutatási értékelésnek.

A hallgatóbarát szemlélet esetén véleményünk szerint további anomáliák is feltárhatóak és elkerülhetőek lennének. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy sokan munka mellett tanulnak, olykor súlyos és olykor aránytalan költségtérítési díjakat fizetve. Ezért is kellene országos szinten nagyobb hangsúlyt helyezni a minőségbiztosításra.

Tisztelt Ház! A minket megkereső hallgató célja, hogy felhívja a figyelmet erre a problémára és a komplex szemlélet szükségességére. Az ő konkrét ügye nem egyedüli példa, ugyanis méltánytalan helyzetbe került az intézmény jogszabályi kötelezettségének nem teljesítése miatt bizonyos határidők és tájékoztatás tekintetében. Több más hallgatót is érint ez a probléma. A hallgatói jogok érvényesítésének lehetősége sok esetben csorbul, ha a hallgató érdekellentétbe és vitás ügybe kerül saját intézményével. A hallgatói jogokat ezért erősíteni kellene és több segítséget is adni a hallgatóknak. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik, valamint az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Öszszefoglaló az Ángyán-jelentésekről I.” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! „Város és vidéke közös sorson osztoznak, a vidék gerince pedig a mezőgazdaság.” Ez az idézet a Vidéki Térségek Európai Chartájából, 1996-ból származik, és úgy gondolom, hogy ezen elvek mentén sokkal több törvénnyel kellene foglalkoznunk itt az Országgyűlésben. Azért is vállaltam ezt a sorozatot, mert úgy gondolom, hogy mind az Ángyán-jelentések és azok tanulságai, mind pedig ennek az idézetnek a tartalmi része nagyon ritkán kerül kifejtésre itt az Országgyűlésben, miközben nagyon fontos megállapításokat tartalmaznak. Azért is gondoltam, hogy jó lenne Ángyán József jelentéseit kissé bővebben kifejteni az Országgyűlésben, hiszen ő hitelesen tudja megmutatni azt, hogy mégis mi zajlik itt az állami földekkel kapcsolatban, már csak azért is, mert belülről látta, hogyan is rohad a rendszer. Ráadásul, ahogy már

említettem, ritkán kerülnek szóba ezek a jelentések, miközben számtalan hasznos információt dolgoznak fel, és sokat idézett ebből korábban a sajtó is.

Azt gondolom, alapvetően azt kellene tisztázni első körben, hogy mi is a probléma úgy általában a földkérdés körül, és miért került ez most reflektorfénybe, miért lett ennyire fontos a föld azoknak a kormányközeli oligarcháknak, baráti köröknek, akik korábban egyáltalán nem foglalkoztak ezzel a területtel. Azt jól kell látni, hogy a termőföld egyébként nem csupán egy természeti erőforrás, nem csupán egy olyan eszköz, amelyen keresztül aztán, mondjuk, profitot tudunk előállítani, hanem a nemzetek, a helyi közösségek modern kori biztonságát is befolyásolja, és súlyos helyzetekben akár döntő lehet azzal kapcsolatban, hogy egy nemzet egy adott válságot miként képes túlélni. Tehát élelmezési és élelmiszerbiztonsági kérdéseket is felvet, de a víz-, az energiaellátás biztonságával kapcsolatban is sokat beszélünk róla. Fontos a környezetbiztonság szempontjából, és ezért is emlegetjük oly sokszor, hogy miért nem mindegy, hogy a természeti erőforrásaink, rendszereink állapota, használata és birtoklása kinek a kezében van.

A termőföld egyébként Magyarországon még viszonylag jó állapotban van. Sajnos keveset beszélünk arról, hogy nagyjából egy nagyságrenddel csökkent maga a természetes mikroorganizmusok száma, aránya a talajban, így egyfajta talajpusztulásról mindenképpen beszélnünk kell, de ez most nem szegte kedvét azoknak, akik ezen természeti erőforrásra fenik a fogukat. Ilyen formában azt majd egy másik felszólalásban fejteném ki bővebben.

Miből is adódik az érdekkülönbség, az érdekütközés? Egyfelől van a globális tőke és helyi rezidensei, akiket ma már sokat emlegettünk az Országgyűlésben, és vannak a helyi közösségek és a környezet érdekei, ezek szorosan összefüggenek és egymást erősíthetik. A probléma akkor van, amikor az állam, amelyet mi, helyi közösségek csoportja tartunk fenn, a rossz oldalra áll, és dezertál azoktól, akik fenntartják, és átáll a tőke globális vagy éppen helyi rezidensei oldalára.

A Fidesz-kormányánál azt láthatjuk, hogy egyébként a már meglévő korrupció, amely évtizedes hagyományokra tekint vissza hazánkban, erőteljesen megváltozott, és egyfajta 21. századi korrupciót látunk megjelenni, amikor már nem a nokiás dobozok a menők, és nem nokiás dobozokon keresztül lefizetésre az adott döntéshozó, hanem a döntéshozás legkülönbözőbb szintjeire emelik be azok a maffiacsaládok az embereiket, akik el akarják érni az adott érdeket, meg akarják szerezni az adott erőforrást. Kétségtelen, hogy ezt a módszert az elmúlt hat év fideszes kormányzása emelte a csúcsára és tökéletesítette.

(15.20)

Egyébként ez lett az alapja aztán a földspekulációnak is. Ennek is több indítéka van, hiszen van

egyfajta élelmiszeripari kilátás, amikor azt látjuk, hogy a Föld globális népessége folyamatosan növekszik. Ez nyilvánvalóan azt hozza magával, hogy egyre több élelmiszere van szükség, és ilyen formában megnőtt ezért is ennek a természeti erőforrásnak az értéke.

A monopolhelyzet, amit kialakított az a néhány nagy érdekkör Magyarországon, mindenképpen veszélyes, nemcsak egyébként a termőföldből élő kisebb szereplőkre, hanem bizony a magyar nemzet egészére is. Ezért is volt számunkra nagyon fájó és érthetetlen, amikor nyáron - már lassan egy évvel ezelőtt lesz - a kormány kitalálta, hogy el fogja adni a maradék természeti erőforrását is az állam, és megszabadul ezektől a termőföldről.

Ez a fajta liberalizációs folyamat egyébként nem most kezdődött el, hiszen a Medgyessy-kormány idején is már láttunk erre vonatkozóan lépéseket, illetve a jövőre vonatkozóan is elég aggályos jeleket hallottunk, hiszen állítólag az erdő lesz a következő természeti erőforrás, amit a kormány kalapács alá fog venni, de ezekről majd egy következő napirend utáni felszólalásomban fogok bővebben szót ejteni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából „Meddig még?” címmel Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elképesztőnek tartom, hogy a kilakoltatási moratórium lejártá után több mint húsz nappal, amikor Magyarországon megint üzemszerűen indul meg emberek eltávolítása saját otthonából, még mindig nem találni olyan érdemleges kormányzati reakciót, amely ezen katasztrófális jelenségnek legalább a hatásait csökkentené.

Azt is láthatjuk, hogy miközben a kormányzat és elődei egyszer már hozzájárultak a legalizált kifosztó gépezet működéséhez az úgynevezett devizahitelezés működtetése és felfuttatása során, most mintha másodszer is ezt találnák elkövetni akkor, amikor NOK címen állami pilótajátékot szerveznek ahelyett, hogy mentenék a károsultakat.

De vegyük sorra a kormányzat a károsultak számára bármiféle segítséget nyújtani szándékozó javaslatait, legalábbis azokat, amelyek esetében a kommunikációs térben ilyen megjelenik. Egészen elképesztő volt azt hallani, ahogy fideszes államtitkárok nevezték a Nemzeti Eszközkezelőt példának okáért a kormány legnagyobb otthonteremtési programjának, miközben a Nemzeti Eszközkezelővel kapcsolatban köztudott, hogy elveszi az érintettek saját ingatlanulajdonát, és miután elvette az érintettek ingatlanjait, azután viszszaérvényesíti ezt az államtól, természetesen egy nyomtérleti díj fejében, de talán illetlenség otthonteremtési programnak nevezni azt, amikor emberektől a saját otthonukat elveszik. Mindemellett ez a megoldásnak látszó valami is csak egy 35 ezres kvótával

működik, és mivel 32 ezer emberrel már leszerződtek valamilyen úton-módon, tulajdonképpen 3 ezer szabad hely maradt arra a majdnem 140 ezer károsult, akik 90 napja nem tudnak vagy nem tudnak teljes körben törleszteni. Láthatjuk tehát, hogy nem ettől várható az átfogó megoldás.

Vizsgálhatjuk az úgynevezett CSOK intézményét is, ahol nagyon sok esetben életszerű kiterjesztési javaslatokkal éltünk, hogy ne csak a felsőközéposztályt és gazdagabbakat támogassák tízmillió forintos támogatási összeggel akár, hiszen azt látjuk, hogy az érdeklődők, érdeklődni vágyók majd' 90 százaléka olyan egyszerű, dolgozó magyar ember, aki az átlagfizetéséből nem is engedhet meg magának egy drágább ingatlant.

Az ő esetükben sokkal inkább legalább a kedvezményes hitelt értelmes bővítésre, energetikai korszerűsítésre és felújításra is lehetővé kéne tenni használt ingatlanok esetében is. Ettől lehetne valódi felfutást várni, de megint azt az elképesztő filozófiai szakadékot látjuk, ami a Fidesz-KDNP és köztünk húzódik, miszerint ők a felsőközéposztályt és a gazdagabbakat kívánják kedvezményes helyzetbe hozni, mi viszont a középosztály egészének leszakadását szeretnénk megállítani.

Ennek érdekében kellene kiterjeszteni a családi otthonteremtési kedvezményt, de mit csinál ezzel szemben a kormányzat? NOK néven egy államilag legalizált pilótajátékot hirdet, ami még a banki hitelknél is rosszabb konstrukció, hiszen ott legalább az ember látszólag megkapja a lakást, törleszt, aztán vagy elveszik tőle banki visszaélési formák mentén, vagy nem. Itt előre törleszt az ember, és a végén vagy kap valamit, vagy nem, de leginkább a nem felé billenünk ebben a pillanatban, hiszen azt látjuk, hogy semmiféle garanciális elem nincs arra az esetre, ha bedőlne az azok a kormányközeli, a kormány barátiból álló közvetítő cégek - feltételes módban ez mindenképpen igaz -, amelyek majd jutalék fejében az állami támogatásokat kezelik, segítenek azokat kiutalni az érintettek számára.

Azt látjuk, hogy mivel a Betétbiztosítási Alap nem áll helyt, a Magyar Nemzeti Bank sem áll helyt, csak felügvel - a felügyeletének minőségéről maradjunk annyiban, hogy kétségeink vannak ezzel kapcsolatban, hiszen azt látjuk, hogy festmény-, műkincs- és ingatlanportfólió bővítése tekintetében kiemelkedően teljesít ez az intézmény, de a fogyasztóvédelmi razziaik során kissé elmarad a várakozásoktól -, elmondhatjuk azt, hogy önmagában ez az államilag legalizált pilótajáték, ahol száznál is módon egy licitre bízzák azt, hogy kinek mikor lehet ingatlanulajdonosa, semmiféle rendszerszintű változással nem kecsegtet.

Az említett MNB tekintetében pedig azt a több mint 200 milliárdot, amely a devizahitelek ügynevezett rendezéséből adódik, és egy többlet, profit, ami felhalmozódott az intézménynél, igenis egy kártérítési alapba kellene fektetni annak érdekében, hogy innen próbálják meg rendezni azoknak a sorát, akiket vagy már kilakoltattak, vagy akik önhibá-

jukon kívül kerültek hitelkárosultként olyan nehéz helyzetbe, aminek rendezése egyedül tőlük nem várható el.

Végül pedig meg kell hogy említsük, fájó módon hiányzik egy állami háttérű otthonteremtési, bérlakásépítési program, hiszen bérlakások tízezrei hiányoznak a piacról; Budapesten, a nagyvárosokban már nem képes egy magyar fiatal az albérleti díjakat, árakat kifizetni. Lenne tehát hol beavatkozni, haladéktalanul be kellene, ezért arra szólítjuk fel a kormányt, hogy a kilakoltatások megtűrése és a pilótajátékok szervezése helyett végre érdemben lépjen, hosszabbítsa meg a kilakoltatási moratóriumot, és tegye lehetővé minden magyar közönséges halandó számára azt, hogy az otthonteremtés terén segítséget kapjon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Ha Hóman Bálint megítélésekor az egész életpályát kell figyelembe vennünk, akkor tegyünk így Nagy Imre esetében is” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pártállam bukása után 26 évvel még mindig viták folyhatnak Magyarországon arról, hogy el kell-e takarítani köztereinkről, közintézményeink homlokzatáról az emberi történelem leggyilkosabb ideológiája, a kommunizmus létrejöttét és működését segítő személyek neveit. Szegeden ez már megtörtént, hiszen már nem viseli a kommunista rendőrgyilkos, Ságvári Endre nevét az egyetem gyakorló gimnáziuma. Büszke vagyok arra, hogy ehhez az átnevezéshez személyes fellépésem is hozzájárult.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Dunai Mónika, aki egyedül itt van! Viszont az önök polgári Magyarországa sajnós a mai napig is belefér az, hogy egy kommunista tömeggyilkosról, az ÁVH-t létrehozó Rajk Lászlóról Budapesten felsőoktatási szakkollégium legyen elnevezve; belefér az, hogy a kegyetlen kádári megtorlást is keveslő Biszku Béla két, azaz kettő év felfüggesztett börtönbüntetést kapott nemzetellenes rémtetteiért.

(15.30)

A többi kommunista bűnös elszámoltatásáról, luxusnyugdíjuk megvonásáról, az ügynökakták nyilvánosságra hozataláról és a továbbra is létező Szamuely Tibor terek és Vörös Hadsereg utak átnevezéséről már nem is beszélve.

Tisztelt Országgyűlés! Sajnos, az olyan kényes kérdésekben sem halad a vörös múlttal való leszámolás, mint Nagy Imre és az ő történelmi szerepe. A 120 éve született Nagy Imréről társadalmunkban ma egyoldalúan pozitív kép él. Ezt táplálja többek között az MTA állásfoglalása, elfogadhatatlanul egyoldalú

állásfoglalása, miszerint, idézem: „Megtisztelve érezheti magát az a közterület, amely nevét viseli.” Ez az állásfoglalás ugyanakkor egyetlen szót sem ejt Nagy-nak a szovjetunióbeli működéséről és arról, hogy a szovjet terrorszervezet, a Cseka tagja volt; nem beszél Nagy Imrének a második világháború utáni magyar demokratikus kísérlet szétverésében végzett munkájáról, padlássópró, begyűjtési miniszterségről vagy a magyarországi németek embertelen és brutális kitelepítése során végzett tevékenységéről; csak a magyarországi kommunista rendszer megreformálására tett kísérleteiről szól, pedig életpályájának ezek a tények is elválaszthatatlan részei.

Tisztelt Képviselőtársam! Mondjuk ki, Nagy Imre ízig-vérig kommunista volt, így célja is pontosan ugyanaz volt, mint elvbarátainak: a magyar társadalom totális átalakítása, a szovjet modell szolgálai lemásolása, csak Rákosihoz képest valamennyivel lassabban.

A Tildy-kormány belügyminisztereként ő nyújtotta be a magyarországi német nyelvű lakosság kollektív bűnösségén alapuló áttelepítési rendeletet, amelynek következtében brutális, a zsidóság deportálására emlékeztető módon fosztottak ki és üldöztek el ősei földjéről több mint 200 ezer magyarországi németet.

Bár a belügyminiszteri posztot 70 évvel ezelőtt, 1946. március 18-án át kellett adnia a jó elvtársának, Rajk Lászlónak, bukását követően megtarthatta képviselői mandátumát, és nagy elánalal vetette bele magát a demokratikus politikai erők, különösen a Kisgazdapárt szétverésébe.

A fordulat évében, 1948-ban kinevezték a Közgazdaság-tudományi Egyetem Agrárpolitikai Tanszékének vezetőjévé, 1950-ben így levelező, 1952-ben pedig már rendes tagjai közé is megválasztotta politikai utasításra a Magyar Tudományos Akadémia, természetesen annak ellenére, hogy a tagság egyetlen kritériumát teljesítette volna. Nagy Imre ugyanis a mai viszonyok között nyolc általánost, fél év gimnáziumot és egy év kereskedelmi iskolát végzett. Három agrártudományi munkájának kétes értéke is csupán abban mérhető, hogy orosznyelv-tudása miatt ő tudta a legaktuálisabb Sztálin-idézetekkel telepakolni a publikációit. Életében összesen három könyve jelent meg, amelyek közül egy politikai beszédeit tartalmazta. A kérdés mindezek után csupán az, hogy miként lehet Nagy Imre máig teljesen érdemtelenül az MTA tagja, és mikor fosztják már meg végre ettől a címétől.

Tisztelt Országgyűlés! Nagy Imre 1952-ben begyűjtési miniszterként szignózta azt a padláslesóprési rendeletet, amely parasztok tíz- és százezreinek az életét tette tönkre. Mindezek ellenére máig található Budapesten Nagy Imre tér, általános iskola és művelődési központ is, utcák és terek viselik nevét szerte az országban. Ahogyan azonban Rajk Lászlót, úgy Nagy Imrét sem mentesíti korábbi rémtetteinek felelőssége alól az a tény, hogy az általuk létrehozott gyilkos gépezet végül ellenük fordult, és saját maguk is a rendszer áldozataivá váltak. Csak remélni tudom, hogy teljes életpályájának, brutális intézkedé-

seinek fényében rövidesen Nagy Imre munkásságát is alaposan átértékelhetjük majd, ezzel pedig újabb lépést tehetünk a kommunizmus máig velünk élő szellemének megsemmisítése felé.

A balliberális véleménydiktátorok szerint hiába volt nagyszerű tudós és tett sokat a magyar oktatásért és kultúráért Hóman Bálint, az egész életpályáját kell figyelembe venni. Adódik a kérdés, vajon Nagy Imre esetében miért nem teszünk, tesznek ugyanígy.

Magam úgy gondolom, hogy Nagy Imre pár hétig vagy talán inkább csak pár napig élt és viselkedett úgy, hogy arra az utókor pozitívan tekinthessen. Ezt leszámítva egész életében egy megvetendő, gonosz és

sötét lelkű kommunista volt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a parlamentben elhangzó beszédeknel a kegyeleti szempontokat mindig érvényesíteni kell. *(Szávay István: Nem érzem, hogy megsértettem volna, elnök úr!)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. március 29-én kerül sor.

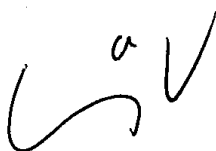
Megköszönöm munkájukat. Az **ülést bezárom**. Mindenkinek áldott, boldog húsvéti ünnepeket kívánok!

(Az ülés 15 óra 32 perckor ért véget.)

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)